

CARTEA PSALMILOR.

PSALMUL I.

Fericirea celor buni; nefericirea celor răi.

- 1 **F**erice de omul, carele nu âmbă în consiliul nelegiuiților,
Și în calea pecătoșilor nu stă,
Și în ședința deridătorilor nu șede:
  - 2 Ci în legea lui Iehova *este* plăcerea lui,
Și în legea lui cugetă ziua și noaptea.
  - 3 Acela este ca un arbore plantat lângă curgerile apelor,
Carele fructul său 'l dă la timpul său,
Și a căruia frunză nu veștețesce,
Și tot ce el face prosperă.
  - 4 Nu așa *sunt* nelegiuiții:
Ci ca pléva, pre care o spulberă vântul.
  - 5 De aceea nelegiuiții nu se vor pute ține la judecată,
Nici pecătoșii în adunarea dreptilor;
  - 6 Căci Iehova cunoște calea dreptilor,
Dară calea nelegiuiților va peri.
-

PSALMUL II.

*Profeția complotului națiunilor în contra Unsului lui Iehova, și a mării ei,
la care au fost înălțați prin Părintele său.*

- 1 **P**entru ce bubuiă populi,
Și națiunile cugetă deșerte?
- 2 Regii pământului se rescâlă,
Și principii se consultă,
Contra lui Iehova și contra Unsului său, *dicând*:
- 3 Se rumpem legăturile lor,
Și se lepădăm de la noi funiile lor!
- 4 Cel ce locuesce în ceriul ride,
Domnul 'și bate joc de dênșii;
- 5 Atunci el va grăi cătră dênșii în mânia sa,
Și în dis plăcerea sa cea mare 'l va spal mânta:

„Eû tot am uns pre regele meu	6
„Pre Zion, muntele meu cel sânt.”	7
Voiu se declar decretul;	
Iehova dise câtră mine: „Fiul meu esci tu,	8
„Eû astădi te-am născut.	
„Cere de la mine:	9
„Si eû 'ți voiû da populi spre moscenirea ta,	
„Si marginile pământului spre possessiunea ta:	10
„Tu 'i vei zdrumica cu un sceptru de fer;	
„Ca un vas de olariû 'i vei sfărâma.”	11
Deci acum, regiî, înțelepțiți-ve,	
Învețați-ve, judecători ai pământului!	12
Serviți lui Iehova cu frică,	
Si bucurați-ve cu cutremur!	13
Sărutați pre fiul, ca se nu se mânia,	
Si se periți din calea;	14
Căci mânia lui se aprinde în dată;	
Ferice de toți, carii se încred într'ênsul.	

PSALMUL III.

David apăsât de inimiții sei pune încrederea sa în Dumnezeu.

Un psalm al lui David, când fugi dinaintea lui Absalom, fiului său.

Iehova! cât de mulți sunt inimiții mei!	1
Mulți se rescólă în contra mea.	2
Mulți dic despre sufletul meu:	
„Pentru dânsul nu e nici un ajutor la Dumnezeu.” Sela.	3
Tu înse, Iehova, esci scut împrejurul meu,	
Gloria mea, și cel ce înalți capul meu.	4
Cu vócea mea am strigat câtră Iehova,	
Si el 'mî-aû respuns din muntele său cel sânt. Sela.	5
Eû m'am culcat, și am adormit:	
Desceptatu-m'am, căci Iehova me sprijinesce.	6
Nu me tem de miriade de populi,	
Carii s'aû pus în contra mea jur împrejur.	7
Scólă-te, Iehova! ajută-me, Dumnezeu! meu!	
Căci tu ai bătut pre toți inimiții mei preste fălcî;	
Dinții nelegiuitilor 'i-ai zdrobit.	8
La Iehova este mântuire,	
Preste populusul têu este bine-cuvântarea ta. Sela.	

PSALMUL IV.

Ruga mângăitoare în contra vanității copiilor lumei.

Maestrului de cântare pre corde. Un psalm al lui David.

- 1 **R**espunde-mi, când strig, Dumnezeu dreptății mele!
În strimtorare tu m'ai scos la un loc larg;
Îndură-te de mine, și ascultă de ruga mea.
- 2 O voi fi ai ómenilor! până când gloria mea se fiă defaimată?
Până când veți iubi deșertăciunea, și veți cauta minciuna? Sela.
- 3 Cunoșteți dară, că Iehova 'și-a' ales pre cel cuvios,
Iehova va auzi, când strig către dânsul.
- 4 Cutremurați-ve, și nu păcătuiți,
Cugetați în ânimile vóstre
Pre patul vostru, și tăceți. Sela.
- 5 Sacrificați sacrificie de dreptate,
Și încredeți-ve în Iehova.
- 6 Mulți dic: „Cine ni va areta nouă fericirea?”
Înalță preste noi lumina faței tale, Iehova!
- 7 Tu ai dat veselie în ânima mea,
Mai mare decât în timpul, când grâul și mustul lor erau cu îmbelșugare.
- 8 În pace me voiú culca și voiú dormi;
Căci numai tu, Iehova, me vei face se locuesc în siguranță.

PSALMUL V.

Ruga lui David persecutat de inimiții săi.

Maestrului de cântare în flaute. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Iehova, de cuvintele mele, iea în considerațiune
meditarea mea.
- 2 Ascultă de vócea strigărei mele, regele meu și Dumnezeu meu!
Căci către tine voiú se me rog.
- 3 Iehova! demâneța vei auzi vócea mea,
Demâneța voiú îndrepta către tine *ruga mea*, și voiú căuta în sus.
- 4 Căci tu nu *esci* un Dumnezeu, căruia 'i place nedreptatea;
Cel reu nu va locui lângă tine;
- 5 Nu se pot ține smintiți înaintea ochilor tăi;
Tu uresci pre toți făcătorii de rele;
- 6 Tu perđi pre cei ce grăesc minciună,
Pre barbatul sângiurilor și pre cel al încelătoriei abominéză Iehova.

7
 Înse eă prin abondenă îndurârei tale întru în casa ta,
 Me închin câtră sântul tēu templu în frica ta.
 8
 Iehova! condu-me în dreptatea ta; din cauza inimicilor mei
 9
 Îndrepteză înaintea mea calea ta;
 Căci în gura lor nu *este* sinceritate,
 Interiorul lor *este* ênsăși reutate,
 Gâttelej lor un mormânt deschis,
 10
 Limbele lor le netădesc.
 O Dumneșeul! condamnă'i,
 Se cadă prin planurile lor,
 În mulțimea crimelor lor restórnă'i;
 11
 Căci s'aă revoltat în contra ta.
 Înse se vor bucura toți cei, ce se încred în tine,
 În etern vor jubila, și tu'i vei ocroti,
 12
 Și se vor veseli în tine cei, ce iubesc numele tēu,
 Căci tu, Iehova, bine-cuvênți pre cel drept,
 Ca cu un scut 'l acoperi cu bună voință.

PSALMUL VI.

Ruga lui David în bóla sa și triumful prin eredință.

Maestrului de cântare pre corde, pre un instrument cu opt corde.
 Un psalm al lui David.

1
 Iehova! nu me mustra în mânia ta,
 2
 Și nici nu me pedepsi în furia ta.
 3
 Îndură-te de mine, Iehova, căci *sum* slab;
 Vindecă-me, Iehova, căci ósele mele sunt cutremurate,
 4
 Și sufletul meu e fórtă cutremurat:
 Și tu, Iehova, până când?
 5
 Re'ntórce-te, Iehova, mântui sufletul meu,
 Ajută-me pentru îndurarea ta.
 6
 Căci în mórte nu *este* aducere aminte de tine,
 În infern cine te va lauda?
 7
 Obosit-am în suspinare'mi.
 Eă spăl în fiă-care nópte patul meu,
 Cu lacrimile mele topesc ascernutul meu.
 8
 Ochiul meu se consumă de întristare,
 Îmbătrănesc din cauza tuturilor inimicilor mei.
 9
 Depărtați-ve de la mine, toți făcătorii de rele!
 Căci Iehova aă audit vócea plângerei mele.
 10
 Iehova aă audit cererea mea,
 Iehova va priimi rugăciunea mea;
 Se vor rușina și se vor spaímănta tare toți inimiții mei,
 Se vor întórce, vor rușina într'un moment.

PSALMUL VII.

David declară inocența sa și roagă pre Dumnezeu de a-l mântui de inimiții săi.

Șiggaion al lui David, pre care 'l cântă lui Iehova pentru cuvintele lui Cuș, Beniaminitului.

- 1 Iehova, Dumnezeuul meu! în tine me încred,
Ajută-me în contra tuturilor persecutorilor, și mântui-me,
- 2 Ca se nu răpescă ca un leu sufletul meu,
Sfășîindu-l, fără de a fi un mântuitor.
- 3 Iehova, Dumnezeuul meu! de am făcut acésta,
De este nedreptate în mânele mele,
- 4 De am resplătit cu reu celuia, ce trăi în pace cu mine,
(Ba, am mântuit chiar pre inimicul meu fără cauză:)
- 5 Apoi se urmărescă inimicul sufletul meu și se'l ajungă,
Și se calce în pământ viața mea,
Și onórea mea în pulbere se o pună. Sela.
- 6 Rădică-te, Iehova, în mânia ta,
Înalță-te contra turburării inimicilor mei,
Și scólă-te pentru mine la judecată, ce ai ordonat.
- 7 Și o adunare de populi se te încunjure,
Și pentru dânsa re'ntórce-te în înălțime.
- 8 Iehova! judecă populi:
Judecă-me, Iehova; după dreptatea mea,
Și după întegritatea mea *resplătesce'mă*.
- 9 Sfârșescă-se relele nelegiuitilor,
Și întăresce pre cel drept:
Căci un cercător al animelor și al rerunchielor *este* Dumnezeuul [cel drept.
- 10 Scutul meu *este* la Dumnezeu, Ajutorul celor drepti la animă.
- 11 Dumnezeu *este* un judecător drept,
Și un Dumnezeu, care se mâniă *de nelegiuitul* în totă ziua.
- 12 De nu se întórce, sabia sa el o ascută,
Arcul seú 'l întinde, și'l îndréptă;
- 13 Și contra lui îndréptă armele morței,
Săgetele sale, *pre care le-au făcut arđetóre*.
- 14 Éca! *nelegiuitul* concepe nedreptate,
Și ámblá ingrecat cu reutate,
Și nasce minciună.
- 15 Grópă au săpat, și o-au adăncit:
Și va căde în grópa, ce o-au făcut,

Întorce-se-va reutatea lui pre capul seǔ propriu, 16
 Și pre crescetul lui propriu violență sa se va pogori.
 Lauda-voiǔ pre Iehova după dreptatea lui, 17
 Și voiǔ cǎnta numelui lui Iehova, celui Pré-Înalt.

PSALMUL VIII.

Măreța și bunătatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cǎntare pre Ghittith. Un psalm al lui David.

Iehova, Domnul nostru! 1
 Cât de minunat *este* numele tǔ în tot pământul;
 Carele ai pus gloria ta preste ceriul!
 Din gura pruncilor și a sugătorilor 2
 Ți-ai fundat laudă
 Din cauza inamicilor tǔ,
 Ca se amuți pre inamicul și resbunătorul.
 Când privesc ceriurile tale, lucrul degetelor tale, 3
 Luna și stelele, pre care tu le-ai stabilit:
 Ce *este* omul, câți amintesci de el, 4
 Și fiul omului, câi sǐmă de dǐnsul?
 Țl-ai făcut cu puțin mai mic decât pre angeli, 5
 Cu onóre și cu mǎrire Țl-ai încoronat pre el;
 Țl-ai făcut domn preste lucrurile mǎnelor tale, 6
 Tóte le-ai pus sub piciórele lui:
 Tóte oile și boii, 7
 Âncă și animalele câmpului;
 Paserile ceriului și pescii mǎrei, 8
 Tot ce strebate cǎrările mǎrei.
 Iehova, Domnul nostru! 9
 Cât de minunat *este* numele tǔ în tot pământul!

PSALMUL IX.

Mulțumirea lui David pentru o învingere asupra inamicilor.

Maestrului de cǎntare după Mut-Laben. Un psalm al lui David.

Lauda-voiǔ pre Iehova din tótă ânima mea, 1
 L Spune-voiǔ tóte minunile tale;
 Me voiǔ bucura și voiǔ jubila în tine, 2
 Voiǔ cǎnta numelui tǔ, o Pré-Înaltul!
 Când inimiții mei se întorc înderept, 3
 Cad și per dinaintea faței tale.

- 4 Căci tu ai apărât dreptul meu și cauza mea,
Ședut-ai pre scaun ca un judecător al dreptății.
- 5 Condamnat-ai populi,
Perdut-ai pre nelegiuitul,
Numele lor chiar 'l-ai stins pentru etern și în perpetuu.
- 6 Cât pentru inamicul, devastările s-au fînit,
Și cetățile tu le-ai dirimat;
Perit-au amintirea lor.
- 7 Dară Iehova va trona în etern,
Pus-au scaunul seü spre judecată;
- 8 Și el va judeca lumea cu dreptate,
Va face dreptate populilor cu ecitate.
- 9 Da, Iehova este refugiü celui împilat,
Refugiü în timp de strimtorare:
- 10 În tine se incred cei ce cunosc numele tîu,
Căci tu nu părăsesci pre cei ce te caută, o Iehova!
- 11 Cântați lui Iehova, carele tronéză în Zion,
Anunțiați între populi faptele sale!
- 12 Căci el, resbunătorul sîngelui, 'și aduce aminte de ei,
Nu uită strigarea sermanilor.
- 13 Îndură-te de mine, Iehova!
Privesce miseria mea din partea celora ce me uresc,
Tu, care me rădici din porțile morții;
- 14 Pentru ca se narez toate laudele tale în porțile fiiei Zionului,
Ca se me bucur de ajutorul tîu.
- 15 Populi se cufundă în grópa, care o-au făcut;
În cursa, pre care o-au ascuns, se prinde piciorul lor propriü.
- 16 Cunoscute este Iehova prin judecată, ce au făcut;
În lucrul mînelor sale proprie se împleticesce cel reü. Higgsaion, Sela.
- 17 Întórce-se-vor nelegiuiții în infern,
Toți populi ce uita pre Dumneü.
- 18 Căci nu pentru tot de-a-una va fi uitat seracul,
Nici în etern speranța sermanilor nu va fi perdută.
- 19 Scóla-te, Iehova! se nu se covârșescă muritorul;
Se se judece populi înaintea fației tale.
- 20 Pune, Iehova, preste ei frică:
Fă ca populi se cunóscă, că ómeni sunt! Sela.

PSALMUL X.

Vicleșugurile celui reü și impietatea sa.

- 1 Pentru ce, Iehova, stai departe,
Te ascunđi în timpurile de strimtorare?
- 2 Rêul în mândria sa persecută pre cel serman;
Ei se prind prin planurile, pre care ei le-au escugetat.

- Căci nelegiuitul se fălesce în dorințele sufletului său, 3
 Bine-cuvântă pre cel nesețios, și desprețuiesce pre Iehova.
 Nelegiuitul în mândria sa *cugetă*: „El nu pedepsește“; 4
 „Nu este Dumnezeu,“ *sunt* toate cugetările lui. 5
 Căile sale prosperă în tot timpul,
 Departate *sunt* judecățile tale dinaintea lui;
 Pre toți inimiții sei 'i suflă. 6
 El *ține* în ânima sa: „Eă nu me voiă clăti.
 „Voiă *remâne* din generațiune în generațiune,
 „Și nici o dată nu voiă *fi* în nevoieă.“ 7
 Gura sa *este* plină de blăstem, de amăgire și de daună,
 Sub limba sa *este* reutate și nedreptate. 8
 El șede la pândă prin curți,
 În locuri ascunse ucide pre cel inocent,
 Ochii sei pândesc pre cel nefericit. 9
 El pândesc în loc ascuns, ca un leă în tufariă;
 Pândesc, ca se prindă pre cel serman;
 El prinde pre cel serman, trăgându'l în cursa sa. 10
 El se tupileză, se plécă,
 Și nefericiții cad prin puterea lui. 11
 El *ține* în ânima sa: „Dumnezeă uita;
 „El ascunde fața sa, nu o vede *acésta* nici o dată.“ 12
 Scólă-te, Iehova, Dumnezeu, rădică mâna ta,
 Nu uita pre cei sermani! 13
 Pentru ce desprețuiesce nelegiuitul pre Dumnezeu;
Ține în ânima sa: „Tu nu pedepsești?“ 14
 Tu ai vedut *acésta*:
 Căci tu observi dauna și întristarea, spre a le lua în mânele tale:
 Ție 'i lasă *acésta* nefericitul;
 Orfanului tu 'i esci ajutor;
 Sfărămă brațiul nelegiuitului și al reului; 15
 Reutatea sa caută-o, până ce nu o mai află!
 Iehova *este* rege din eternitate în eternitate; 16
 Peri-vor populi din pământul lui. 17
 Dorința celor sermani o-ai ascultat, Iehova!
 Tu prepari ânima lor, faci ca urechia ta se asculte,
 Spre a judeca pre cel orfan și pre cel apăsă, 18
 Ca omul de pre pământ se nu mai adaugă a apăsa.

PSALMUL XI.

Persecutorii lui David. Dreptatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. *Un psalm* al lui David.

- 1 **Î**n Iehova me încred;
Cum *dar* diceți sufletului meu: „Sburați în munții vostri
[ca paseri“!
- 2 Căci éca! nelegiuiții întind arcul,
Aședă săgetele lor pre córdă,
Ca se săgeteze prin întuneric pre cei drepti la ánimă.
- 3 Căci temeliele se surpă;
Dreptul ce póte se facă?
- 4 Iehova în sântul seú templu,
Iehova, al căruia tron *este* în ceriú,
Ochií seí privesc, pleópele sale córcă pre fií ómenilor.
- 5 Iehova córcă pre cel drept:
Érá pre cel nelegiuit și pre cel ce iubescce violența uresce sufletul seú.
- 6 El va face se plóe preste cei nelegiuiți fulgere,
Foc și sulfur;
Vânt arđător *va fi* partea cupei lor.
- 7 Căci drept *este* Iehova, dreptate o iubescce;
Pre cel drept 'l vede fația lui.

PSALMUL XII.

David se plânge de reutatea inamicilor seí.

Maestrului de cântare pre un instrument cu opt corde. *Un psalm*
al lui David.

- 1 **A**jută, Iehova, căci cuvioșii se împuținéză,
Cei credincioși se sfărșesc dintre fií ómenilor.
- 2 Falsitate grăesc unul cu altul,
Cu buze lingușitoare, cu ánimă dúplă grăesc.
- 3 Esterminéză, Iehova, tóte buzele lingușitoare,
Limba cea mare grăitórá,
- 4 Carií dic: „Prin limbele nóstre suntem puterici,
„Buzele nóstre *sunt* cu noi: cine *este* domn preste noi?“
- 5 „Din cauza apăsărei sermanilor, din cauza suspinului celor seraci,
„Me voiú scula acum,“ dice Iehova,
„I voiú mântui de cei carií 'i suflă.“
- 6 Cuvénțele lui Iehova *sunt* cuvénțe curate,
Argint curățit în tigiaie de pământ, curățit-de șapte óri.

Tu, Iehova, 'i vei păzi,
'I vei apăra de generațiunea acésta în etern.
Căci nelegiuitii âmbă pretutindinea,
Când josia se înalță între fiii ómenilor!

8

9

PSALMUL XIII.

Plăngerile lui David și încrederea sa în Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Până când Iehova me vei uita de tot?
Până când vei ascunde fația ta de la mine?
Până când se me consult în sine'mi,
Având întristare în ânima mea în fiă-care ți?
Până când se va scula inimicul meu în contra mea?
O, uita-te, răspunde'mi, Iehova, Dumnezeuul meu!
Luminéză ochii mei, ca se nu adorm în mórtea,
Ca se nu ȕică inimicul meu: „'L-am învins,
Nici se se bucare apăsătorii mei, că me clătesc.

1

2

3

4

5

Dară eũ me încred în îndurarea ta:
Veseléscă-se ânima mea de ajutorul têu;
Voiũ cânta lui Iehova;
Căci 'mi-aũ făcut bine!

PSALMUL XIV.

Înfricoșată depravațiune a ómenilor.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Nerodul ȕice în ânima sa: „Nu este Dumnezeu“!
Corupți, abominabili sunt în lucrările lor,
Nici unul nu face bine.
Iehova din ceriũ se uita preste fiii ómenilor,
Spre a vede, dacã este vre un înțelept,
Carele caută pre Dumnezeu:
Toți s'aũ abătut,
Toți s'aũ corupt;
Nemine nu face bine, chiar nici unul.
Aũ n'aũ sciință toți făcătorii de rele,
Cariĩ mănăncă pre populus meu?
Ei țin o masă, pre Iehova nu'l invită:
Acolo se cutremură de frică.
Căci Dumnezeu este cu generațiunea celui drept.
Puteți rușina consiliul sermanului;

1

2

3

4

5

6

- Căci Iehova *este* refugiul său.
 7 O! de ar veni din Zion mântuirea lui Israel!
 Când Iehova va întorce pre captivii populului său,
 Veselăscă-se Iacob, bucure-se Israel.

PSALMUL XV.

Însușirile omului bun.

Un psalm al lui David.

- 1 Iehova! cine va locui în cortul tău?
 Cine va petrece în muntele tău cel sănt?
 2 Cel ce âmbă cu integritate, și practică dreptate,
 Și grăesce adevăr în ânima sa,
 3 Nu calomniăză cu limba sa,
 Nu face rău aprăpelui său,
 Și nu aduce rușinarea asupra amicului său.
 4 În ochii căruia desprețuibilul este urât,
 Și pre cei ce se tem de Iehova 'i onorăză,
 Și dacă s'aũ jurat, fiă chiar în dauna sa, nu o schimbă.
 5 Bani se nu 'i dă cu usuriă,
 Și nu ăia nici o mită în contra celui inocent;
 Făcând acăsta nu se va clăti în etern.

PSALMUL XVI.

Speranța credinciosului în Dumnezeu. Profeția despre Mesia și despre învierea sa.

O cântare de aur a lui David.

- 1 Păzesce-me, Dumnezeu!
 Căci în tine me încred.
 2 Sufletul meu, ăi lui Iehova: Tu esci Domnul meu!
 Fericirea mea nu este afară de tine;
 3 Între sântii, cari sunt pre pământ,
 Și între cei aleși am totă plăcerea mea.
 4 Durerile lor le îmulțesc cei ce alergă după un alt deũ:
 Eũ nu ofer libațiunile lor de sãnge,
 Și nici ăeũ numele lor pre buzele mele.
 5 Iehova este partea moscenirei mele și cupa mea;
 Tu susțini sorțul meu.
 6 Moscenirea 'mi-aũ căđut în locuri plăcute,
 Da, o proprietate ce 'mi place.

Bine-cuvânt pre Iehova, carele 'mî-aŭ dat consiliu,	7
Âncă și nóptea me îndemnă rerunchiele mele.	8
Eŭ pun pre Iehova înaintea mea pururea:	9
Fiind că 'mî stă de a drépta, nu me voiŭ clăti.	10
De aceea ânima mea se bucură, și sufletul meŭ se veselesce,	11
Și carnea mea locuesce în siguranță.	
Căci tu nu vei lăsa sufletul meŭ în infern,	
Nici nu vei lăsa pre cuviosul teŭ se vedă putređire.	
Tu 'mî vei face cunoscută calea vieței:	
Abondența bucuriilor este înaintea faței tale,	
Desfătări de a drépta ta pururea.	

PSALMUL XVII.

David espune inocența sa și speranța sa în față cu prosperitatea nelegiuiților.

O rugăciune a lui David.

A scultă, Iehova, dreptatea,	1
Iea aminte strigarea mea,	
Iea în urechie ruga mea din buze fără vicleniă.	2
De la față ta ėsă judecata mea,	
Ochii tēi vedă dreptatea.	3
Tu ai cercat ânima mea,	
O ai cercetat nóptea,	
Cercatu-m'ai și n'ai aflat <i>nimic</i> ;	
De am cugetat <i>ce-va rău</i> , nu aŭ trecut preste gura mea.	4
Cât pentru faptele ómenilor, după cuvântul buzelor tale	
Eŭ m'am ferit de cărările celui desfrénat,	5
Spre a întări pașii mei în căile tale,	
Ca se nu se clătescă piciórele mele.	6
Eŭ te invoc, căci tu, Dumneđeu, 'mî vei responde;	
Plécă urechia ta câtră mine, ascultă de cuvântul meŭ.	7
Arétă într'un mod minunat îndurările tale,	
Tu, care mântui cu mâna ta cea dréptă	
Pre cei ce se încred <i>în tine</i> de adversarii.	8
Păzesce-me ca lumina ochiului,	
Sub umbra aripelor tale ocrotesc-me	9
De nelegiuiți, cari m'aŭ supra-prins,	
De inimiții mei de mórte, cari me încunjură.	10
Ânima lor o-aŭ închis,	
Cu gura lor vorbesc în mândriă.	11
Acum pașii noștri 'i-aŭ încunjurat,	
Ochii lor 'i ațintesc, ca se ne dee la pământ.	

- 12 Ei *sunt* asemenea unui leu, carele arde după pradă,
 Și ca un pui de leu, ce șede în loc ascuns.
- 13 Scôlă-te, Iehova, întimpină-l, dobóră-l,
 Eliberéză sufletul meu de cel nelegiuit prin sabia ta,
- 14 De ómenii acestia prin mâna ta, Iehova,
 De ómenii lumii acesteia: partea lor o-*a* în viéță,
 Și cu avuțiile tale ai împlut pântecul lor;
 Ei sunt avuți de fiu, și lasă prisosul lor copiilor lor.
- 15 Eū *înse* prin dreptate ved fața ta;
 Când me descept, me satur de chipul tēu.

PSALMUL XVIII.

*David mulțumesc lui Dumnezeu pentru ajutorul ce-i dă, și face o descriere
 pompôsă despre marea Dumnezească.*

Maestrului de cântare. *Un psalm* al lui David, servului lui Iehova, carele *a* vorbit către Iehova cuvintele cântărei acesteia în ziua, când 'l-a^u mântuit Iehova din mâna tuturilor inamicilor seⁱ și din mâna lui Saul.

- 1 Si *a*u *dis*: Te iubesc, Iehova, tăria mea!
- 2 Și Iehova *este* stinca mea și fortarea mea și mântuitorul meu.
 Dumnezeu meu, stinca mea, în el me încred;
 Pavăza mea și cornul mântuirii mele, turnul meu înalt.
- 3 Pre cel demn de laudă 'l-am invocat, pre Iehova,
 Și de inimiile mei am fost mântuit.
- 4 Încunjuratu-m'a^u legăturile morței,
 Și torente de nelegiuri m'a^u înspăimântat.
- 5 Legăturile infernului m'a^u încunjurat,
 Supra-prinsu-m'a^u lațurile morței:
- 6 În strimtorarea mea invocat-am pre Iehova, și către Dumnezeu
 Auđit-a^u din templul se^u vócea mea, [me^u am strigat:
 Și strigarea mea a^u venit înaintea lui în urechile sale.
- 7 Atunci se clăti și se cutremurâ pământul,
 Și temeliele munților se cutremurâ și se clătiră,
 Pentru că s'a^u mâniat:
- 8 Fum se rădică din nasul se^u,
 Și foc din gura lui consumă,
 Cărbuni se aprinseră din el.
- 9 Și el plecă ceriurile și se pogori,
 Și întunerecul *era* sub piciorul lui.
- 10 Și el călări pre un Cherub, și sburâ,
 Și pluti pre aripele vântului.
- 11 Făcut-a^u întunericul spre acoperimentul se^u,

Împrejurul seǔ drept colibǎ:	
Întunecime de apǎ, nuorǐ groșǐ.	
De strǎlucirea cea dinaintea lui trecurǎ prin nuorǐi seǐ	12
Grǎndinǎ și cǎrbunǐ de foc.	
Și Iehova tunǎ în ceriul,	13
Și cel Pré-Înalt dede vócea sa:	
Grǎndinǎ și cǎrbunǐ de foc.	
Trǎmise sǎgetele sale și le împrǎsciǎ,	14
Fulgerǐ multe și le retǎci.	
Atunci se aretarǎ adǎncimile apelor,	15
Și temeliile pǎmântului se descoperirǎ	
De musturarea ta, Iehova!	
De suflarea mânieǐ tale!	
El întinse <i>mǎna</i> sa din înǎlțime, me luǎ,	16
Me scose din ape multe:	
El me mântui de putericul meǔ inimic	17
Și de cei ce me uresc,	
Pentru cǎ erau mai tarǐ decǎt mine.	
Supra-prinsu-m'aǔ în ȕiua calamitǎței mele,	18
Darǎ Iehova 'mǐ-aǔ fost mie sprijin,	
Și m'aǔ scos la un loc larg;	19
Mântuitu-m'aǔ, pentru cǎ avea plǎcere de mine.	
Rǎsplǎtitu'mǐ-aǔ Iehova dupǎ dreptatea mea,	20
Dupǎ curǎțenia mânelor mele 'mǐ-aǔ întors.	
Cǎci eǔ am pǎzit cǎile lui Iehova,	21
Și nu am pǎcǎtuit în contra Dumneȕeului meǔ;	
Cǎci tóte judecǎțile sale <i>sunt</i> înaintea mea,	22
Și statutele sale nu le-am depǎrtat de la mine;	
Fost-am integru înaintea lui,	23
Și m'am ferit de pecatul meǔ.	
De aceea Iehova 'mǐ resplǎtesce dupǎ dreptatea mea,	24
Dupǎ curǎțenia mânelor mele înaintea ochilor seǐ.	
Cǎtrǎ cel bun te areȕǐ bun,	25
Cǎtrǎ barbatul integru te areȕǐ integru,	
Cǎtrǎ cel curat te areȕǐ curat,	26
Și cǎtrǎ cel pervers te areȕǐ infidel:	
Cǎci tu ajuȕǐ pre populul miser,	27
Și ochiǐ cei trufașǐ 'ǐ umilescǐ;	
Cǎci tu luminezi candela mea.	28
Iehova, Dumneȕeul meǔ! luminezi în tunicul meǔ.	
Da, prin tine me arunc asupra unei cete,	29
Și prin Dumneȕeul meǔ sar preste muri.	
Dumneȕeǔ! integrǎ <i>este</i> calea lui;	30
Cuvântul lui Iehova <i>este</i> lǎmurit.	
Scut <i>este</i> el tutulor celora, cariǐ se încred în el.	

- 31 Căci cine *este* Dumneșeu afară de Iehova?
Și cine *este* stîncă afară de Dumneșeul nostru?
- 32 Dumneșeu *este* cel, ce me încinge cu putere,
Și face integră calea mea;
- 33 Cel ce face picîórele mele ca ale cerboicelor,
Și pre înălțimile mele me pune;
- 34 Carele deprinde mânele mele la resbel,
Încât braćiele mele întind arcu de aramă.
- 35 Tu'mî dai scutu mântuirei tale,
Și drépta ta me sprijinesce,
Și mila ta me rădică pre mine;
- 36 Lărgescî pașii mei sub mine,
Încât nu se clătesc glesnele mele.
- 37 Gonit-am pre inimićii mei, 'i-am ajuns,
Și nu m'am întors, până ce nu 'i-am nimicit;
- 38 'I-am sfărămat, și nu se vor pute scula,
Căde-vor sub picîórele mele.
- 39 Căci tu m'ai încins cu putere spre resbel;
Plecat-ai pre inimićii mei sub mine;
- 40 Și pre adversarii mei 'i-ai făcut se'mî întórcă dosu,
Și pre cei ce me uresc 'i-am nimicit.
- 41 Ei strigară, dară nu era nicî un mântuitor,
Cătră Iehova, dară nu 'i auđi pre ei.
- 42 Și eu ca pulberea dinaintea vântului 'i-am frecat,
Ca tina de pre strade 'i-am aruncat.
- 43 Măntuitu-m'ai de certele populuui,
Pusu-m'ai cap al națiunilor,
Populi, pre cari nu 'i cunosceam, 'mî servesc;
- 44 Numai din auđu urechiei me ascultă;
Fiii celor streini me lăngușesc.
- 45 Fiii celor streini se veșteđesc,
Și tremură în închisorile lor.
- 46 Iehova trăesce, și bine-cuvéntată *fiă* stîncă mea,
Și înălțat Dumneșeul mântuirei mele,
- 47 Dumneșeul, care 'mî-aұ procurat resbunare,
Și 'mî-aұ supus mie populi.
- 48 Măntuitoru meu de inimićii mei!
Și asupra adversarilor mei m'ai rădicat,
De omul violenței m'ai măntuit.
- 49 De aceea te voiұ lauda între populi, Iehova!
Și voiұ cănta numelui tēu,
- 50 Carele măresce măntuirea regelui seū,
Și arétă îndurare cătră unsul seū,
Cătră David și semēța sa până în etern.
-

PSALMUL XIX.

David înalță lucrările lui Dumnezeu și minunile legii sale.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- Ceriurile spun gloria lui Dumnezeu, 1
 Și lucrul mânelor sale 'l anunță firmamentul. 2
 Și cătră și esprime cuvânt, 3
 Și noapte cătră noapte anunță știință 4
 Fără vorbe și fără cuvinte; 5
 Neauđită este vócea lor; 6
 În tot pământul ese sunetul lor, 7
 Și până la marginile lumii cuvintele lor. 8
 Sórelui 'i-aú aședat cort în ele, 9
 Și acesta este ca un mire, ce ese din camera sa de nuntă; 10
 El se bucură ca un eroú, spre a alerga în cale. 11
 De la marginea ceriului este eșirea sa, 12
 Și drumul seú până la marginile lui, 13
 Și nimic nu este ascuns de căldura lui. 14
 Legea lui Iehova este perfectă, restaurând sufletul;
 Mărturia lui Iehova este adevărată, înțeleptind pre cel simplu;
 Ordinile lui Iehova sunt drepte, veselind ânima;
 Preceptele lui Iehova lămurite, luminând ochii;
 Frica lui Iehova este curată, stând în etern;
 Judecățile lui Iehova sunt adevăr, și drepte de tot,
 Mai perțiose decât aurul, da, decât mult aur curat,
 Și mai dulci decât mierea și picăturile fagurului.
 Prin ele se luminează și servul têu;
 În păzirea lor este o mare resplătire.
 Greșelele cele de nesciință cine le cunósce?
 De cele ascunse achiteză-me.
 De asemenea apără de mândriă pre servul têu,
 Ca ea se nu me stăpănescă:
 Atunci voiú fi integru,
 Și liber de grele pecate.
 Fiă bine plăcute cuvintele gurei mele 14
 Și meditațiunea ânimei mele înaintea ta,
 O Iehova, stínca mea și mântuitorul meú!

PSALMUL XX.

Ruga populusului pentru David, când merse la rebel.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova se-te audă în ziua strimtorărei,
Scutescă-te numele Dumnezeului lui Iacob.
- 2 Trămită-ți ajutorul tău din Sanctuariul,
Și din Zion sprijinescă-te.
- 3 Amintescă-și de toate sacrificiile tale pănaticе,
Și sacrificiul tău de ardere fiă acceptibil. Sela.
- 4 Dee-ți după anima ta,
Și tot consiliul tău se-l împlinescă.
- 5 Fiă ca se ne bucurăm de mântuirea ta,
Și în numele Dumnezeului nostru se rădicăm stendardul,
Împlinescă Iehova toate cererile tale.
- 6 Acum cunosc, că Iehova ajută pre unsul său,
El 'i va răspunde din ceriul său cel sânt
Prin a tot putericul ajutor al dreptei sale.
- 7 Acestia se rezămă în care și aceia în cai:
Noi înse ni amintim de numele lui Iehova, Dumnezeului nostru;
- 8 Ei s'aū plecat și aū căduț;
Noi înse stăturăm și ne ținurăm.
- 9 Iehova! ajută pre regele,
Răspunde-ni în ziua invocărei noastre.

PSALMUL XXI.

Mulțumiri pentru victoriile regelui.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova! în puterea ta se bucură regele,
Și de ajutorul tău cât de mult se veselesce!
- 2 Dorința animei lui 'i-aī dat-o,
Și cererea buzelor lui nu 'i-aī refusat. Sela.
- 3 Căci 'l-aī întimpinat pre el cu bine-cuvântările fericirei,
Pus-aī pre capul lui cunună de aur.
- 4 Viēta aū cerut de la tine, și 'i-aī dat lui
Lungime de zile în etern.
- 5 Mare este gloria lui prin ajutorul tău,
Strălucire și majestate aī pus preste dēnsul.
- 6 Căci tu 'l-aī pus drept bine-cuvântare în etern,
Veselitu'l-aī cu bucuria faței tale.

Căci regele se încrede în Iehova,	7
Și prin îndurarea celui Pré-Înalt nu se va clăti.	8
Mâna ta el o va afla pre toți inimicii tăi,	9
Drépta ta o va afla pre cei ce te uresc.	9
Tu 'i vei face ca pre un coptor în timpul mâniei tale:	
Iehova în furia sa 'i va nimici pre ei.	
Și foc 'i va consuma pre ei.	10
Fruptul lor 'l vei perde de pre pământ,	
Și semënța lor dintre fiii ómenilor.	11
Căci aũ uneltit rele în contra ta,	
Cugetat-aũ vicleșug: dară nu vor reuși;	12
Căci tu 'i vei face se întórcă spatele lor,	
Cu săgetele tale vei ținti în fația lor.	13
Înaltă-te, Iehova, în puterea ta;	
Vom cânta și vom lauda puterea ta.	

PSALMUL XXII.

Descrierea patimilor dreptului și a laudatelor lor urmări.

Maestrului de cântare după Aieleth șahar. Un psalm al lui David.

D umnezeul meu! Dumnezeul meu! de ce m'ai părăsit?	1
<i>De ce stai departe de ajutorul meu și de cuvintele strigă-</i>	
Dumnezeul meu! eu strig ziua, și tu nu me auzi, [rei mele?	2
Și nóptea, și nu tac.	3
Dară tu <i>esci</i> cel Sânt,	
Tronând preste cântările de laudă ale lui Israel.	4
În tine s'aũ încređut părinții nostri;	
S'aũ încređut, și tu 'i-ai mântuit;	5
Cătră tine aũ strigat, și aũ fost eliberați;	
În tine s'aũ încređut, și n'aũ fost rușinați.	6
Eũ inse <i>sum</i> verme, și nu om,	
Oprobriul ómenilor și desprețuit de populi.	7
Toți, căți me ved, 'și bat joc de mine;	
Deschid buzele, clatină capul, <i>dicând</i> :	8
„Încrédă-se în Iehova, și acesta elibereze'l,	
„Mântuiă'l, fiind că are plăcere asupra'i.“	9
Dară tu <i>esci</i> cel ce m'ai scos din pântecel mamei mele,	
Carele ai îngrijit de mine la țitele mamei mele;	10
La tine m'am aruncat din sinul mamei;	
Din pântecel mamei mele <i>esci</i> tu Dumnezeul meu.	11
Nu te departa de la mine, căci strimtorarea <i>este</i> aprópe,	
Căci nu este nici un ajutător.	

- 12 Încunjuratu-m'aŭ tauri mulți,
Tauri puternici de la Bașan m'aŭ ocolit;
- 13 Deschis-aŭ în contra mea gura lor
Ca un leu sfășiator și mugitor.
- 14 Ca apa sum versat,
Și toate oșele mele s'aŭ desfăcut;
Ânima mea aŭ devenit ca ceară,
Topită în măruntaiele mele.
- 15 Secată ca un hîrb *este* puterea mea,
Și limba mea lipită de ceriul gurei mele;
Și în țerrăna morței me puni.
- 16 Căci încunjuratu-m'aŭ căni,
Adunarea rêilor m'aŭ cuprins,
Săpat-aŭ mănecile mele și piciorcele mele;
- 17 Pot numera toate oșele mele;
Ei caută și se uită pre mine.
- 18 Împărțit-aŭ vestimentele mele între sine,
Și pentru mantaua mea aŭ aruncat sorți.
- 19 Dară tu, Iehova, nu te depărta!
Tăria mea, grăbesce-te spre ajutorul meu!
- 20 Măntui de sabia sufletul meu,
Din mîna cănelui pre unicul meu.
- 21 Elibereză-me din gura leului,
Și din córnele unicornului aŭdi-me.
- 22 Anunția-voiu numele tîu fraților mei,
În meșilocul adunării te voiu lauda.
- 23 Ceî ce ve temeți de Iehova, laudați'l,
Tótă semînta lui Iacob, glorificați'l,
Și temeți-ve de el, tótă semînta lui Israel!
- 24 Căci el nu desprețui și nici nu urî apăsarea celui întristat,
Nici nu ascunse fața sa de la el,
Ci când strigă cătră el, 'l ascultă.
- 25 De la tine *vine* cîntarea mea de laudă în adunare mare;
Votul meu 'l voiu îndeplini înaintea celora ce se tem de el.
- 26 Mîncă-vor sermanii și se vor sătura,
Lauda-vor pre Iehova cei ce'l caută pre el:
Vieze ânima vîstră în etern!
- 27 Aduce'și-vor aminte și se vor întorce cătră Iehova toate marginile
pămîntului,
Și se vor închina înaintea faței tale toate familiile populilor.
- 28 Căci a lui Iehova *este* împărăția,
Și el domnesce preste populi.
- 29 Mîncă-vor și se vor închina toți cei grași ai pămîntului:
Înainte'i vor pleca genunchiul toți cei ce se cîșor în țerrăna,
Și cel ce nu 'și putu prelungi vieța.

Posteritatea 'l va servi lui,
 Nara-se-va generațiunei viitoare de Domnul.
 Vor-veni și vor face cunoscută dreptatea sa
 Populului ce se va nasce, că el a făcut *acésta*.

PSALMUL XXIII.

Încrederea lui David în ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

I ehova este păstorul meu;	1
Nimic nu'mi va lipsi.	2
Pre pășuni erbóse me culcă;	3
La apele cele line me conduce.	4
Sufletul meu 'l restauréză;	5
Me conduce în cărările dreptăței pentru numele seú.	6
Chiar de ămbliu în valea umbrelor morței,	
Nu me tem de nici un rău; căci tu esci cu mine;	
Toiagul têu și popreua ta, ele me mângăiă.	
Gătesc înaintea mea masă, în prezența inamicilor mei;	
Ungi cu oleú capul meu;	
Cupa mea e plină preste măsură.	
Numai fericire și îndurare me vor urma în toate zilele vieței mele,	
Și voiú locui în casa lui Iehova zile îndelungate.	

PSALMUL XXIV.

Profeția despre Unsul lui Iehova.

Un psalm al lui David.

A l lui Iehova este pământul și plinitatea lui,	1
Lumea și cei ce locuesc într'ênsa;	2
Căci el 'l-au întemeiat pre mări,	3
Și pre fluvie 'l-au întărit.	4
Cine se va sui în muntele lui Iehova,	5
Și cine va sta în locul seú cel sânt.	6
Cel inocent cu mânele și cel curat la animă:	
Carele nu aplecă sufletul seú la deșertăciune, și nu se jură cu	
El va lua bine-cuvântare de la Iehova,	
Și dreptate de la Dumnezeuul mântuirii lui.	
Acésta este generațiunea celor carei întreabă de dânsul,	
Carii caută fația ta, <i>Dumnezeul</i> lui Iacob! Sela.	

- 7 Rădicați, porțile, capitele vóstre;
Rădicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 8 Cine *este* acest rege al gloriei?
Iehova cel tare și puternic,
Iehova cel puternic în resbel.
- 9 Rădicați, porțile, capitele vóstre;
Rădicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 10 Cine *este* acest rege al gloriei?
Iehova, Dumnezeuul oștirilor, acesta *este* regele gloriei. Sela.

PSALMUL XXV.

Rugăciunea lui David pentru pecatele sale.

Un psalm al lui David.

- 1 Cătră tine, Iehova, înalțiú sufletul meú.
2 Dumnezeu! în tine me încred:
Nu me lăsa se fiú rușinat;
Se nu jubileze inimiú meú de miné.
- 3 De sigur! toți cei ce speră în tine nu se vor rușina:
Rușina-se-vor cei ce se port perfid fără caúsă.
- 4 Căile tale, Iehova, arétă'mí,
Cărările tale învétă-me.
- 5 Condu-me în adevérul téú și învétă-me;
Căci tu *esci* Dumnezeu! mântuirei mele,
În tine sper în tot timpul.
- 6 Adu'ți aminte de îndurările tale, Iehova, și de milele tale,
Căci din etern *sunt* ele.
- 7 Pecatele ténerețelor mele și abaterile mele nu le aminti,
După îndurerea ta adu'ți aminte de miné
Pentru bunătatea ta, Iehova!
- 8 Bun și drept *este* Iehova:
De aceea el arétă pecătoșilor calea.
- 9 El conduce pre cei umiliți în dreptate,
Și învétă pre cei umiliți calea lui.
- 10 Tóte cărările lui Iehova *sunt* îndurare și fidelitate
Pentru cei ce păzesc alianța sa și mărturiile sale.
- 11 Pentru numele téú, Iehova, iértă'mí inicitatea méă;
Căci ea *este* mare.
- 12 Cine *este* omul, carele se teme de Iehova?
Lui 'i arétă calea, *pre* care se o alégă,

Sufletul seî locuesce în fericire,	13
Şi semênţa sa va mosceni pămêntul.	
Secretul lui Iehova <i>este</i> cu cei ce se tem de el,	14
Şi el 'î va înveţa alianţa sa.	
Ochiî mei <i>sunt</i> pururea câtră Iehova;	15
Căci el va scóte din cursă picîóarele mele.	
Întórc-te spre mine şi îndurâ-te de mine;	16
Căci singurel şi întristat <i>sum</i> .	
Nevoile ânimei mele se lăţesc;	17
Din strimtorarea mea scóte-me!	
Privesce sermânia mea şi suferinţa mea,	18
Şi iértă'mî tóte pecatele mele.	
Privesce pre inimiçiî mei, căci sunt mulţi,	19
Şi cu ură violentă me uresc;	
Păzesce sufletul meû şi mântuî-me;	20
Nu me lăsa se fiû ruşinat, căci în tine me încred.	
Fia ca integritate şi dreptate se me păzescă,	21
Pentru că am sperat în tine.	
Mântuî, Dumneđeû, pre Israel din tóte nevoile sale.	22

PSALMUL XXVI.

Psalmistul espune inocenţa sa şi cere ajutorul lui Dumneđeû.

Un psalm al lui David.

Judecă-me, Iehova !	1
Căci în integritatea mea am âmblat,	
Şi în Iehova m'am încređut: nu me voiû clăti!	
Cércă-me, Iehova, şi ispitesce-me,	2
Cercetéză rerunchiele mele şi ânima mea.	
Căci îndurarea ta <i>este</i> înaintea ochilor mei;	3
Şi am âmblat în adevêrul têu.	
Nu am şedut cu ómenii deşertî,	4
Şi cu cei făţarnici nu am âmblat:	
Eû uresc adunarea făcêtorilor de rele,	5
Şi cu cei nelegîuiţi nu şed.	
Spala-voiû în inocenţa mânele mele.	6
Ca se încunjur altariul têu, Iehova!	
Ca se fac se se audă vócea mulţumirei,	7
Şi se narez tóte minunile tale.	
Iehova! iubesc refugiul casei tale	8
Şi locul, <i>în care</i> locuesce gloria ta.	
Nu răpi sufletul meû cu pecătoşii,	9
Nici vieţa mea cu versătorii de sânge,	

- 10 În ale căror mâne reutate *este* ascunsă,
 Și a căror dréptă este plină de mituire.
 11 Eă înse în integritatea mea voiă ămbă;
 Mântui-me și îndură-te de mine.
 12 Piciorul meă stă pre calea cea dréptă;
 În adunări voiă bine-cuvênta pre Iehova.

PSALMUL XXVII.

Speranța lui David în îndurarea și ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

- 1 Iehova *este* lumina mea și mântuirea mea:
 De cine se me tem?
 Iehova *este* păzitorul vieței mele:
 De cine se me înfricoșez?
 2 Când se apropiară în contra mea făcători de rele,
 Spre a mânca carnea mea,
 Apăsătorii mei și inimiții mei:
 Ei se poticniră și cădură.
 3 Când se aședă contra mea un castru,
 Ânima mea nu se teme;
 Când se rădică în contra mea resbel,
 Chiar și atunci *sum* sigur.
 4 Una cer de la Iehova,
 Acésta o caut:
 Ca se locuesc în casa lui Iehova tôte dîlele vieței mele,
 Spre a vede frumuseța lui Iehova,
 Și spre a petrece în templul seă.
 5 Căci el me va ascunde în coliba sa în ziua nefericirei,
 El me va acoperi cu acoperimêntul cortului seă;
 Pre o stîncă me va înălța.
 6 Și acum se va înălța capul meă asupra inimiților mei de împre-
 Și voiă oferi în cortul seă sacrificie de bucurie, [jurul meă.
 Voiă cânta și psalmodia lui Iehova.
 7 Ascultă, Iehova, de vócea mea:
 Eă strig! îndură-te de mine și respunde'mi.
 8 Când *diseseși*: „Căutați fația mea!“
 Apoi respunse ânima mea: „Fația ta, Iehova, o voiă căuta.“
 9 Nu ascunde fația ta de la mine,
 Nu lepăda în mâniă pre servul teă;
 Tu, care ai fost ajutorul meă, nu me lăsa
 Nică nu me părăsi, Dumnezeu! mântuirei mele!

Căci tatul meu și mama mea m'aŭ părăsit: 10
 Înse Iehova me priimesce.
 Arătă'mi, Iehova, calea ta, și condu-me în calea cea dreptă 11
 Din cauza inamicilor mei,
 Nu me lăsa în voia apăsătorilor mei:
 Căci contra mea se rădică martori mincinoși, 12
 Și cel ce nu respiră decât violență.
 Ași fi perdut, de n'ași fi cređut, că voiŭ vede bunătățile lui 13
 În pământul celor vii; speră în Iehova, [Iehova 14
 Întăresce-te și îmbărbătează ânima ta,
 Și speră în Iehova!

PSALMUL XXVIII.

Ruga lui David și marea sa încredere în Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

Cătră tine, Iehova, strig! stînca mea, nu tăce cătră mine: 1
 Căci, când tacî cătră mine, me asemen cu cei ce se po-
 gor în grópă.
 Ascultă de vócea implorărei mele, când strig cătră tine, 2
 Când rădic mânele mele cătră sântul têu oracul.
 Nu me răpi cu nelegiuiții și cu făcătorii de rele, 3
 Cariî vorbesc în pace cu cei de aproape ai lor,
 Și reutate este în ânima lor.
 Dă-li lor după faptele lor, 4
 După reutatea lucrărilor lor;
 După lucrul mânelor lor dă-li lor;
 Dă-li plata lor.
 Căci ei nu 'și aduc aminte de faptele lui Iehova, 5
 Și de lucrul mânelor sale;
 El 'i va distruge, și nu'i va rezidi.
 Bine-cuvântat fiă Iehova, 6
 Pentru că aŭ ascultat de vócea implorărei mele.
 Iehova este puterea mea și scutul meu; 7
 În el s'aŭ încređut ânima mea, și am fost ajutat:
 Veseléscă-se decî ânima mea,
 Și prin cîntarea mea 'i voiŭ mulțumi.
 Iehova este puterea lor, și întăritura 8
 Și tăria mântuirii unsului seŭ este el.
 Ajută pre populusul têu, și bine-cuvîntă moșcenirea ta, 9
 Păstorește'i și înalță'i până în eternitate.

PSALMUL XXIX.

Măreța descriere a tunetului.

Un psalm al lui David.

- 1 **D**ați lui Iehova, fiii celor puternici!
Dați lui Iehova gloriă și putere.
- 2 Dați lui Iehova gloria cuvenită numelui său,
Închinați-ve înaintea lui Iehova în ornament sacru.
- 3 Vócea lui Iehova *este* preste ape:
.Dumnezeul gloriei tună,
Iehova *este* preste ape multe;
- 4 Vócea lui Iehova *este* cu putere,
Vócea lui Iehova *este* cu majestate.
- 5 Vócea lui Iehova sfărămă cedrii,
Și Iehova sfărămă cedrii Libanului,
- 6 Și-i face se salte ca un vițel,
Pre Liban și pre Sirion ca un unicorn tēner.
- 7 Vócea lui Iehova vėrsă flacări de foc;
- 8 Vócea lui Iehova cutremură deșertul,
Iehova cutremură deșertul Kadeș.
- 9 Vócea lui Iehova face cerbóicele se nască,
Și desgolesce păduri,
Și în templul său totul ȝice: Gloriă!
- 10 Iehova tronéză preste deluviu,
Și Iehova tronéză *ca* rege în etern.
- 11 Iehova va da putere popului său.
Iehova va bine-cuvēnta pre populus său cu pace.

PSALMUL XXX.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm, o cântare la dedicațiunea casei lui David.

- 1 **T**e voiū înălța, Iehova, pentru că m'ai scăpat,
Și n'ai lāsāt pre inimizii mei se se bucure de mine.
- 2 Iehova, Dumnezeuul meu! strigat-am cătră tine,
Și m'ai vindecat.
- 3 Iehova! scos-ai din înfern sufletul meu.
Data'mi-ai viétă, încāt nu me coboriū în grópă.
- 4 Cāntați lui Iehova, cei cuvioși ai lui!
Și laudați amintirea sa cea sântă;

Căci un moment *ține* mânia sa;
În buna-voința sa este vieța;
Sera pernopteză plângere,
Eră demăneta *vine* bucuriă.

5

Eu înse am *dis* în fericirea mea:

6

„Nu me voi clăti în etern“.

7

Iehova! prin buna-voința ta ai dat muntelui meu *tăriă* :

Ascuns-ai fața ta, și am fost înspăimântat.

8

Cătră tine, Iehova, voi striga,

Și pre tine, Iehova, te voi implora:

9

„Ce folos *este* de sângele meu,

„De me pogor în mormânt?

„Aș pulberea te poți lauda, poți anunția adevărul tău?“

10

Ascultă, Iehova, și îndură-te de mine,

Iehova! fi ajutorul meu!

11

Schimbă-ai plângerea mea în chor,

Deslegă-ai sacul meu, și m'ai încins cu bucuriă,

12

Ca se 'ți cânte sufletul *meu*, și se nu tacă:

Iehova, Dumnezeu! în etern te voi lauda.

PSALMUL XXXI.

Ruga lui David pentru a dobândi ajutorul lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

În tine, Iehova, me încred,

1

Nu me lăsa se fiu rușinat nici o dată.

În dreptatea ta scapă-me,

2

Placă urechia ta cătră mine;

Grabnic eliberăză-me, fi mie o stîncă tare,

O fortareță, spre a me mântui.

3

Căci stîncă mea și fortareța mea *esci* tu;

Pentru numele tău me vei dirige și conduce;

4

Scote-me din cursa, ce ei 'mă-au întins în ascuns;

Căci tu *esci* întărirea mea.

5

În mâna ta dau spiritul meu:

Tu m'ai mântuit, Iehova, Dumnezeu adevărului!

6

Uresc pre cei ce se dedau deșertăciunilor amăgitoare:

Dară me încred în Iehova.

7

Fă se me veselesc și se me bucur de îndurarea ta:

Căci ai vădut sermănia mea;

Tu ai cunoscut în apăsarea sufletul meu,

- 8 Și nu m'ai dat în mâna inamicului;
Piciorul meu 'l-ai pus la un loc larg.
- 9 Îndură-te de mine, Iehova, căci *sum* în strimtorare;
Consumat este de întristare ochiul meu,
Sufletul meu și corpul meu.
- 10 Viața mea se trece în necas,
Și anii mei în suspine:
Slăbită în inicitatea mea este puterea mea,
Și ósele mele *sunt* consumate.
- 11 Din cauza tuturilor apăsătorilor mei am devenit oprobriul,
Mai cu sémă al vecinilor mei,
Și spaîma cunoscuților mei;
Ceî ce me vëdură afară,
Fugiră de la mine.
- 12 Uitat sum din memoriă ca un mort,
Am devenit ca un vas sfărămat.
- 13 Căci auđiū defaîma multora:
Spaimă era în toate părțile;
Când se consultaū la un loc contra mea:
Spre a răpi viața mea aū escugetat.
- 14 Érá eū în tine m'am încređut, Iehova!
Am ȑis: „Dumneđeul meu *esci* tu.“
- 15 În mâna ta *sunt* timpurile mele,
Mântuî-me din mâna inamicilor mei
Și de persecutoriî mei.
- 16 Fă se lumineze fația ta preste servul tēū,
Ajută-me în îndurarea ta.
- 17 Iehova! nu me lăsa se fiū rușinat, căci pre tine te invoc;
Rușineze-se nelegiuițiî, tacă în înfern.
- 18 Amuțescă buzele minciuneî,
Care vorbesc nerușinat în contra dreptului
Cu mândriă și desprețuî!
- 19 Căt de mare *este* bunătatea ta,
Care o-ai păstrat celora ce se tem de tine,
Care o-ai făcut celora ce se încred în tine înaintea fiilor ominești.
- 20 Tu'i acoperi cu acoperimēntul fației tale de conjurările ómenilor,
Tu'i ascunđi în colibă de cërta limbilor.
- 21 Bine-cuvēntat *fiă* Iehova,
Că 'mî-aū aretat într'un mod minunat îndurarea sa
Într'o cetate tare.
- 22 Și eū am ȑis în uîmirea mea:
„Răpit sum dinaintea ochilor tēî;“
Inse tu ai auđit vócea împlorărei mele,
Când am strigat câtră tine.
- 23 Iubiți pre Iehova, toți cuviosoî sei!

Pre cei credincioși 'I păzesce Iehova,
 Și resplătesce cu prisos celora ce practică mândria.
 Întăriți-ve și îmbărbăteze-se ânima vóstră,
 Toți cei ce asceptați pre Iehova!

24

PSALMUL XXXII.

Iertarea pecatelor face adevărata fericire a omului.

De la David o învețătură.

Ferice de acela, căruia 'I s'aũ iertat abaterile,	1
Al căruĩ pecat este acoperit.	2
Ferice de omul, căruia Iehova nu'ĩ socotesce inicitate,	3
În al căruĩ spirit nu este vicleniã.	4
Când am tăcut, ósele mele s'aũ consumat	5
Prin strigarea mea de tótã ziua.	6
Căci ziua și nóptea mâna ta se îngreuia asupra mea,	7
Sucul vieței mele s'aũ prefăcut în uscăciune de vérã. Sela.	8
Pecatele mele ți le-am mărturisit,	9
Și inicitatea mea nu o-am acoperit; am dis:	10
„Mărturisi-voiũ abaterile mele lui Iehova;“	11
Și tu ai iertat culpa pecatelor mele. Sela.	
Pentru acésta róge-se câtrã tine	
Tot cuviosul în timpul cuvenit;	
În adevêr, de se vor reversa multe ape,	
Pre el nu'l vor ajunge.	
Tu 'mĩ escĩ mie refugiũ,	
De apăsare me vei păzi,	
Cu cântări de mântuire me vei încunjura. Sela.	
Înveța-te-voiũ și'ĩ voiũ areta calea, în care se âmbli;	
Cu ochiul meũ te voiũ instrui.	
Nu fiți ca calul,	
Ca catârul, fără înțelegere:	
Cu frên și cu zabală, ornamentul lor,	
Se înfrénezã,	
Ca se nu se apropie de tine.	
Multe dureri cuprind pre cel nelegiuit;	
Érã pre cel ce sperã în Iehova cu îndurare 'I încunjurã.	
Bucurați-ve în Iehova, și veseliți-ve, dreptii!	
Și cântați de bucuriã, toți cei drepti la âninã!	

PSALMUL XXXIII.

David cântă minunile facerei și ale providenței.

- 1 **B**ucurați-ve, dreptii, în Iehova;
Celor drepti se cuvine cântare de laudă.
- 2 Mulțumiți lui Iehova cu citeră,
Cu harpe cu zece corde cântați-i.
- 3 Cântați-i o cântare nouă,
Atingeți frumos cordele cu strigare de bucurie!
- 4 Căci drept *este* cuvântul lui Iehova,
Și toate faptele sale *sunt* cu fidelitate;
- 5 El iubescă dreptate și judecată;
De îndurarea lui Iehova pământul este plin.
- 6 Prin cuvântul lui Iehova ceriul s'a făcut,
Și prin suflarea gurei sale totă oștirea lui.
- 7 El adună ca grămădile apele mării,
Pune adâncimile în camere de rezervă.
- 8 Tămă-se de Iehova tot pământul,
Cutremure-se de el toți locuitorii lumii.
- 9 Căci el a făcut, și s'a făcut,
El a ordonat, și s'a zidit.
- 10 Iehova nimicesce consiliile populilor,
Cugetările națiunilor le zădărnicesc,
- 11 Consiliul lui Iehova rămâne în etern,
Cugetările ânimei sale din generațiune în generațiune.
- 12 Ferice de populus, al cărui Dumnezeu *este* Iehova,
De națiunea, pre care 'și-a ales-o spre moscenire.
- 13 Din ceriul caută Iehova,
El vede pre toți fiii ómenilor;
- 14 Din locul ședinței sale se uită
Preste toți locuitorii pământului.
- 15 El, care a format ânima lor,
Este tot o dată și acela, care observă toate faptele lor.
- 16 Nică un rege nu învinge prin mulțimea oștirei,
Nică un erou nu se mântuie prin mărimea puterii;
- 17 Zădarnic *este* calul pentru victoriă,
Și prin marea lui putere nu mântuie.
- 18 Éca! ochiul lui Iehova *este* preste cei ce se tem de dânsul,
Cariî asceptă îndurarea sa,
- 19 Spre a elibera de mórte sufletele lor,
Spre a-i susține în fómene.
- 20 Sufletul nostru a sperat în Iehova,
Ajutorul nostru și scutul nostru *este* el.

Căci într'ênsul se va bucura ânima noastră,
Pentru că în sântul seû nume ne-am încređut.
Fiă îndurarea ta, Iehova, preste noi,
După cum ne-am încređut în tine.

21

22

PSALMUL XXXIV.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm al lui David, când prefăcu mintea sa înaintea lui
Abimelech, carele 'l alungă, și el se duse.

- B**ine-cuvânta-voiu pre Iehova în tot timpul; 1
Pururea *fiă* lauda lui în gura mea. 2
În Iehova laude-se sufletul meu; 3
Audi-vor cei sermanî și se vor bucura. 4
Măriți pre Iehova cu mine, 5
Și se înălțăm împreună numele lui! 6
Căutat-am pre Iehova, și el 'mî-au respuns, 7
Și din toate spaîmele mele m'aû eliberat. 8
Ei căutară spre el, și erau plini de bucuriă, 9
Și fația lor nu se roși. 10
Acest serman strigă, și Iehova audi, 11
Și din toate nevoile lui 'l eliberă. 12
Angelul lui Iehova se aședă în jurul celor ce se tem de dînsul, 13
Și 'i mîntuie. 14
Gustați și vedeți, cât de bun *este* Iehova: 15
Ferice de omul, care se încrede în el. 16
Temeți-ve de Iehova, voi sântii seî! 17
Căci nimic nu lipsesce celor ce se tem de dînsul. 18
Lei tîneri sufer lipsă și flămîndesc, 19
Éră cei ce caută pre Iehova n'aû lipsă de nici un bine. 20
Veniți, fiii, ascultați-me, 21
Frica lui Iehova voiu se ve învețiû. 22
Cine *este* omul, care dorește vieță, 23
Iubesce dîle, spre a vede fericire? 24
Feresce limba ta de rîu, 25
Și buzele tale de a vorbi vicleniă; 26
Depărtéză-te de reutate, și fă bine, 27
Caută pace, și urméză-o. 28
Ochiî lui Iehova *sunt* asupra celor drepți, 29
Și urechile lui *ascultă* strigarea lor; 30
Fația lui Iehova *este* contra făcătorilor de rele, 31
Spre a perde de pre pămînt amintirea lor. 32

- 17 *Drepții* strigară, și Iehova auzi,
 Și din toate nevoile lor 'i scăpă.
 18 Apröpe *este* Iehova celora cu äanima sdrobotă,
 Și pre cei cu spirit umilit 'i ajută.
 19 Multe *sunt* durerile dreptilor,
 Dară din toate 'i mântuie Iehova,
 20 Carele păzesce toate ösele lui,
 Încât nici unul din ele nu se sfărămă.
 21 Pre cel rău 'l ucide nefericirea,
 Și cei ce uresc pre cel drept se vor pedepsi.
 22 Iehova mântuie viața servilor sei,
 Și nu se vor pedepsi toți cei ce se încred în el.

PSALMUL XXXV.

*Ruga lui David pentru a dobândi protecțiunea lui Dumnezeu contra
 persecutorilor sei.*

Un psalm al lui David.

- 1 **A**pără, Iehova, cauza mea contra celora ce se cörtă cu mine;
 Luptă-te cu cei ce se luptă cu mine.
 2 Iea clipeu și scut,
 Și scölă-te spre ajutorul meu.
 3 Întinde lancea,
 Și închide *calea* înaintea persecutorilor mei;
 Di sufletului meu: „Ajutorul tău *sum* eu.“
 4 Rușinați și confundați trebuie se fiă
 Cei ce caută sufletul meu;
 Se se întorcă și se se roșescă
 Cei ce cugetă spre nefericirea mea;
 5 Se fiă ca pléva înaintea vântului,
 Și angelul lui Iehova se'i urmărescă.
 6 Fiă calea lor întunecată și lunecösă,
 Și angelul lui Iehova se'i gonescă.
 7 Căci fără causă 'mi puseră cursa lor în gröpă,
 Fără causă săpară o gröpă pentru sufletul meu.
 8 Vină preste dënsul ruinare pre neasceptate,
 Și cursa sa, pre care o tinse în ascuns, se'l prindă;
 În tot aceeași ruinare cadă el.
 9 Érä sufletul meu se 'va veseli în Iehova,
 Se va bucura de mântuirea lui.
 10 Toate ösele mele vor dice:
 „Iehova! cine *este* ca tine?
 „Carele eliberezi pre cel serman de cel ce este mai tare decât el,
 „Da, pre cel serman și pre cel serac de predătorul seü.“

Martori mincinoși se rescâlă:	11
De ceea ce nu știu me înculpă pre mine.	
„Mi resplătesc rău pentru bine,	12
Orbisire sufletului meu.	
Eră eu, când ei erau bolnavi,	13
Me îmbracaiu cu sac,	
Întristaiu sufletul meu cu ajunare,	
Și rugăciunea mea se întorse în sinul meu.	
Ca după un amic, ca după un frate, jălind pre mama,	14
Eram plin de durere și plecat.	
Ei înse se bucură de căderea mea și se adună;	15
Se adună contra mea, lovind pre când nu o asceptam;	
Me sfășia, și nu încetază;	
Cu batjocuritori infamii pentru turte	16
Crășnesc cu dinții lor contra mea.	
Domne! cât te vei uita la <i>acésta</i> ?	17
Scapă sufletul meu din ruina lor,	
De puii de leu pre unicul meu.	
Te voi lauda în adunare mare,	18
În popul numeros te voi mări.	
O, se nu se bucure de mine inimiile mei fără motiv;	19
Cei ce me uresc fără cauză clipesc cu ochiul.	
Căci nu vorbesc pace,	20
Și contra celor liniștiți ai țerei cugetă cuvinte amăgitoare;	
Și contra mea au lărgit gura lor, zicând:	21
„Ha! ha! ochiul nostru au vădută“.	
Tu ai vădută <i>acésta</i> , Iehova! nu tăce, o Domne!	22
Nu te depărta de la mine!	
Scâlă-te și descâlă-te pentru dreptatea mea,	23
Dumnezeul meu și Domnul meu! pentru cauza mea.	
Judecă-me după dreptatea ta, Iehova, Dumnezeul meu!	24
Ca ei se nu se bucure de mine,	
Se nu zică în ânima lor: „Ha! dorința noastră!“	25
Se nu zică: „Înghițitu-l-am pre el!“	
Rușineze-se și confunde-se de la o-l-altă	
Cei ce se bucură de nefericirea mea;	26
Îmbrace-se cu rușine și confundare	
Cei ce se îngânfă contra mea.	
Dară se vor bucura și se vor veseli	27
Cei ce favoréză dreptă mea cauză,	
Și vor dice pururea:	
„Mare este Iehova,	
„Carele voesce pacea servului său“.	
Și limba mea va spune dreptatea ta,	28
Totă ziua lauda ta.	

PSALMUL XXXVI.

Împietatea răilor, și nemărginita întindere a îndurării Dumnezeuesci.

Maestrului de cântare. *Un psalm al lui David, servului lui Iehova.*

- 1 **A** baterea nelegiuitului 'mă dice în năuntrul âniei mele,
Că nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor sei.
- 2 Căci el se lingușesce *pré mult* în ochii sei,
Încât ar *pute* afla nelegiuirea sa, și o ar urî.
- 3 Cuvintele gurei sale *sunt* reutate și vicleniă;
Părăsit-au de a fi înțelept, de a face bine.
- 4 Reutate cugetă pre patul său,
Pusu-s'ău pre o cale, *ce nu este bună*:
Rêul nu'l uresce.
- 5 Iehova! până la ceriul *se întinde* îndurarea ta,
Fidelitatea ta până la nuorii.
- 6 Dreptatea ta *este* ca munții cei înalți,
Judecățile tale ca adâncimea cea mare;
Pre ómenii și animalele ajuți, Iehova!
- 7 Cât de prețioase *sunt* îndurările tale, Dumnezeu!
Și fiii ómenilor se retrag sub umbra aripelor tale.
- 8 Ei se satură din grăsimea casei tale,
Și cu torentul desfătărilor tale 'i adăpi.
- 9 Căci la tine *este* sorgintea vieței,
În lumina ta vedem lumină.
- 10 Continuă cu îndurarea ta câtră cei ce te cunosc pre tine,
Și cu dreptatea ta câtră cei drepti la ânimă.
- 11 Se nu me calce piciorul mândriei,
Și mâna nelegiuiților se nu me alunge!
- 12 Acolo cădură făcătorii de rele,
Fură obořiți, și nu se putură scula.

PSALMUL XXXVII.

David învță, că nu trebuie a se privi cu un ochi de invidiă preste prosperitatea răilor, și că nici o fericire nu este ca cea a ómenilor de bine.

Un psalm al lui David.

- 1 **N**u te aprinde contra făcătorilor de rele,
Nu fi răvnitor contra celora ce fac nelegiuire.
- 2 Căci curând se vor cosi ca fânul,
Și ca érba verde vor veșteți.
- 3 Încrede-te în Iehova, și fă bine,
Locuesce pământul, și iubescă adevêrul,

Desfătează-te în Iehova:

Și el 'ți va da dorințele ânimei tale.

Încredințezi lui Iehova calea ta,

Și încrede-te în el, și el va face *acésta*:

Va scóte ca lumina dreptatea ta,

Și judecata ta ca mēdă-đi.

Fi liniscit înaintea lui Iehova, și ascéptă'l.

Nu te aprinde contra celui ce prosperă în calea sa,

Contra omului, care îndeplinesce planuri rele.

Lasă-te de mânia și părăsesce furia;

Nu te aprinde, încât și tu se faci rēu.

Căci făcători de rele se vor estirpi,

Dară cei ce speră în Iehova aceia vor mosceni pământul.

Âncă puçin, și nelegiuitul nu *va mai fi*,

Și de vei căuta spre locul lui, el nu *va mai fi*.

Înse cei blândi vor mosceni pământul,

Și se vor desfăta de mare pace.

Nelegiuitul cugetă contra celui drept,

Și crășnesce contra lui cu dinții sei:

Domnul ride de el,

Căci vede, că vine ăiua lui.

Nelegiuiții scot sabia, și tind arcul lor,

Ca se surpe pre cel serman și serac,

Ca se junghie pre cei ce âmbă pre calea cea dréptă;

Dară sabia lor va intra în ânima lor propriă,

Și arcurile lor se vor sfărâma.

Mai bun *este* puçinul celui drept,

Decât prisosul multor nelegiuiți.

Căci braçiele nelegiuiților se vor sfărâma;

Dară pre cei drepti 'i sprijinesce Iehova.

Iehova scie ăilele celor integri,

Și moscenirea lor va fi în etern;

Ei nu vor fi rușinați în timpul nefericirei,

Și în ăilele fómetei se vor sătura.

Căci nelegiuiții vor peri,

Și inimiții lui Iehova *vor fi* ca podóba câmpului;

Vor dispăre; ca fum vor dispăre.

Nelegiuitul împrumută, și nu plătesce;

Éră dreptul *este* milos și dă:

Căci cei bine-cuvântați de el vor mosceni pământul,

Și cei blăstemați de el se vor estirpi.

De la Iehova pașii omului se 'ntăresc;

Căci are plăcere asupra căii sale.

Chiar de va căde, nu se va struncina:

Căci Iehova sprijinesce mâna lui,

- 25 Têner am fost și am îmbătrânit:
Și n'am vêdut pre cel drept părăsit,
Sau semênța lui căutând pâne.
- 26 În tot timpul *este* milos și împrumută,
Și semênța lui *este* bine-cuvântată.
- 27 Depărtéză-te de rêul și fă bine,
Și vei remâne în etern;
- 28 Căci Iehova iubescce dreptatea,
Și nu va părăsi pre cuviosii seî;
În etern se vor păzi;
Dară semênța nelegiuiților se va estirpi.
- 29 Cel drepti vor mosceni pământul,
Și vor locui într'ênsul în etern.
- 30 Gura dreptului vorbesce înțelepciune,
Și limba lui grăescce dreptate.
- 31 Legea Dumneșeului seî *este* în ânima sa,
Și pașii seî nu se vor clăti.
- 32 Nelegiuitul pândescce pre cel drept,
Și caută a'l omori.
- 33 Iehova nu'l va lăsa în mâna lui,
Și nu'l va condamna, când va fi judecat.
- 34 Speră în Iehova și păzescce calea lui,
Și el te va înălța, încât vei mosceni pământul;
Estirpirea nelegiuiților tu o vei vede.
- 35 Vêduiū pre un nelegiuit cutedător
Întindându-se ca un arbore verde indigen!
- 36 Și treceaū, și éca! nu mai era,
Căutatu'l-am, și nu se mai afla.
- 37 Observă pre cel integru, și uilă-te la cel drept:
Căci un viitor are omul de pace;
- 38 Éră făcêtorii de rele de la o-l-altă se estirpesc,
Viitorul nelegiuiților se nimicesce;
- 39 Și ajutorul celor drepti *vine* de la Iehova;
El *este* tăria lor în timp de nevoie.
- 40 Căci pre ei 'i ajută Iehova, și'i scapă;
'I scapă de cei nelegiuiți, și'i mântuie,
Fiind că se încred în el.
-

PSALMUL XXXVIII.

Trista stare, în care David se afla, și mărimea nefericirii sale.

Un psalm al lui David spre aducere aminte.

Iehova! nu me mustra în mânia ta,	1
Și nici nu me pedepsi în urgia ta.	2
Căci săgetele tale s'aû înfipt în mine,	3
Și mâna ta me apasă.	4
Nimic nu este sănătos în carnea mea	5
Din cauza mâniei tale; nici o linisce în oșele mele	6
Din cauza pecatului meu.	7
Căci inicitățile mele aû covârșit capul meu,	8
Ca o sarcină grea sunt pré grele pentru mine.	9
Împuțite, puruiate sunt ranele mele	10
Din cauza nerodiei mele.	11
Încovăiat, gârbovit sum foarte,	12
Totă ziua âmblyu plin de durere.	13
Căci cõpsele mele sunt pline de arșită,	14
Și nimic nu este sănătos în carnea mea.	15
Înțepenit, sfărămat sum foarte,	16
Mugesc de neliniscea ânimei mele.	17
O Dõmne! înainte ta este tot dorul meu,	18
Și suspinul meu de tine nu este ascuns;	19
Ânima mea bate tare, părăsitu-m'aû puterea mea,	20
Și lumina ochilor mei, nici ea nu este cu mine.	21
Iubiții mei și amicii mei staû departe de plaga mea,	22
Și rudele mele s'aû aședat departe.	23
Căci o cursă 'mî tinseră cei ce caută sufletul meu;	24
Și cei ce caută nefericirea mea aû hotărît ruina mea	25
Și cugetă vicleșuguri totă ziua.	26
Și eû ca un surd nu aud;	27
Sum ca un mut, ce nu'și deschide gura sa.	28
Sum ca un om, ce nu aude,	29
Și în a cărui gură nu este răspuns.	30
Căci pre tine, Iehova, te ascept;	31
Tu vei răspunde, Dõmne, Dumneuleu meu!	32
Căci diceam: Ascultă-me,	33
Căci alt feliu ei se vor bucura de mine!	34
Când piciorul meu se clătesce, ei se înalță contra mea.	35
Căci eû sum aprõpe de cãderea,	36
Și durerea mea este pururea înainte mea,	37
Căci eû mărturisesc inicitatea mea,	38
Me întristez de pecatul meu,	39

- 19 Înse inimiile mele sunt vii, sunt tari,
 Și mulți sunt cei ce me uresc fără cauză,
 20 Și plătind rău pentru bine
 Me uresc, pentru că urmez binele.
 21 Nu me părăsi, Iehova, Dumnezeuul meu!
 Nu te depărta de la mine.
 22 Grăbește-te spre ajutorul meu,
 Dómnne, mântuirea mea!

PSALMUL XXXIX.

David cere iertarea pecatelor sale.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui David.

- 1 **E**u dîseiî: Păzi-voiî căile mele
 De păcătuirea cu limba mea;
 Pune-voiî gurei mele frîn,
 În cât timp nelegiuitul *va fi* înaintea mea.
 2 Amuțit-am în tăcere,
 Tăcut-am chiar și de binele;
 Dară durerea mea tot s'aî ațîțat.
 3 Ânima mea se aprinse în năuntrul meu,
 Pre când cugetaiî, se aprinse foc:
 Atuncî am vorbit cu limba mea.
 4 Fă'mî cunoscut, Iehova, finele meu
 Și mesura dîlelor mele, cât de mare *este*;
 Ca se sciî, cât de trecător sum.
 5 Éca! de o palmă ai făcut dîlele mele,
 Și durata mea *este* ca nimic înaintea ta:
 Da, numai o suflare *este* tot omul. Sela.
 6 Da, ca o închipuire âmblă omul;
 Da, în deșert se neliniscesc:
 El grămădesce *avuție*, și nu scie, cine le va aduna.
 7 Și acum, ce se ascept, Dómnne?
 Speranța mea *este* în tine!
 8 De tóte abaterile mele eliberéză-me,
 Oprobriul nerodului nu me face.
 9 Eî tăcuiî, nu deschiseiî gura mea:
 Căci tu ai făcut *acésta*.
 10 Depărtéză de la mine plaga ta,
 Căci per de lovirea mânei tale.
 11 Când muștrând pre om pentru pecatul seî 'l pedepsescî,
 Apoi faci se se consume, ca molia, frumuseța lui;
 Da, numai o suflare *este* tot omul! Sela,

12

Ascultă ruga mea, o Iehova!
 Și iea în urechile strigarea mea;
 La lacrimile mele nu tăce:
 Căci strein *sum* eu la tine,
 Incilin, ca toți părinții mei.
 Întorce-te de la mine, ca se mai fiu voios
 Mai înainte de a me duce și a nu mai fi.

13

PSALMUL XL.

Ascultarea este sacrificiul cel mai bun.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

1

Sperat-am în Iehova:

2

Și el se plecă către mine, și auzi strigarea mea,
 Și me scose din grăpa stricăciunei,
 Din tina mocirlei:

3

Și puse pre o stîncă piciorile mele,
 Întărind pașii mei:
 Și puse în gura mea o cântare nouă,
 Dumnezeuului nostru o cântare de laudă.

4

Mulți o vor vede, și se vor teme,
 Și se vor încrede în Iehova.
 Ferice de omul ce 'și puse speranța sa în Iehova,
 Și nu se întorse către cei îngânfați și amici a minciunei!

5

Iehova, Dumnezeuul meu! mari *sunt* minunile tale
 Și cugetările tale, pre care ni le areți noue; nimic nu'ți este egal ție.
 Voiu se le anunțu și se vorbesc de dîsele,
 Cu toate că nu se pot numera.

6

Sacrificie și oblațiuni nu voesci,
 Urechile 'mî-ai bortit,
 Sacrificie de ardere și pentru pecat n'ai cerut.
 Atunci disei: Éca! vin;

7

În volumul cărței 'mî este prescriș;
 'Mî place se fac voia ta, Dumnezeuul meu,
 Și legea ta *este* în năuntrul meu;

8

Anunțiat-am dreptate în adunare mare;
 Éca! buzele mele nu le-am închis, Iehova, tu o scii;
 Dreptatea ta nu o-am ascuns în ânima mea,

10

Fidelitatea ta și mîntuirea ta am anunțiat,
 N'am ascuns îndurarea ta și fidelitatea ta adunărei celei mari,

11

Tu, Iehova, nu vei reține îndurarea ta de la mine,
 Mila ta și fidelitatea pururea me vor păzi:
 Căci încunjuratu-m'au nefericiri nenumerate,
 Ajunsu-m'au inicitățile mele,

12

- Încât nu me pot uita în sus;
 Mai numeroase sunt decât pîrul capului meu,
 Și bărbăția 'mî lipsesce.
- 13 O, bine-voesce, Iehova, a me mîntui,
 Iehova! spre ajutorul meu grăbesce-te!
- 14 Trebuie se se rușineze și se se roșescă cu toții
 Ceî ce caută sufletul meu, ca se'l pîrdă;
 Se se întorcă și se rușineze
 Ceî ce doresc nefericirea mea.
- 15 Trebuie se se uîmescă din cauza rușinei lor
 Ceî ce 'mî dic mie: Ha! ha!
- 16 Însă trebuie se se bucure și se se veselescă în tine
 Toți ceî ce te caută pre tine;
 Se dică pururea: „Mare este Iehova!“
 Ceî ce iubesc ajutorul tîu.
- 17 Eû însă *sum* serman și serac;
 Dară Domnul va îngriji de mine;
 Ajutorul meu și eliberatorul meu *escî* tu!
 Dumnezeuul meu, nu întîrîia!

PSALMUL XLI.

Purtarea mincinoșilor amici ai psalmistului și încrederea sa în Dumnezeu.

Maestrului de cîntare. Un psalm al lui David.

- 1 **F**erice de acela ce ia sîma de cel serac:
 În ziua nefericirii 'l va scîpa Iehova;
- 2 Iehova 'l va păzi și 'l va ține în viață,
 Și el va fi fericit pre pămînt:
 Tu nu 'l vei da în voia inamicilor seî.
- 3 Iehova 'l va sprijini pre patul durerilor;
 Tot culcușul seî tu 'l vei schimba în timpul bolei sale.
- 4 Eû am dic: „Iehova! îndură-te de mine,
 „Vindecă sufletul meu, căci 'î-am păcătuit ție.“
- 5 Inimicii mei 'mî vorbesc mie de rău:
 „Cînd va muri, și va peri numele lui?“
- 6 Și dacă vine *vre-unul*, se *me* vedă,
 Apoi vorbesce falsitate, ânima sa 'și adună reutate,
 El ese afară, și o spune.
- 7 Împreună șoptesc contra mea toți ceî ce me uresc;
 Contra mea cugetă stricăciunea mea:
- 8 „Ce-va rău se ține de dînsul,
 „Și fiind că jace, apoi se nu se mai scîle.“
- 9 Chiar și omul, cu carele eram în pace, în carele me încredîui,

Carele mănca pânea mea, rădică contra mea călcăul.	10
Tu înse, Iehova, îndură-te de mine,	
Și rădică-me, ca se li resplătesc lor.	11
În acesta cunosc, că ai plăcere de mine,	
Că inimicul meu nu se va desfăta de mine.	12
Cât pentru mine, în integritatea mea tu m'ai sprijinit,	
Și m'ai pus înaintea faței tale în etern.	13
Bine-cuvântat fiă Iehova, Dumneșul lui Israel,	
Din eternitate în eternitate, Amin și Amin!	

PSALMUL XLII.

Plăngerile psalmistului în timpul, când el era lipsit de a asista la sănteile adunări.

Maestrului de cântare. O înveștură de la fiii lui Korah.

P recum un cerb doresce după sorgintea de apă,	1
Așia doresce sufletul meu după tine, o Dumneșu!	
Sufletul meu însetează după Dumneșu, după Dumneșul cel viu:	2
„Când voi veni și me voi areta înaintea lui Dumneșu?”	
Lacrimile mele 'mă-a devenit pânea mea ziua și noptea,	3
Fiind că se dice către mine totă ziua: „Unde este Dumneșul tău?”	
De acestea voi se'mi amintesc reversând în mine sufletul meu:	4
Cum mergeam cu glota cea mare, me duceam la casa lui Dumneșu	
Cu strigări de bucurie și cântări de laudă;	
O multime serbătorindă.	5
Ce esci întristat, sufletul meu?	
Și ce te turburi în mine?	
Ascăptă pre Dumneșu, căci încă 'l voi lauda	
Pentru ajutorul faței sale.	
Dumneșul meu! sufletul este întristat în mine:	6
De aceea voi se'mi aduc aminte de tine din pământul Iordanului	
Din muntele Mizar. [și al Hermonului,	
Adâncime chiamă pre adâncime, la vuetul cascadelor tale,	7
Tote undele tale și valurile tale au trecut preste mine.	
Ziua ordonă Iehova îndurarea sa,	8
Și noptea cântarea lui este cu mine,	
Și ruga mea către Dumneșul vieții mele.	
Voi se dic către Dumneșu, stinca mea:	9
„Pentru ce m'ai uitat?”	
„De ce trebuie se âmbliu plin de durere sub apăsarea inimicului?”	
Ca cu o sabie în oșele mele m'au batjocorit apăsătorii mei,	10
Dicând către mine totă ziua: „Unde este Dumneșul tău?”	

- 11 Ce esci întristat, sufletul meu?
 Și ce te turburi în mine?
 Ascéptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumnezeul meu!
-

PSALMUL XLIII.

Rugăciunea lui David spre a fi mântuit de inimiții săi.

- 1 Judecă-me, o Dumnezeu, și apără cauza mea
 Contra unui popul neiubitor;
 De omul vicleniei și al nedreptății scapă-me.
 2 Căci tu, Dumnezeul meu scutitoriu!
 Pentru ce m'ai lepădat?
 De ce trebuie se âmbliu plin de durere sub apăsarea inimicului?
 3 Trămite lumina ta și adevărul tău,
 Ca se me conducă,
 Ca se me ducă la muntele tău cel sănt și la locuințele tale,
 4 Ca se vin la altariul lui Dumnezeu,
 La Dumnezeu, bucuria mea cea mare,
 Și se te laud cu citeră, Dumnezeu, Dumnezeul meu!
 5 Ce esci întristat, sufletul meu?
 Și ce te turburi în mine?
 Ascéptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumnezeul meu!
-

PSALMUL XLIV.

Enumerarea îndurărilor, ce Dumnezeu a făcut populusului său, o rugă spre a căpăta ajutorul său.

Maestrului de cântare. O învețătură de la fiii lui Korah.

- 1 Dumnezeu! cu urechile noastre am audit:
 Părinții nostri ni-au narat
 Faptele, ce le-ai făcut în zilele lor,
 În zilele trecute.
 2 Tu prin mâna ta ai alungat națiuni,
 Și pre dênșii 'i-ai plantat;
 Ai pedepsit populi,
 Și pre ei 'i-ai lătit,

- Căci nu prin sabia lor aŭ luat țerra în possessiune, 3
 Și nu brațul lor 'i-aŭ ajutat pre ei;
 Ci drépta ta și brațul tēu și lumina fației tale;
 Pentru că ai aflat plăcere de dēnșii. 4
 Tu esci regele meŭ, o Dumneđeu!
 Ordónă mântuire pentru Iacob. 5
 Prin tine putem împunge pre apăsătorii nostri,
 În numele tēu calca în picîore pre adversarii nostri. 6
 Căci nu în arcul meŭ me încred,
 Și sabia mea nu me ajută: 7
 Ci tu ne-ai ajutat contra apăsătorilor nostri,
 Și pre cei ce ne uresc 'i-ai făcut de rușine. 8
 Pre Dumneđeu laudăm tótă ziua,
 Și numele tēu 'l mărturisim în etern. Sela. 9
 Tu înse ne-ai lepădat și ne-ai rușinat,
 Și nu eși cu oștirile nōstre;
 Tu ne-ai făcut se ne întórcem înderept dinaintea inamicilor nostri, 10
 Și cei ce ne uresc 'și-aŭ făcut préda lor;
 Tu ne-ai făcut ca oi destinate spre mănecare, 11
 Și între națiunile ne-ai imprăsciat. 12
 Vēndut-ai pentru puçin pre populus tēu,
 Și n'ai suit prețîul vindērei lor. 13
 Făcutu-ne-ai oprobriul vecinilor nostri,
 De ris și de batjocură celor dimprejurul nostru. 14
 Făcutu-ne-ai proverb între națiunile,
 De clătire cu capul între populi. 15
 Tótă ziua rușinarea mea este înainte'mî,
 Și rușinea fației mele m'aŭ acoperit; 16
 Din cauza vócei înjurătorului și a insultătorului,
 Din cauza inamicului și a resbunătorului. 17
 Tóte acestea aŭ venit preste noi,
 Și noi nu te-am uítat,
 Și n'am violat alianța ta. 18
 Anima nōstră nu s'aŭ întors înderept,
 Și pasul nostru nu s'aŭ abătut din calea ta: 19
 Cu tóte că ne-ai sdrobit în locul draconilor,
 Și ne-ai acoperit cu umbrele mórței. 20
 De am fi uítat numele Dumneđeului nostru,
 Și am fi întins mănecile nōstre câtră un ȕeu strein: 21
 Aŭ nu ar cerceta Dumneđeu acésta?
 Căci el cunosce secretele ânimei. 22
 Da, în tóte zilele suntem omorîți pentru tine,
 Socotiți ca oi destinate spre junghiare. 23
 Scólă-te! pentru ce dormi, Dómne?
 Descéptă-te! nu ne lepăda pentru tot de-a-una.

- 24 Pentru ce ascunzi fața ta?
 Uii miseria și apăsarea noastră?
 25 Căci plecat spre pulbere este sufletul nostru;
 Corpul nostru lipit de pământ.
 26 Scolă-te spre ajutorul nostru,
 Și mântuie-ne pentru îndurarea ta.

PSALMUL XLV.

Psalm profetic asupra însoțirii misterioase a lui Mesia cu cei credincioși.

Maestrului de cântare, pre Șoșanim. O învețătură sau o cântare de la fiii lui Korah despre amorul.

- 1 **A**nima mea ferbe de o cuvântare frumoasă;
 Eu dedic opul meu regelui,
 Limba mea este stilul unui scriitor iscusit!
 2 Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor,
 Grația este vărsată preste buzele tale:
 De aceea Dumnezeu te-a bine-cuvântat în etern.
 3 Începe sabia ta preste cósă ta, Eroú!
 Măreția ta și ornamentul tău;
 4 Da, în ornamentul tău călătorește fericit
 Pentru cauza adevărului și a dreptății sucite:
 Și dreptă ta te va înveța lucruri minunate!
 5 Săgetele tale sunt ascuțite, populi cad sub pașii tăi
 În meșlocul inamicilor regelui.
 6 Tronul tău, o Dumnezeu, stă în etern și perpetuu,
 Un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.
 7 Tu iubesci dreptatea și uresci nelegiuirea:
 De aceea te-a uns, Dumnezeu, Dumnezeul tău,
 Cu oleul bucuriei mai mult decât pre soții tăi.
 8 Mirrha și aloe și casie sunt toate vestimentele tale;
 Din palaturile de ose de elefant instrumente cu corde te-a veselit.
 9 Fiice de rege sunt între scumpele tale,
 Regina stă la dreptă ta în aur de Ofir.
 10 Ascultă, fiică, și vezi, și plăcă urechia ta:
 Uită pre popoul tău și casa tatului tău,
 11 Ca regele se poftescă de frumuseța ta,
 Căci el este Domnul tău, și închină-te lui.
 12 Și pre tine, fiică Tirului, cu dar
 Vor saluta avuții popoului fața ta.
 13 Numai marea este fiica regelui în camera,
 Tesetură de aur vestimentul ei.

În vestimente pestrițe ea se conduce la regele. 14
 Fecioare în urmă'i, amicele ei,
 Se aduc la tine: 15
 Se aduc cu bucuriă și veselie,
 Întră în palatul regelui. 16
 În locul părinților tăi vor fi fiii tăi,
 Pre cari'i vei pune principii în totă țerra.
 Voi face se se amintescă de numele tău din generațiune în gene- 17
 De aceea populi te vor lauda în etern și perpetuu. [rațiune.

PSALMUL XLVI.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru protecțiunea Ierusalimului.

Maestrului de cântare. O învețătură de la fiii lui Korah, pre Alamothe;

Dumnezeu ni este nouă refugiū și putere, 1
 Ajutorul nostru în nevoi, pré lesne de găsit. 2
 De aceea nu ne temem,
 Chiar când pământul s'ar resturna,
 Când s'ar clăti munții în spre meșilocol mării, 3
 Când ar vui și s'ar spuma apele sale,
 Când s'ar cutremura munții prin înflarea ei. Sela. 4
 Este un fluviū,
 Ale cărui părte desfăteză cetatea lui Dumnezeu,
 Sanctuariul locuințelor celui Pré-Înalt. 5
 Dumnezeu este în meșilocol ei,
 Nu se va clăti;
 Dumnezeu o va ajuta la reversatul țărilor. 6
 Populi au vuit, regate s'au clătit;
 El sună cu vócea sa, pământul se topesce;
 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, este cu noi, 7
 Un refugiū pentru noi *Dumnezeul* lui Iacob. Sela. 8
 Veniți, priviți lucrările lui Iehova,
 Care făcu lucruri uimitóre pre pământ,
 Care puse capăt resbelelor până la marginea pământului: 9
 Rumpe arcul și sfărămă lancea,
 Arde carele cu foc.
 Încetați, și recunósceți, că eu *sum* Dumnezeu, 10
 Înalt între națiunile,
 Înalt pre pământ!
 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, este cu noi, 11
 Un refugiū pentru noi *Dumnezeul* lui Iacob. Sela.

PSALMUL XLVII.

Cântare de laudă și de mulțumire la ocasiunea unei mari victorie.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiii lui Korah.

- 1 **T**oți populi! bateți în palme;
Jubilați lui Dumnezeu cu voce de bucurie.
- 2 Căci Iehova, cel Pre-Înalt, este înfricoșat,
Rege mare preste tot pământul.
- 3 Ni supune noue populi,
Și națiuni sub picioarele noastre.
- 4 Ni alege noue moscenirea noastră,
Fala lui Iacob, pre care 'l-a iubit. Sela.
- 5 Suiu-s'au Dumnezeu cu strigări de bucurie,
Iehova cu voce de trîmbițe.
- 6 Cântați lui Dumnezeu, cântați'z,
Cântați regelui nostru, cântați'z!
- 7 Căci rege al tot pământului este Dumnezeu,
Cântați'z o cântare!
- 8 Dumnezeu domnesce preste națiunile,
Dumnezeu șede pre sântul se u tron.
- 9 Principii populilor s'au adunat,
Populul Dumnezeului lui Abraam:
Căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului,
El este forte înălțat.

PSALMUL XLVIII.

Cântare de laudă pentru protecțiunea lui Dumnezeu în favoarea Ierusalimului.

O cântare sa u un psalm al fiilor lui Korah.

- 1 **M**are este Iehova și demn de laudă,
În cetatea Dumnezeului nostru pre muntele se u cel sânt.
- 2 O frumo să înălțime, bucuria a tot pământului este muntele Zion;
În laturile nordului cetatea marelui regelui.
- 3 Dumnezeu în palaturile ei, s'au cunoscut ca un refugi u.
- 4 Căci éca! regii s'au adunat:
Trecut-au de la o-l-altă.
- 5 Ei v e d u r ă: atunci se uimiră:
Se spaîmântară, și fugiră rapide.
- 6 Cutremur 'l-a u cuprins acolo,
Dureri, ca pre o femeie de facere.

Prin vântul din resărit ai sfărămat	7
Navele Tarşişului.	
După cum am auzit, aşia am şi vădut	8
În cetatea lui Iehova, <i>Dumnezeului</i> oştirilor, în cetatea Dumne-	
Dumnezeu o va întări în etern. Sela. [deului nostru;	
Noi am meditat, o Dumnezeu, asupra îndurării tale	9
În năuntrul templului tău.	
Precum numele tău, o Dumnezeu!	10
Aşia <i>este</i> şi lauda ta până la marginile pământului:	
De dreptate este plină drépta ta.	
Muntele Zion se veselesce,	11
Se bucură fiiele lui Iuda pentru judecăţile tale.	
Încunjuntaţi Zion şi ocoliţi-l pre el,	12
Numeraţi turnurile sale;	
Luaţi sémă de murul seú, observaţi palaturile lui,	13
Ca se naraţi <i>acésta</i> generaţiunei viitoare.	
Căci acest Dumnezeu <i>este</i> Dumnezeul nostru, în etern şi perpetuu;	14
El ne va conduce până la mórte.	

PSALMUL XLIX.

Trebuie a'şi pune speranţa sa numai în Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiii lui Korah.

A scultaţi <i>acésta</i> , toţi populi!	1
Luaţi în urechîe, toţi locuitorii lumii!	
Atât cel mic, cât şi cel mare,	2
Avutul şi seracul împreună.	
Înţelepţiune vorbesce gura mea,	3
Şi meditarea ânimei mele <i>este</i> prudenţă.	
Eú plec urechia mea spre parabolă,	4
Espun în citeră enigma mea.	
Pentru ce se me tem în dîilele nefericirei,	5
Când me încunjură reutatea celor ce me pândesc,	
Celora ce se încred în avuţia lor,	6
Şi se fălesc în mulţimea avuţiei lor?	
Pre fratele <i>nemine</i> nu'l póte rescumpăra,	7
Nu póte da lui Dumnezeu preţul rescumpărării sale,	
(Pré scumpă <i>este</i> rescumpărarea sufletului lor,	8
Şi el trebuie se se lase pentru tot de-a-una <i>de acésta</i>),	
Ca se trăescă în etern,	9
Se nu védă grópa.	
Da, el o va vede: înţelepţi mor;	10
Şi cu dênşii per şi cel fără de minte şi prostul,	

- Și lasă altora averea lor.
- 11 Cugetul lor *este*: casele lor *se stee* în etern,
Locuințele lor din generațiune în generațiune,
Se numescă țerrile lor cu numele lor.
- 12 Înse omul în onóre nu duréză,
Se asémenă cu animalele, *ce per*.
- 13 Acésta *este* calea lor, fără de mintea lor;
Și celora ce'i urmăză pre dênșii li plac cuvênteles lor. Sela.
- 14 Ca oi sunt goniți în infern;
Mórtea 'i pasce pre dênșii;
Și în demănéta aceea vor domni preste dênșii cei drepti,
Și statura lor ó va consuma infernul, ca se nu mai aibă locuință.
- 15 Dară Dumneđeū va rescumpăra sufletul meū din puterea infernului,
Căci me va priimi. Sela.
- 16 Nu te teme, când se înavuțesce cine-va,
Când se îmulțesce onórea casei sale:
- 17 Căci nimic nu va lua *cu sine* la mórtea sa,
Onórea lui nu se va pogorî după dênșul.
- 18 Cu tóte câ el bine-cuvêntă sufletul seū în viéta sa,
(Și ei te laudă, când 'ți faci ție bine.)
- 19 El va veni la generațiunea părinților sei,
Carii nu *mai* ved lumina nici ó dată.
- 20 Omul în onóre și fără de minte
Se asémenă cu animalele, *ce per*.

PSALMUL L.

Despre adevăratul cult divin.

Un psalm al lui Āsaf.

- 1 **A** tot Putintele Dumneđeū Iehova grăesce,
Și chiamă pământul
De la resăritul sórelui până la apusul lui.
- 2 Din Zion, perfecțiunea frumuseței,
Dumneđeū strălucesce.
- 3 Dumneđeul nostru vine, și nu tace;
Foc înaintea lui consumă,
Și în jurul seū furtunéză fórt tare.
- 4 El chiamă ceriul de sus și pământul,
Spre a judeca pre populus seū:
- 5 „Adunați'mi pre cuvioșii mei,
„Carii au încheiat alianță cu mine prin sacrificiū.“

- Și ceriurile anunță dreptatea lui, 6
 Căci Dumnezeu însuși *este* judecător. Sela.
- „Ascultă, populus meu, și eu voi să vorbesc, 7
 „Israel! și voi să mărturisesc contra ta;
 „Dumnezeu, Dumnezeul tău, *sum* eu. 8
 „Nu pentru sacrificiile tale voi să te mustru,
 „Nici pentru sacrificiile tale de ardere, ce *sunt* pururea înaintea mea. 9
 „Nu voi să lua din casa ta tauri,
 „Nici din staulele tale țapi;
 „Căci ale mele *sunt* toate ferele pădurei, 10
 „Miile de animale de pre munți;
 „Cunosc toate paserile munților, 11
 „Și ce se mișcă pre câmp 'mi este cunoscut.
 „De așa flămânți, nu-ți-o așa spune ție: 12
 „Căci a mea *este* lumea și plinitatea ei.
 „Așa mănânc eu carnea taurilor, 13
 „Și beu sângele țapilor?
 „Sacrifică lui Dumnezeu mulțumire, 14
 „Și plătesce celui Pre-Înalt voturile tale,
 „Și invocă-me în ziua nevoiei: 15
 „Apoi eu te voi elibera, și tu me vei mări.“ 16
 Și către nelegiuitul dice Dumnezeu:
 „Ce ai tu să declar statutele mele,
 „Și să ieși alianța mea în gura ta?
 „Fiind că urești învețătura, 17
 „Și lepădi cuvintele mele în apoia ta.
 „Când ai vădut pre un fur, ai fost amic cu el, 18
 „Și cu adulterii ai fost partea ta.
 „Gura ta o-ai deschis spre rău, 19
 „Și limba ta urzesc vicleșug.
 „Șezi și vorbești contra fratelui tău, 20
 „Pre fiul mamei tale 'l calomniezi.
 „Acesta ai făcut, și eu tăcui; 21
 „Ai socotit, că eu sum ca tine:
 „Voi să te mustru, și se pun *toate* înaintea ochilor tăi.
 „Luați deci sēma de acesta, cei ce uitați pre Dumnezeu! 22
 „Ca să nu răpesc, fără de a fi un eliberator.
 „Cine sacrifică laudă, me onorează; 23
 „Și celuia ce-și îndreptă calea
 „'I voi areta mântuirea lui Dumnezeu.“

PSALMUL LI.

Căința lui David după adulterul său cu Bath-Şeba și uciderea lui Uria.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David. Când veni la dânsul profetul Nathan, după ce auzi intrat la Bath-Şeba.

- 1   Îndură-te de mine, Dumnezeu!
           După mila ta;
         După mulțimea îndurării tale
         Sterge abaterile mele.
- 2   Spală-me preste tot de inicitatea mea,
         Și de pecatul meu curățe-me.
- 3   Căci abaterile mele le recunosc,
         Și pecatul meu *este* pururea înaintea mea.
- 4   Ție, numai ție, am păcătuit,
         Și am făcut răul *acesta* în ochii tăi:
         Ca se te justifice în cuvintele tale,
         Și se fi curat în judecățile tale.
- 5   Éca! în inicități m'am născut,
         Și în pecate m'a conceput mama mea.
- 6   Éca! tu ai plăcere de adevăr în ânima;
         De aceea înveță-me în secret înțelepciune.
- 7   Despăcătuiesce-me cu isop, și voi fi curat,
         Spală-me, și me voi face mai alb decât neua.
- 8   Fă-me se aud bucuria și veselie,
         Ca se se veselască oșele, pre care le-ai sfărâmat.
- 9   Ascunde-ți fața ta de la pecatele mele,
         Și toate inicitățile mele sterge-le.
- 10   O ânimă curată crează-mi, o Dumnezeu!
         Și înouesce spiritul constant în năuntrul meu.
- 11   Nu me lepăda de la fața ta,
         Și spiritul tău cel sănt nu-l lua de la mine.
- 12   Redă-mi bucuria mântuirii tale,
         Și cu un spirit bine-voitor susține-me.
- 13   Apoi voi înveța pre cei abătători căile tale,
         Și păcătoșii se vor întorce la tine.
- 14   Deliberază-me de crima de sânge,
         O Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele!
         Ca limba mea se jubileze despre dreptatea ta.
- 15   Dómné! deschide buzele mele,
         Și gura mea va anunța lauda ta.
- 16   Căci tu n'ai plăcere în oblațiuni,
         Sacrificie de ardere nu ceri,

Sacrificiile lui Dumnezeu sunt un spirit zdrobit, 17
 O inimă zdrobită și strivită nu vei desprețui, o Dumnezeu! 18
 Fă bine în buna-voință ta Zionului, 19
 Zidesce zidurile Ierusalimului.
 Atunci vei avea plăcere în sacrificiile dreptății,
 În sacrificie de ardere și în olocauste;
 Atunci vor oferi pre altariul tău tauri.

PSALMUL LII.

David impută lui Doeg perfidia sa.

Maestrului de cântare. O învățătură a lui David. Când Doeg, Edomitul, veni și înștiință pe Saul și îi dăse lui: David a venit în casa lui Ahimelech.

De ce te fălesc de reutate, o putericule? 1
 Îndurarea lui Dumnezeu durează în tot timpul. 2
 Reutate cugetă limba ta,
 Ca un briciu ascuțit, uneltind viclenie. 3
 Tu iubesci răul mai mult decât bunul,
 A vorbi minciună mai mult decât adevărul. Sela. 4
 Iubesci toate cuvintele ruinătoare,
 Tu, limbă vicleană! 5
 De aceea Dumnezeu te va sfărâma pentru tot de-a-una,
 Te va răpi și te va smulge din cort,
 Și te va desrădăcina din țerra celor vii. Sela. 6
 Cei drepți o vor vede acesta și se vor teme,
 Și vor ride de el: 7
 „Eca omul, care n'a luat pre Dumnezeu de scut al său,
 „Ci s'a încredut în mulțimea avuției sale,
 „S'a rezămat pre reutatea sa!“ 8
 Eă înseamnă că un oliv verde în casa lui Dumnezeu,
 Me încred în îndurarea lui Dumnezeu în etern și perpetuu. 9
 Te voi lauda în etern, pentru că ai făcut *acesta*,
 Și voi spera în numele tău,
 Căci el este bun către cuvioșii tăi.

PSALMUL LIII.

Neroșia ateului și corupțiunea genului omenesc.

Maestrului de cântare, pre Mahalath. O învățătură a lui David.

Nerodul dăce în înima sa: „Nu este Dumnezeu!“ 1
 Corupți și abominabili sunt în nedreptatea lor,
 Nici unul nu face bine.

- 2 Dumnezeu din ceriū se uită preste fii ómenilor,
Spre a vede, dacǎ este vre un înțelept,
Carele cautǎ pre Dumnezeu;
- 3 Toți s'aū abătut,
Toți s'aū corupt;
Nemine nu face bine, chiar nici unul.
- 4 Aū n'aū sciință făcătorii de rele,
Cariī mǎnâncǎ pre populusul meū?
Ei țin o masǎ, pre Dumnezeu nu'l invitǎ:
- 5 Acolo fricǎ 'i-aū cuprins, unde nu *era* fricǎ;
Cǎci Dumnezeu aū împrǎsciat ósele împresurǎtorilor tēi;
'I-aī făcut de rușine, pentru cǎ Dumnezeu 'i-aū lepǎdat.
- 6 O! de ar veni din Zion mǎntuirea lui Israel!
Când Dumnezeu va întórce pre captiviī populusului seū,
Veseléscǎ-se Iacob, bucure-se Israel.

PSALMUL LIV.

Ruga lui David contra inumanitǎței inamicilor seī.

Maestrului de cǎntare, pre corde. O învețaturǎ a lui David. Când
Zifeii venirǎ și ȕiserǎ lui Saul: Éca! David este ascuns la noi.

- 1 **D**umnezeū! prin numele tēū mǎntui-me,
Și prin puterea ta fǎ'mi dreptul meū.
- 2 Dumnezeu! ascultǎ ruga mea,
Iea în urechie cuvētele gurei mele.
- 3 Cǎci streini s'aū resculat contra mea,
Și ómenī violenți cautǎ sufletul meū;
Ei nu pun pre Dumnezeu înaintea lor. Sela.
- 4 Éca! Dumnezeu 'mi *este* ajutor,
Domnul *este* între cei ce susțin sufletul meū.
- 5 Reutatea o va re'ntórce preste adversariī mei;
În fidelitatea ta nimicesce'i pre ei.
- 6 'Ți voiū sacrifica cu spirit bine-voitor,
Voiū lauda numele tēū, Iehova, cǎci *este* bun.
- 7 Cǎci din tótǎ nevoia el m'aū eliberat,
Și asupra inamicilor mei ochiul meū 'și-aū vėđut dorința sa.

PSALMUL LV.

Ruga lui David spre a fi mǎntuit de inimiții seī.

Maestrului de cǎntare, pre corde. O învețaturǎ a lui David.

- 1 **I**ea în urechie, Dumnezeu, ruga mea,
Și nu te ascunde de împlorarea mea.
- 2 Ascultǎ-me și respunde'mi;
Ámbli retǎcind în întristarea mea și suspin

- 3
Din cauza vócei înimicului,
Din cauza apăsărei nelegiuitului;
Câci ei aruncă preste mine nefericire,
Și cu mânia me uresc.
- 4
    Ânima mea tremură în mine,
Și spaine de mórte aũ căđut preste mine;
5
Temere și cutremur aũ venit preste mine,
Și frică m'aũ acoperit.
- 6
Atunci am đis: „Cine 'mĩ dă mie aripe ca ale porumbului?”
„Ași sbura, și remăne *unde-va*.”
- 7
„Éca! în depărtare așa sbura,
8
„Ași remăne în deșertul. Sela.
„M'ași grăbi la un refugiũ
9
„Înaintea unui vânt împetuos, înaintea unei furtuni.”
- 10
    Nimicesce'ĩ, Dómnne, împarte limbele lor,
Câci ved violență și discordiã în cetate:
Điua și nóptea o încunjură pre muriĩ ei,
11
Și nedreptate și reutate *sunt* în međilocul ei;
Corupțiune *este* în năuntru ei,
12
Și apăsare și vicleșug nu se depărtéză din stradele ei.
- Că nu un inimic m'aũ batjocurit,
Ași fi suferit *acésta* :
Nu uritorul meũ s'aũ resculat contra mea,
M'ași fi ascuns de el:
- 13
Ci tu, omule, *carele eraĩ* egal cu mine,
Amicul meũ și cunoscutul meũ;
14
Noĩ, cariĩ împreună îndulceam convorbirea cea intimă,
În casa lui Dumneđeũ mergeam cu mulțimea.
- 15
Surprindă'ĩ mórtea,
Cobórá-se de viĩ în infern;
Câci reutate *este* în locuința lor, în năuntru lor.
- 16
    Eũ *înse* strig câtră Dumneđeũ,
Și Iehova me va mântui.
- 17
Séra și demănéța și la međa-đi me voiũ tângui
Și voiũ suspina;
Și el va asculta de vócea mea.
- 18
El eliberă în pace sufletul meũ din lupta contra mea;
Câci mulți erau contra mea.
- 19
Dumneđeũ va asculta, și'ĩ va umili,
El, carele tronéză din eternitate, Sela:
Eĩ, la cariĩ nu este schimbare,
Și cariĩ nu se tem de Dumneđeũ.
- 20
    El aũ pus mâna sa pre cei ce erau în pace cu dēnsul,
Aũ stricat legătura sa.
- 21
    *Cuvēnte*le gureĩ sale sunt mai netede decât unt,

- Dară resbel *este* în ânima sa;
 Cuvintele sale sunt mai moi decât oleu,
 Dară sunt sabie scóse.
- 22 Aruncă preste Iehova sarcina ta,
 Și el te va susține,
 Nu va lăsa în etern ca cel drept se se clătescă.
- 23 Dară tu, Dumneđeũ, 'i vei coborî în adâncimea grópei,
 Barbații sângiurilor și ai vicleșugului nu vor ajunge nici la ju-
 Eũ, eũ înse me încred în tine. [mătatea dílelor lor;

PSALMUL LVI.

Plăngerile lui David.

Maestrului de cântare, după Ionath-elem-rehokim. O cântare de
 aur a lui David, când Filistenii 'l prinseră pre el în Gath.

- 1 Îndură-te de mine, Dumneđeũ!
 Căci un om sforăie contra mea,
 Tótă ziua un luptător me impiléză;
- 2 Tótă ziua sforăiũ inimicii mei,
 Căci mulți se luptă contra mea, o tu Pré-Înalte!
- 3 În ziua, când me tem,
 Me încred în tine.
- 4 În Dumneđeũ, al căruĩ cuvânt laud,
 În Dumneđeũ me încred: nu me tem;
 Ce'mi póte face carnea?
- 5 În tot timpul ei sucesc cuvintele mele,
 În contra mea *sunt* tóte cugetările lor spre réũ.
- 6 Se adună, se ascund,
 Pândesc călcăul meũ,
 Când caută sufletul meũ.
- 7 Prin reutatea vor scăpa óre?
 Dumneđeũ! surpă pre populiĩ în mânia.
- 8 Retăcirile mele le numeri;
 Lacrimele mele pune-le într'un fóle;
 Óre nu *sunt* ele în cartea ta?
- 9 În ziua, când voiũ striga, atunci se vor întórce inimicii mei;
 Acésta o sciũ, că Dumneđeũ *este* pentru mine.
- 10 În Dumneđeũ, al căruĩ cuvânt laud,
 În Iehova, al căruĩ cuvânt laud,
- 11 În Dumneđeũ me încred: nu me tem;
 Ce'mi póte face omũl?
- 12 Asupra mea, Dumneđeũ, *sunt* voturile tale;
 Sacrificie de mulțumire 'ți voiũ plăti.
- 13 Căci ai eliberat sufletul meũ de mórtea,
 Picíóarele mele de lunicarea,
 Spre a ámbla înaintea lui Dumneđeũ în lumina vieței.

PSALMUL LVII.

Ruga lui David într-o mare calamitate.

Maestrului de cântare, după Al-tașheth. O cântare de aur a lui David, când fugi dinaintea lui Saul în pescerea.

- Îndură-te de mine, Dumneșule, îndură-te de mine, 1
 Căci în tine se încrede sufletul meu,
 Și sub umbra aripelor tale caut refugiū,
 Până va trece nefericirea. 2
 Strig către Dumneșule, cel Pré-Înalt, 2
 Către Dumneșule, carele *tóte le* îndeplinesce pentru mine. 3
 El va trāmite din ceriū, și me va ajuta; 3
 Și va bate joc de cel ce sforāie contra mea. Sela.
 Dumneșule va trāmite îndurarea sa și fidelitatea sa. 4
 Sufletul meu *este* între lei, 4
 Eū jác *între* înflăcārați,
 Între fii ómenilor, ai căror dinți *sunt* lance și săgete,
 Și limba lor sabiā ascuțită. 5
 Înaltă-te pre tine preste ceriū, Dumneșule! 5
 Preste tot pāmēntul gloria ta. 6
 Ei pregătesc cursă pașilor mei, 6
 Sufletul meu se încovăiā;
 Grópă sapā înaintea mea:
 Dară cad *ênși* în ea. Sela. 7
 Gata *este* ānima mea, Dumneșule, gata *este* ānima mea, 7
 Voiū cānta și voiū psalmodia. 8
 Descéptă-te, sufletul meu! descéptă-te, harpă și citeră! 8
 Voiū se descept aurora. 9
 Te voiū lauda între populi, Dumneșule! 9
 Ți voiū cānta între națiunile. 10
 Căci mare până la ceriū *este* îndurarea ta, 10
 Și până la nuorii fidelitatea ta. 11
 Înaltă-te pre tine preste ceriū, Dumneșule! 11
 Preste tot pāmēntul gloria ta.

PSALMUL LVIII.

David se plānge lui Dumneșule în acest psalm de reutatea și viclenia inamicilor săi.

Maestrului de cântare, după Al-tașheth. O cântare de aur a lui David.

- Vorbiți adevăr, dreptate, o adunare! 1
 Judecați cu ecitate, voi fii ai ómenilor! 2
 Da, în ānima practicați reutate;
 Violența mânelor vóstre o cumpeniți pre pāmēnt.

- 3 Abătuți sunt nelegiuții din mitra,
Retăciți din pânțele mamei cei ce vorbesc minciună.
- 4 Venin este într'ênșii asemenea veninului de șerpe,
Sunt asemenea viperei surde, ce'si astupă urechile sale,
- 5 Ce nu ascultă *nicî* de vócea încântătorilor,
Nicî a farmecătorului celui mai iscusit.
- 6 Dumneđeũ! sfărămă dinții lor în gura lor,
Dinții mășelari ai leilor celor tēneri zdrobesce'i, Iehova!
- 7 Se se topescă ca apa, ce se scurge;
Dacă 'și întind săgetele lui, *apoi se fiă* ca tăiate.
- 8 Precum culbecul se topesce, așa se péră,
Ca abortul femeii, se nu védă sórele.
- 9 Mai înainte ca ólele vóstre se védă spinul,
Atât pre cel verde, cât pre cel uscat, 'l va spulbera.
- 10 Cel drept se va bucura, fiind că vědu resbunarea;
Picíórele sale le va spăla în sângele nelegiuitului;
- 11 Și omul va dice: „Da, resplătire *are* cel drept!
„Da, este un Dumneđeũ, care judecă pământul.“

PSALMUL LIX.

Ruga lui David pentru ajutorul lui Dumneđeũ contra inamicilor seî.

Maestrului de cāntare, după Al-taşheth. O cāntare de aur a lui David, când Saul trāmise, și ei 'i custodiară casa, ca se 'l omórá.

- 1 **E**liberéză-me de inimiții mei, Dumneđeul meũ!
Apără-me de cei ce se rescóla contra mea.
- 2 Eliberéză-me de făcătorii de rele,
Și ajută-me contra barbații sângiurilor.
- 3 Cāci éca! pāndesc sufletul meũ,
În contra mea se adună cei puterici
Fără culpa mea și fără de a fi eũ greșit, Iehova!
- 4 Fără vina *mea* alérgă și se aședă;
Descéptă-te spre a me ajuta, și uită-te.
- 5 O tu, Iehova, Dumneđeul oștirilor, Dumneđeul lui Israel!
Descéptă-te spre a pedepsi tóte națiunile;
Nu te îndura de toți prevaricatorii vicleni. Sela.
- 6 Ei se întorc de séră, urlă ca cănele,
Și încunjură cetatea.
- 7 Éca! ei vérsă *cuvēnte* cu gura lor;
Sabie *sunt* în buzele lor;
Cāci dic: „Cine aude acésta?“
- 8 Tu inse, Iehova, riđi de dēnșii,
'Ți bați joc de tóte națiunile.

Puterea mea! te ascept pre tine,	9
Câci Dumneșeu este refugiul meu;	
Îndurătorul meu Dumneșeu me va întâmpina,	10
Dumneșeu me va face se 'mi ved dorința mea asupra inamicilor mei.	
Nu'i ucide, ca populusul meu se nu o uite;	11
Împrăsciează-i prin puterea ta, și surpă-i,	
Scutul nostru, o Dómné!	
Pecatul gurei lor este cuvântul buzelor lor;	12
Prindă-se deci în mândria lor,	
Pentru că vorbesc blăstem și minciună.	
Destruge-i în mânia, destruge-i, ca se nu mai fiă,	13
Ca se sciă, că Dumneșeu domnesce în Iacob	
Până la marginile pământului. Sela.	
Ei se întorc de séră, urlă ca cânele,	14
Și încunjură cetatea;	
Ei âmbă după mâncare;	15
Dacă nu se satură, apoi se mârăi.	
Eu înse voi cânta de puterea ta,	16
Demăneța voi jubila de îndurarea ta;	
Câci tu 'mi-ai fost o tăriă și un refugiu în ziua strimtorării mele.	
Puterea mea! ție-ți voi psalmodia;	17
Câci Dumneșeu este refugiul meu, îndurătorul meu Dumneșeu.	

PSALMUL LX.

Plângerile și ruga lui David.

Maestrului de cântare, după Șușan-eduth. O cântare de aur a lui David, spre învețatură. Când conceri Aram-Naharaim și Aram-Zoba, și Ioab se întorse și bătut din Edom în valea sârei duce-spre-dece mi de enși.

D umneșeu! tu ne-ai lepădat și ne-ai împrăsciat;	1
Te-ai mâniat; restaurează-ne éráși.	
Cutremurat-ai pământul, 'l-ai despica:	2
Vindecă stricăciunile lui, câci se clătesce.	
AI făcut pre populusul têu se védă asprimea,	3
Ne-ai adăpat cu vin îmbetător,	
AI dat celora ce se tem de tine un standard,	4
Spre a se înălța pentru adevêrul. Sela.	
Ca se fiă eliberați iubiții têu,	5
Ajută cu drépta ta, și răspunde'mi.	
Dumneșeu promise în sântia sa;	6
Voi se me bucur, se împărtesc Sichem,	
Și valea Succoth se o măsur;	

- 7 Al meu *este* Galaad, și al meu Manasse,
Efraim *este* tăria capului meu, Iuda legislatorul meu;
8 Moab *este* basinul meu de spălat,
Asupra lui Edom arunc papucul meu;
Filistia! bucură-te de mine.
9 Cine me duce la cetatea cea întărită?
Cine me conduce până la Edom?
10 Nu *esci* tu ore, Dumnezeu, cea ce ne-ai lepădat,
Și tu, Dumnezeu, care n'ai eșit cu oștirile noastre?
11 Dă-ni ajutor, *ca se scăpăm* din strimtorare,
Căci amăgitor *este* ajutorul omului.
12 Cu Dumnezeu vom esecuta fapte mari,
Și el va călca în picioare pre inimizii nostri.

PSALMUL LXI.

Psalm de rugăciune și de mulțumire.

Maestrului de cântare, pre corde. *Un psalm* al lui David.

- 1 **A**scultă, Dumnezeu, de strigarea mea,
Iea sémă de ruga mea.
2 De la marginea pământului strig către tine,
Când ânima mea lăngezesce;
Condu-me la stînca, *ce este* pré înaltă pentru mine.
3 Căci tu ai fost refugiul meu,
Turnul meu cel tare înaintea inamicului.
4 Fă-me se locuesc în cortul tău pururea,
Se aflu refugiū sub scutul aripelor tale. Sela.
5 Căci tu, Dumnezeu, ai ascultat de voturile mele,
'*Mi-ai dat mie* moscenirea celor ce se tem de numele tău.
6 Adauge ȃile la ȃilele regelui,
Anii seî *fiă* ca șirul generațiunilor;
7 Se troneze în etern înaintea lui Dumnezeu,
Destinéză'i îndurare și fidelitate, care se'l păzescă.
8 Apoi voiū cânta numelui tău pururea;
Ca se plătesc voturile mele în fiă-care ȃi.

PSALMUL LXII.

Siguranța și liniscea sufletului, ce se încrede în Dumnezeu.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. *Un psalm* al lui David.

- 1 **N**umai *căutând* către Dumnezeu este liniscit sufletul meu;
De la dēnsul *vine* ajutorul meu.
2 El numai *este* stînca mea și ajutorul meu,
Refugiul meu; nu me voiū clăti mult.

- Până când ve veți răpiți asupra unui om? 3
 Veți năvăli voi toți,
 Ca pre un părete, ce este a căde,
 Ca pre un mur, aproape a se ruina?
 Da, din înălțimea sa se consultă se'l restórne, iubesc minciună; 4
 Cu gura lor bine-cuvântă, și în ânima lor blăstemă. Sela.
 Numaî *căutând* câtră Dumneđeū fi liniscit, sufletul meū! 5
 Căci de la dēnsul *vine* speranța mea.
 El numai *este* stînca mea și ajutorul meū, 6
 Refugiul meū: nu me voiū clăti.
 În Dumneđeū *este* ajutorul meū și onórea mea; 7
 Stînca puterei mele, refugiul meū *este* în Dumneđeū.
 Încredeți-ve în el în tot timpul, o popule! 8
 Versați înaintea lui ânima voastră:
 Dumneđeū ni *este* noue refugiū. Sela.
 Numaî suflare *sunt* cei micī, minciună cei mari, 9
 Puși în cumpenă, cu toții *sunt* mai ușori decât suflare.
 Nu sperați în apăsare saū în răpire; nu deveniți deșerți; 10
 Dacă avuția cresce, nu vi alipiți ânima *de ea*.
 O dată vorbi Dumneđeū, de duoe orī am auđit acēsta: 11
 Că puterea *este* a lui Dumneđeū.
 Și a ta, Dómnē, *este* îndurarea;
 Căci tu resplătesci omului după fapta lui.

PSALMUL LXIII.

Zelul lui David pentru a căuta pre Dumneđeū.

Un psalm al lui David, când era în deșertul Iuda.

- D**umneđeū! Dumneđeul meū *esci* tu; pre tine te caut; 1
 Sufletul meū se însetează după tine, carnea mea lăngezesce
 În țerra sécă, uscată și fără de apă; [după tine 2
 Ca se ved puterea ta și gloria ta, 3
 Așia precum te-am văđut în Sanctuariū;
 Căci mai bună *este* îndurarea ta decât viéța; 4
 Buzele mele se te laude:
 Așia te voiū bine-cuvēta în viéța mea; 5
 În numele tēū voiū rădica mănēle mele.
 Sufletul meū se satură de mēduvă și de grāsime, 6
 Și gura mea te laudă cu buze de bucuriă.
 Când 'mī aduc aminte de tine în ascernutul meū, 7
 În veghiările nópței cuget la tine.
 Căci tu ai fost ajutorul meū,
 Și sub umbra aripelor tale voiū se cânt de bucuriă.

- 8 Sufletul meu este lipit de tine,
Drépta ta me susține.
- 9 Aceia înse, ce caută se pérdă sufletul meu,
Vor intra în adâncimile pământului,
- 10 Vor căde prin sabiă,
Vor deveni partea șacalilor.
- 11 Regele înse se se veseléscă în Dumneđeű;
Se laude tot cel ce se jură pre el;
Fiind că se va astupa gura celora ce vorbesc minciună.

PSALMUL LXIV.

Plângerile lui David în privirea vicleniei inamicilor sei.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Dumneđeű, de vócea mea în plângerea mea;
De spaîma inamicului păzesce vieța mea.
- 2 Ascunde-me de adunarea înrêutățiților,
De ceta turburătoră a făcătorilor de rele.
- 3 Cariî ascuț, ca o sabiă limba lor,
Țintesc cu cuvênte amare *ca* cu săgéta lor,
- 4 Spre a săgeta în pititură pre cel integru;
De o dată 'l săgétă, și nu se tem.
- 5 Se întăresc în planul cel rêu,
Pun la cale, ca se tindă curse,
Țic: „Cine'î va vede?”
- 6 Escugetă reutate:
Gata sunt cu escugetatul plan!
Năuntrul fiă-căruia și ânima *sa sunt* adânce.
- 7 Înse Dumneđeű 'î va lovi de o dată *cu* săgétă.
Atuncî rânele lor se vor ivi,
- 8 Și propriele lor limbe 'î vor resturna;
Clăti-va cu capul tot cel ce va uita la dênșii.
- 9 Și se vor teme toți ómenii, și vor anunția fapta lui Dumneđeű,
Și lucrarea sa o vor înțelege.
- 10 Cel drept se va bucura în Iehova, și se va încrede în el,
Și se vor lauda toți cei dreپți la ânimă.

PSALMUL LXV.

Mulțumirile pentru bine-facerile lui Dumnezeu către oameni și pentru îngrijirile ne'ncetate ale providenței sale.

Maestrului de cântare. Un psalm său o cântare a lui David.

Cântări de laudă te ascéptă, o Dumnezeu, în Zion,	1
Și ție se plătesce votul.	2
Tu, care ascuți rugăciunea,	3
Cătră tine vine totă carnea.	4
Inicitățile m'aū invins;	
Abaterile noastre iértă-le.	
Ferice de cela, pre carele tu 'l alegi,	
Și 'l lași se se apropie, spre a locui curțile tale;	
O! lasă-ne se ne săturăm de bunurile casei tale,	
Ale templului tēu celui sânt!	5
Prin fapte înfricoșate în dreptate ne ascuți,	
Dumnezeul mântuirii noastre!	
Speranța tuturilor marginilor pământului,	
Și a mării celei mai departe!	6
Carele întăresce munții prin puterea sa,	
Încins cu tăria;	7
Carele alină mugetul mărilor,	
Mugetul valurilor și bubuitul populilor.	
Și cei ce locuesc marginile pământului se tem de semnele tale;	8
Eșirile demăneței și ale serei tu le faci se cânte de bucuriă.	9
Ai visitat pământul și 'l-ai adăpat;	
Fórte avut 'l-ai făcut;	
Fluviul lui Dumnezeu este plin de apă;	
Tu li pregătesci lor grâu,	
Căci ast feliu 'l-ai pregătit.	10
Brasdele lui le adăpi,	
Bulgurii lui 'i' neteșesci,	
Cu plóe 'l moi,	
Fruptele lui le bine-cuvênți.	11
Ai încununat anul cu bunătatea ta,	
Și urmele tale picură de grāsime.	12
Pășunile deșertului picură și ele;	
Cu bucuriă movilele se încing;	13
Îmbrăcate sunt câmpiele de turme,	
Și văile acoperite de grâu:	
Ele jubileză și cântă.	

PSALMUL LXVI.

Îndemnarea de a celebra bunătatea lui Dumnezeu către populusul său.

Maestrului de cântare. O cântare saŭ un psalm.

- 1   **J**ubilați lui Dumnezeu, tot pământul!
- 2   **C**ântați de gloria numelui său.
Dați-l mărire, laudă lui;
- 3   **D**iceți lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșate *sunt* faptele tale!
„Din cauza mărireii puterii tale inimiile tîi te lăngușesc.
- 4   „Tot pământul trebuie se ți se plece ție și se'ți cânte ție;
„Se cânte numelui tîu.“ Sela.
- 5   **V**eniți și vedeți faptele lui Dumnezeu;
Înfricoșat *este* în lucrarea *sa* către fiii ómenilor;
- 6   **P**refăcu mare în uscat;
Prin fluviul trecură pre jos;
Acolo ne-am bucurat de dînsul.
- 7   **E**l domnesce prin puterea sa în etern,
Ochii sei privesc preste populi,
Ca se nu se înalță abătătorii. Sela.
- 8   **B**ine-cuvîntați, populi, pre Dumnezeul nostru,
Și faceți se se audă vócea laudei lui;
- 9   **C**arele aŭ conservat în vieță sufletul nostru,
Și n'aŭ lăsat se se clătéscă piciorul nostru.
- 10   **C**ăci ne-aî cercat pre noi, Dumnezeu!
Ne-aî curățit, precum se curățe argintul.
- 11   **N**e-aî dus în cursă;
Aî pus sarcină grea pre cópsele nóstre;
- 12   **A**î lăsat se călărăscă ómenii pre capul nostru,
Am trecut prin foc și prin apă:
Și ne-aî scos la abondență.
- 13   **V**oiŭ veni în casa ta cu sacrificie de ardere, •
„Ți voiŭ plăti ție votul meŭ,
- 14   **P**re care 'l-aŭ pronunțiat buzele mele,
Și 'l-aŭ cuvîntat gura mea în strimtorarea mea.
- 15   **S**acrificie grase de ardere 'ți voiŭ oferi ție, împreună cu mirésma
Voiŭ sacrifica boi și țapi. Sela. [berbecelui;
- 16   **V**eniți și ascultați, toți cei ce ve temeți de Dumnezeu!
Căci voiŭ se narez ceea ce aŭ făcut sufletului meŭ:
- 17   **C**ătră dînsul am strigat cu gura mea,
Și cântare de laudă era sub limba mea.
- 18   **D**e ași fi căutat cu ánima mea spre reutate,
Apoi Domnul nu m'ar fi ascultat;

Dară în adevăr! Dumnezeu a audiat, 19
 Aă luat sémă de vócea rugăciunei mele.
 Bine cuvântat fiă Dumnezeu, 20
 Carele n'aă depărtat rugăciunea mea și îndurarea sa de la mine.

PSALMUL LXVII.

Rugăciune pentru prosperare.

Maestrului de cântare, pre corde. Un psalm saă o cântare.

Dumnezeu se ne fiă îndurat și se ne bine-cuvênte; 1
 Se facă se lucéscă fația sa preste noi. Sela.
 Ca se se cunóscă pre pământ calea ta, 2
 Între tóte națiunile mântuirea ta.
 Pre tine te vor lauda populi, Dumneđeule! 3
 Pre tine te vor lauda toți populi,
 Se vor bucura și vor jubila națiunile; 4
 Căci tu judeci populi cu dreptate,
 Și națiunile le conduci pre pământ. Sela.
 Pre tine te vor lauda populi, Dumneđeule! 5
 Pre tine te vor lauda toți populi.
 Pământul aă dat fructul seă; 6
 Bine-cuvênte-ne Dumnezeu, Dumneđeul nostru,
 Bine-cuvênte-ne Dumnezeu, 7
 Și se se témă de el tóte marginile pământului.

PSALMUL LXVIII.

O rugăciune la transportarea arcei pre muntele Zion.

Maestrului de cântare. Un psalm saă o cântare a lui David.

Scóle-se Dumnezeu, împrăscie-se inimi se, 1
 Și se fugă dinaintea lui cei ce'l uresc pre el.
 După cum se spulberă fumul, așa se'z spulberi, 2
 După cum se topesce cera dinaintea focului,
 Așa péră nelegiuiții dinaintea lui Dumnezeu.
 Érá cei drepti se se bucure 3
 Și se jubileze înaintea lui Dumnezeu,
 Și se se veseléscă în desfătare.
 Cântați lui Iehova, psalmodiați numelui lui, 4
 Înălțați pre cel ce merge pre nuori.
 Iah este numele lui, și bucurați-ve înaintea lui.
 Părinte al orfanilor și judecător al văduvelor 5
 Este Dumnezeu în sânta sa locuință.

- 6 Dumnezeu aşedă pre cei singurei în familie,
Scóte pre cei captivi la abondență;
Înse abătătorii locuesc un pământ secetos.
- 7 Dumnezeu! când ai eşit înaintea populusului tēu,
Când ai păşit prin deşert, Sela:
- 8 Atunci se cutremură pământul,
Chiar şi ceriul picură înaintea lui Dumnezeu,
Sinaiul acela înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeului lui Israel.
- 9 Cu plóe abondentă ai stropit moscenirea ta,
Şi fiind slăbită o-ai întărit.
- 10 Turma ta locui într'ênsa,
Tóte le-ai pregătit prin bunătatea ta celui apăsát, o Dumnezeule!
- 11 Domnul dede cuvânt,
Mare *era* oştirea anunţătoarelor.
- 12 Regii oştirilor fug,
Şi dómna casei împărtesce préda.
- 13 Când jăceţi între staule,
Sunteţi ca ale porumbului aripe, acoperite cu argint,
Şi *ca* penele lui, cu o colóre strălucitóră verde-auriú.
- 14 Când a tot Putintele împrăscia pre regii într'ênsa,
Se făcu lumină în *međilocol* întunericului.
- 15 Un munte al lui Dumnezeu *este* muntele Başan,
Un munte cu multe vêrfuri *este* muntele Başan.
- 16 Pentru ce priviţi cu invidiă, voi munţi cu multe vêrfuri,
Cătră muntele, *pre care 'l* alese Dumnezeu spre locuinţa sa?
Da, Iehova va locui *pre el* în eternitate.
- 17 Carele lui Dumnezeu *vin* în miriade, una mie de orí una mie;
Domnul în *međilocol* lor; Sinaiul în spre Sanctuariú.
- 18 Te-ai suit pre înălţime, ai luat captivi,
Ai priimit daruri de la ómení,
Chiar şi de cei rebeli, ca se troneze acolo Iehova, Dumnezeu.
- 19 Bine-cuvântat *fiă* Domnul în *tóte* ǎilele;
De se pun sarcine preste noi, Dumnezeu *este* ajutorul nostru. Sela.
- 20 Dumnezeu ni *este* noue un Dumnezeu al mântuirei,
Şi ale lui Iehova, Domnului, *sunt* eşirile de la mórte.
- 21 Dară Dumnezeu va sfărâma capul inamicilor sei,
Crescetul pîros al aceluia, ce ámbă pururea în culpa sa.
- 22 Domnul ǎise: „Din Başan 'î voiú întórce;
„*I* voiú întórce din adâncimile mării,
- 23 „Ca piciorul tēu se se móie în sânge;
„Limba cânilor tēi se aibă partea lor din inimi.
- 24 Se ved mersurile tale, Dumnezeule, mersurile Dumnezeului meú,
Ale regelui meú, în Sanctuariú.
- 25 Înainte *merg* cântători, în urmă citarişti
În *međilocol* feciórelor timpaniste.

Bine-cuvântați în adunări pre Dumnezeu,	26
Pre Domnul, voi cei din isvórele lui Israel!	
Acolo <i>este</i> Beniamin, cel mai tēner, domnitorul lor,	27
Principii lui Iuda, ceta lor,	
Principii lui Zabulon, principii lui Neftali.	
Dumnezeul tēu aū ordonat puterea ta:	28
Întăresce, Dumnezeule, ceea ce ai făcut pentru noi.	
Pentru templul tēu cel din Ierusalim	29
Aducă'ți regiū daruri.	
Mustră fēra trestiei, mulțimea taurilor cu vițeiū populilor,	30
Ca se se supună cu plăci de argint.	
Aū împrăsciat populiū, ce iubesc resbele.	
Cei mai mari ai Egiptului vin,	31
Etiopia întinde iute mânele sale câtră Dumnezeu.	
Regatele pământului, cântați lui Dumnezeu,	32
Psalmodiați Domnului, Sela:	
Lui, ce merge pre ceriurile ceriurilor din vechime;	33
Éca! el face se resune vócea sa, vócea puterică.	
Dați putere lui Dumnezeu;	34
Preste Israel <i>este</i> gloria lui,	
Și puterea lui în nuori.	
Înfricoșat <i>esci</i> , Dumnezeule, din Sanctuarele tale;	35
Dumnezeul lui Israel, el dă putere și tăria populului.	
Bine-cuvântat <i>fiă</i> Dumnezeu.	

PSALMUL LXIX.

David se rógă pentru scăpare de suferințele sale.

Maestrului de cântare, după Șoșanim. *Un psalm* al lui David.

A jută-me, o Dumnezeule!	1
Câci ape aū strebătut până la sufletul <i>meū</i> .	
Afundat sum în nomol adânc, unde nu <i>este</i> loc de stat;	2
Am dat în adâncimile apelor, și valurile m'aū inundat.	
Obosit sum de strigarea mea, uscat este gūtlejul <i>meū</i> ,	3
Ochii mei se consumă, asceptând eū pre Dumnezeul <i>meū</i> .	
Maī mulți decât pîrul capului <i>meū</i>	4
Sunt cei ce me uresc fără motiv;	
Tari <i>sunt</i> ruinătorii mei, inimiū mei cu nedrept:	
Ceea ce n'am răpit se înapoiez.	
Dumnezeule! tu scii nerođia mea,	5
Și culpele mele nu sunt ascunse de tine.	
Se nu se rușineze prin mine	6
Cei ce speră în tine, Ichova, Domnul oștirilor!	

- Se nu se rușineze prin mine
 Ceî ce te caută pre tine, Dumnezeu lui Israel!
- 7 Căci pentru tine sufer oprobriu,
 Rușine acopere fața mea.
- 8 Înstreinat-m'am fraților mei,
 Strein *sum* fiilor mamei mele.
- 9 Căci zelul pentru casa ta m'a consumat;
 Și defaimările defaimătorilor tăi au căzut preste mine.
- 10 Și când am plâns, cu ajun am umilit sufletul meu:
 Și *acésta* 'mî fu mie spre defaimare.
- 11 Și 'mî-am făcut sac drept vestiment,
 Și li-am fost lor de proverb.
- 12 De mine vorbesc cei ce sed în pörtă,
 Și cântare *sum* bețivilor.
- 13 Eü inşe 'mî îndrept ruga mea câtră tine, Dómné, la timpul cuvenit;
 În mulțimea îndurării tale, Dumneđeule, răspunde'mî cu fidelitatea
- 14 Scóte-me din nomol, ca se nu me afund; [ajutorului tău.
 Ca se fiü eliberat de cei ce me uresc pre mine și din adâncimile
- 15 Ca se nu me înunde valurile apelor, [apelor;
 Și se nu me înghită adâncul,
 Și puțuil se nu'și închidă asupra'mî gura sa.
- 16 Răspunde'mî, Iehova, căci bună *este* îndurarea ta,
 După mulțimea milei tale întórcé-te câtră mine.
- 17 Și nu ascunde fața ta de la servul tău,
 Căci strimtorat sum; iute răspunde'mî!
- 18 Apropiă-te de sufletul meu, eliberă'l,
 Din cauza inamicilor mei mântuî-me.
- 19 Tu cunoscî oprobriul meu, rușinea mea și desonórea mea;
 Înaintea ta *sunt* toți apăsătorii mei.
- 20 Oprobriul 'mî-aü rumpt ánimă, și eram bolnav de mórte;
 Și am asceptat compătimire:
 Dară nu era nimic;
 Și mântuitorî: și n'am aflat.
- 21 Ei 'mî-aü dat de mănecare fiere,
 Și în setea mea m'aü adăpat cu oțet.
- 22 Se se facă masa lor înaintea lor spre cursă,
 Și celor fără de grijă spre lațiu!
- 23 Fiă ochiî lor întunecați, ca se nu védă,
 Și cópsele lor fă se se clătésacă pururea!
- 24 Vársă preste dênșii mânia ta,
 Și aprinderea mâniei tale apuce'î pre ei!
- 25 Șirurile locuințelor lor se devină deșert,
 În corturile lor se nu fiă nici un locuitor!
- 26 Căci pre cel, pre care tu 'l-ai lovit, 'l-aü persecutat și ei,
 Și 'și naréză de durerea celor răniți de tine.

Adauge culpă la culpa lor,	27
Și se nu între în dreptatea ta!	28
Stérgă-se din cartea celor vii,	29
Și cu cei drepți se nu se înscriă!	30
Dară pre mine, <i>carele sum</i> serman și suferind,	31
Pre mine me va înălța ajutorul tēu, o Dumneđeule!	32
Voiu lauda numele lui Dumneđeū în cântare,	33
'L voiu mări cu mulțumire.	34
Acésta 'i va plăce lui Iehova mai bine, decât un taur tēner	35
Cu córne și copite.	36
O vor vede acésta cei sermanî,	
Și se vor bucura.	
Cei ce căutați pre Dumneđeū! re'nvieze ânima vóstră,	
Câci Iehova ascultă pre cei seraci,	
Și nu desprețuesce pre captivii seî.	
'L vor lauda pre el ceriul și pământul,	
Mările și tot ce se mișcă într'ênsele.	
Câci Dumneđeū va ajuta pre Zion, și va zidi cetățile lui Iuda,	
Încât vor locui acolo, și le vor possede;	
Și semēța servilor seî le va mosceni,	
Și cei ce iubesc numele lui vor locui într'ênsele.	

PSALMUL LXX.

David cere de la Dumneđeū protecțiunea lui contra înimicilor seî.

Maestrului de cântare. *Un psalm* al lui David, spre amintire.

D umneđeule! spre a me elibera,	1
Iehova! spre a me ajuta, grăbesce-te.	
Trebue se se rușineze și se se roșescă cei ce caută sufletul meū;	2
Se se întórcă îndērēpt și se se confunde	
Cei ce doresc nefericirea mea.	
Trebue se se întórcă din cauza rușinei lor	3
Cei ce dic: „Ha! Ha!”	
Înse trebue se se bucure	4
Și se se veselēscă în tine	
Toți cei ce caută pre tine; se dică pururea:	
„Mare este Dumneđeū!” cei ce iubesc ajutorul tēu.	
Eū înse <i>sum</i> serman și serac,	5
Dumneđeule! grăbesce-te câtră mine;	
Ajutorul meū și mântuitorul meū <i>esci</i> tu;	6
Iehova! nu întârđia.	

PSALMUL LXXI.

Ruga lui David spre a fi mântuit de inimiții săi.

- 1   În tine, Iehova, me încred;
Nu me lăsa se fiu rușinat, nici o dată.
- 2 În dreptatea ta eliberă-me și scapă-me,
Plécă urechia ta câtră mine, și ajută-me.
- 3 Fi mie o locuință tare, ca tot de-a-una se vin *încolo*;
Tu ai ordonat a me mântui,
Căci stînca mea și fortereța mea *esci* tu.
- 4 Dumnezeu! scapă-me din mâna nelegiuitului,
Din palma celui rău și a violentului.
- 5 Căci tu *esci* speranța mea, Dómnne, Iehova!
Esci încrederea mea din ténerețele mele.
- 6 De tine m'am rezămat din sinul mamei,
Din pântecul mamei mele *esci* tu îngrijitorul meu;
Despre tine *este* pururea lauda mea.
- 7   Ca o minune sum pentru mulți;
Tu înse *esci* tarele meu refugiū.
- 8 De lauda ta *este* plină gura mea,
De mărirea ta *tótă* ziua.
- 9 Nu me lepăda în timpul bătrănețelor,
Nu me lăsa în dispărerea puterii mele.
- 10 Căci inimiții mei vorbesc de mine,
Și cei ce pândesc sufletul meu se consultă împreună,
- 11 Dîcînd: „Dumnezeu 'l-aū părăsit, persecutați'l și apucați'l;
„Căci nu *este* nici un eliberator“
- 12 Dumnezeule! nu fi departe de mine,
Dumnezeul meu! grăbește-te spre ajutorul meu.
- 13 Se se rușineze, se se confunde
Cei ce uresc sufletul meu;
Se se acoperă de oprobriū și de rușine
Cei ce caută nefericirea mea.
- 14   Dară eū pururea voiū ascepta,
Și te voiū lauda *tót* mai mult.
- 15 Gura mea va anunția dreptățile tale,
Tótă ziua ajutorul tēū;
Căci nu le pot numera.
- 16 Voiū veni cu faptele cele mari ale lui Iehova, Domnului,
Voiū anunția dreptatea ta, da, numai a ta.
- 17 Dumnezeule! tu m'ai învețat din ténerețele mele,
Și până acum anunțiū minunile tale.

Și încă până la bătrâneță și cărunteță, 18
 O Dumnezeu! nu me părăsi,
 Până voiți anunța puterea ta generațiunii acesteia,
 Tăria ta tuturilor celora ce vor veni.
 Până la înălțime *este* dreptatea ta, o Dumnezeu! 19
 Carele ai făcut lucruri mari; Dumnezeu! cine *este* ca tine?
 Tu, care ne-ai făcut pre noi se vedem multe și grele nevoie, 20
 Érași ne vei însufleți,
 Și din adâncimile pământului érași ne vei scote. 21
 Vei înmulți mărirea mea,
 Și te vei întorce spre a me mângăia. 22
 Te voi mă lauda și în harpă;
 De fidelitatea ta, Dumnezeul meu!
 Ți voi psalmodia în citară,
 Tu Sântul lui Israel! 23
 Buzele mele vor jubila,
 Când ți psalmodiez eu,
 Și sufletul meu, pre care 'l-ai mântuit. 24
 Și limba mea va vorbi totă ziua de dreptatea ta,
 Căci rușinați, căci roșiți sunt cei ce caută nefericirea mea.

PSALMUL LXXII.

Rugă pentru prosperitatea dominațiunii lui Solomon.

Un psalm al lui Solomon.

Dumnezeu! dă judecățile tale regelui, 1
 Și dreptatea ta fiului regelui; 2
 Ca se judece pre populusul tău cu dreptate, 3
 Și pre sermanii tăi cu ecitate. 4
 Munții se aducă pace populusului,
 Și colnicele, prin dreptate. 5
 Se judece pre sermanii populusului,
 Se ajute pre fiii seracului, 6
 Și se sfărâme pre cel apăsător; 7
 Se se témă de tine, cât va luci sórele, și luna se va areta, 8
 Prin toate generațiunile. 9
 Se se cobóră, ca plóea pre érbă cosită,
 Ca picăturile plóei, ce adapă pământul. 7
 Se înfloréscă în ȕilele lui dreptul,
 Și abondența păcei, până nu va mai fi lună; 8
 Se domnéscă de la mare până la mare,
 Și de la riú până la marginile pământului; 9
 Înainte-i se se plece locuitorii deșerturilor,
 Și înimiciii se se lingă pulbere.

- 10 Regii Tarşişului şi ai insulelor se'î aducă tribut,
Regii din Şeba şi Seba se'î oferă daruri.
- 11 Şi se'î se închine lui toţi regii,
Toţi populi se'î servescă.
- 12 Căci el va elibera pre cel serac, carele strigă *după ajutor*,
Şi pre cel apăsător, carele n'are nici un ajutător.
- 13 Va cruşa pre cel nebăgat în sémă şi pre cel serac,
Şi sufletele seracilor le va mântui.
- 14 De apăsare şi violenţă va scăpa sufletele lor,
Şi bine preţuit va fi sângele lor în ochii seî.
- 15 Şi ei vor trăi, şi el li va da lor din aurul Şebeî,
Şi ei se vor ruga pentru dânsul pururea,
Tótă ziua 'l vor bine-cuvânta.
- 16 Abundenţă de grâu va fi pre pământ, pre vârful muntilor,
Fosni-vor ca Libanul fructele sale,
Şi *ómenii* din cetate vor înflori ca érba pământului.
- 17 Numele lui va fi în etern: cât va luci sórele, numele lui se va lăţi.
Şi se vor bine-cuvânta într'énsul
Toţi populi, ş'i'l vor ferici.
- 18 Bine-cuvântat *fiă* Iehova, Dumneđeű, Dumneđeul lui Israel,
Care singur face minuni!
- 19 Şi bine-cuvântat *fiă* gloriosul seű nume în etern,
Şi se se împline tot pământul de gloria lui. Amin şi Amin!
- 20 Finite sunt rugăciunile lui David, fiului lui Işai.

PSALMUL LXXIII.

*Psalmistul arătă, că nu trebuie a se descuragia prin prosperitatea celor răi, ce
nu este decât trecătoare.*

Un psalm al lui Asaf.

- 1 **D**a, bun este Dumneđeű către Israel,
Cătră cei cu ánimă curată.
- 2 Mie înse pictóarele mele mi s'au clătit,
Paşii mei erau se se lunece.
- 3 Căci invidiaiű pre cei mândri,
Vădënd pacea nelegiuiţilor.
- 4 Căci fără chinuri *sunt* până la mórtea lor,
Şi gras *este* corpul lor.
- 5 În necasurile ómenilor nu sunt,
Şi nu sunt chinuiţi ca alţi ómenî.
- 6 Drept aceea ornamentul gútului lor *este* mândriă,
Violenţă 'i acopere ca un vestiment.
- 7 Ochii lor es din cauza grăsimiei,
Aű mai mult decât li ar pute dori ánima;

- Batjocuresc și vorbesc cu reutate de apăsare; 8
 Din înălțime vorbesc. 9
 Pun gura lor câtră ceriū,
 Și limba lor cutrieră pământul. 10
 Pentru acésta se între populus seū într'acolo,
 Ei sorb ape abundente, 11
 Și dic: „Cum se o sciă Dumneđeū,
 „Și cel Pré-Înalt se aibă sciință *de acéstă*?” 12
 Éca! *așia sunt* acești nelegiuiți,
 Și totuși, *fiind* pururea siguri, adună avuție. 13
 Da, în zadar am lămurit ânima mea,
 Și am spălat în inocență mânele mele; 14
 În tot timpul am fost chinuit,
 Și pedepsit în tótă demănéța. 15
 De ași fi dis: „Voiū se vorbesc *așia*,”
 Éca! ași fi fost necredincios câtră generațiunea fiilor tēi. 16
 Totuși am cugetat, ca se cunosc acésta;
 Dară mi s'aū părut fôrte cu anevoiă,
 Până ce am intrat în Sanctuarele lui Dumneđeū, 17
 Am luat aminte la finitul lor. 18
 Nu 'i-ai pus decât pre locuri de lunicare,
 'I-ai lăsat se cadă în ruine. 19
 Cum fură *aduși* în desolațiune într'un moment!
 Se perdură, periră de spaimă. 20
 Ca un vis după desceptare, Dómne!
 Imaginea lor o desprețuiesci la trezirea lor. 21
 Când ânima mea se amări,
 Și în rerunchiele mele me junghiă,
 Atunci eram nerod și n'aveam nici o cunoscință; 22
 Ca un dobitoc eram înaintea ta. 23
 Totuși *sum* pururea la tine,
 Tu ai apucat drépta mea. 24
 Prin consiliul tēu me vei conduce,
 Și apoi în onóre me vei priimi. 25
 Pre cine am eū în ceriū *afară de tine*?
 Și lângă tine nu cer nimic pre pământ. 26
 Carnea mea și ânima mea lăngelesc;
 Dară stînca ânimei mele și partea mea *este* Dumneđeū în etern. 27
 Căci éca! cei ce sunt depărtați de la tine per,
 Tu perdi pre tot cel ce se abate de tine.
 Încât pentru mine, fericirea mea *este*, a me lipi de Dumneđeū; 28
 Eū pun în Iehova Domnul încrederea mea,
 Ca se narez tóte faptele tale.

PSALMUL LXXIV.

Rugă pentru eliberarea populusului lui Dumnezeu.

O învețatură a lui Asaf.

- 1 **P**entru ce, o Dumnezeuule, ne-ai lepădat pentru tot de-a-una?
Fumegă mânia ta contra turmei pășuneii tale?
- 2 Adu-ți aminte de comunitatea ta, *pre care ți o-ai dobândit din*
Ce o-ai rescumpărat ca trib al moscenireii tale; [vechime,
De muntele Zion, pre carele ai locuit.
- 3 Rădică pașii tăi spre ruinările eterne,
Tóte inimicul le strică în Sanctuariu.
- 4 Inimicii tăi au mugit în meșlocul locurilor adunării tale,
Au rădicat semnele lor ca semne.
- 5 Era un aspect, ca când cine-va ar rădica în sus
Securi în desimea pădureii.
- 6 Ast feliu sfărămă acum tóte sculpturile lui
Cu topóre și ciocane.
- 7 Aruncară foc în Sanctuarele tale,
Până la pământ au profanat locuința numelui tău.
- 8 Au ăis în ânima lor: „Voim se-î ruinăm pre toți împreună;“
Au ars tóte casele lui Dumnezeu în țerră.
- 9 Semnele noastre nu le-am mai vedut:
Nu mai *este* nici un profet,
Și între noi nemine nu scie, până când?
- 10 Până când, Dumnezeuule, se-și bată inimicul joc?
Se blasfeme inimicul numele tău pururea?
- 11 Pentru ce-ți retragi mâna ta și drépta ta?
Scóte-o din sinul tău! estermine!
- 12 Dară Dumnezeu *este* regele meu din vechime,
Care au făcut mântuire în meșlocul țerreii:
- 13 Ai despiciat marea prin puterea ta,
Ai sfărămat capitele draconilor pre ape,
- 14 Ai sdrobit capul Leviatanului,
’L-ai dat de mâncare unui popul: locuitorii ai deșerturilor.
- 15 Ai prorump isvóre și părîe,
Ai secat riuri pururea curgătoare.
- 16 A ta *este* ziua și a ta nóptea,
Tu ai preparat lumina și sórele,
- 17 Tu ai aședat tóte marginile pământului,
Véra și iérna tu le-ai format.
- 18 Adu-ți aminte de acésta: inimicul ’și-au bătut joc de Iehova,
Și un popul nerod au blasfemat numele tău.

Nu da zărelor lacome turturica ta,	19
Viéța sermanilor tîi nu o uita pentru tot de-a-una.	20
Privesce alianța, căci pline de locuințe ale violenței	21
Sunt locurile cele mai ascunse ale țerei.	22
Împilatul se nu se întorcă rușinat,	23
Sermanul și seracul se laude numele tîu.	
Scólă-te, Dumneđeule, apără cauza ta,	
Adu'ti aminte de oprobriul cel din partea nerodului în tot timpul.	
Nu uita vócea inimicilor tîi, alarma adversarilor tîi,	
Cari pururea se rădică.	

PSALMUL LXXV.

Psalm de mulțumire.

Maestrului de cântare, după Al-tașheth. Un psalm saũ o cântare
a lui Asaf.

Tie'ti mulțumim, o Dumneđeule!	1
Tie'ti mulțumim, și aproape este numele tîu:	
Se nareză minunile tale.	2
„Când voiũ percepe timpul cuvenit,	
„Atunci voiũ judeca cu dreptate:	3
„Pămîntul se cutremură și toți locuitorii lui;	
„Eũ am întărit columnele lui.“ Sela.	4
Am ȑis câtră cei îngânfați: „Nu fiți îngânfați;“	5
Și câtră cei nelegiuiți: „Nu înălțați cornul;	
„Nu înălțați în sus cornul vostru,	6
„Nu vorbiți cu gîtul dârj!“	
Căci nici de la resărit, nici de la apus,	7
Și nici din deșert nu vine înălțare!	
Căci Dumneđeũ este judecător:	8
Pre acesta'l umilesce, și pre acela'l înălță.	
Căci o cupă este în mîna lui Iehova,	9
Și vinul spumegă, de amestecătură este plină;	
Și el tórnă dintr'ênsa:	10
Da, drojdiele lui le vor sórbe și be toți nelegiuiții pămîntului.	
Eũ inse pururea voiũ anunția <i>acésta</i> ,	
Voiũ psalmodia Dumneđeului lui Iacob.	
Și tóte córnela nelegiuiților se vor sfărâma;	
<i>Dară</i> se vor înălța córnela celui drept.	

PSALMUL LXXVI.

Protecțiunea lui Dumnezeu asupra Ierusalimului și a lui Iuda.

Maestrului de cântare, pre corde. Un psalm său o cântare a lui Asaf.

- 1 Cunoscut este Dumnezeu în Iuda,
În Israel este mare numele lui.
- 2 Aă fost în Salem cortul seă,
Și locuința sa în Zion.
- 3 Acolo sfărâmă arcuri fulgerătoare,
Scut, sabiă și resbel. Sela.
- 4 Strălucit *esci* tu, glorios
Preste munții predeii.
- 5 Despoiați fură cei tari la animă,
Aă dormit somnul lor,
Și toți cei bravi nu putură nimic cu mânele lor.
- 6 De musturarea ta, Dumnezeul lui Iacob!
S'aă cufundat în somn adânc atât car cât și cal.
- 7 Tu, tu *esci* înfricoșat!
Și cine pôte sta înaintea ta, când te mâni?
- 8 Din ceriă ai făcut se se audă judecată;
Pământul se spaîmântă și tăcu,
- 9 Când Dumnezeu se sculă la judecată,
Spre a ajuta pre toți cei apăsați ai țerreii. Sela.
- 10 Căci furia omului te laudă,
Și cu remășița furiei te încingă.
- 11 Faceți și plătiți voturi lui Iehova, Dumnezeului vostru;
Toți cei de prin prejurul lui! aduceți daruri înfricoșatului.
- 12 El taiă curagiul principilor,
Înfricoșat este el regilor pământului.

PSALMUL LXXVII.

Psalmistul celebră în acest psalm bunătatea nespasă a lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui Asaf.

- 1 Eă strig cătră Dumnezeu cu vócea mea;
Cătră Dumnezeu cu vócea mea, și el plécă urechia sa cătră [mînc.
- 2 În ziua strimtorărei mele caut pre Domnul,
Mâna mea este întinsă nóptea, și nu încetéză,
Sufletul meă nu vre se se mângăie.
- 3 'Mi aduc aminte de Dumnezeu, și suspin,
Cuget, și spiritul meă langedesce.

Deschise ținî pleópele ochilor mei,	4
Sum neliniscit, și nu pot vorbi.	5
Am cugetat la dílele din vechime,	6
La anii secolelor <i>trecute</i> ;	6
Nóptea 'mî aduc aminte de cîntarea mea,	
Cuget în ânima mea,	
Și spiritul meu cercetéză:	7
„Óre va lepáda Domnul pentru tot de-a-una ?	8
„Nu va mai milui ?	8
„Óre se sfârși pentru tot de-a-una îndurarea sa ?	9
„Încetâ promisiunea sa din generațiune în generațiune ?	9
„Uitâ Dumneđeű, de a <i>mai</i> fi îndurat ?	10
„Óre închise în mânia îndurarea sa ?“ Sela.	10
Și eű díseiű: „Acésta <i>este</i> ruga mea :	11
„Anii dreptei celui Pré-Înalt.“	11
Voiű se amintesc faptele lui Iehova,	12
Da, voiű se amintesc minunile tale din vechime,	12
Și se meditez asupra tuturilor faptelor tale,	13
Și se cuget asupra lucrărilor tale.	13
Dumneđeule ! în sântitate <i>este</i> calca ta ;	14
Care đeu <i>este</i> așia de mare ca Dumneđeű ?	14
Tu <i>esci</i> Dumneđeű, carele faci minuni :	15
Ai făcut cunoscută între populi puterea ta,	15
Ai rescumpărat cu brațiul <i>těű</i> pre populusul <i>těű</i> ,	16
Pre fiii lui Iacob și ai lui Iosef. Sela.	16
Te-aű vėđut apele, Dumneđeule !	17
Te-aű vėđut apele, și se cutremurără ;	17
Și adâncimile se cutremurără ;	18
Nuorii vėrsără apă,	18
Ceriul făcu se resune vócea <i>sa</i> ,	19
Și săgetele tale sburaű încóce și încolo,	19
Vócea tunetului <i>těű era</i> în vėrtej ;	20
Fulgerile tale luminară lumea ;	
Se cutremurără și se clăti păměntul.	
Prin mare <i>era</i> calea ta,	
Și cararea <i>fa</i> prin ape marí,	
Și urmele tale nu se cunoscūră.	
Ai condus ca pre o turmă pre populusul <i>těű</i>	
Prin Moise și Aaron.	

PSALMUL LXXVIII.

Nararea purtării lui Dumnezeu către populusul său.

O înveșătură a lui Asaf.

- 1 **I**ea în urechie, populusul meu, înveșătura mea,
Plecați urechia văștră spre cuvintele gurei mele.
- 2 Voiu se deschid gura mea în parabole,
Se esprim enigme din vechime :
- 3 Cele ce am auzit și aflat noi,
Și părinții nostri ni-au narat,
- 4 Nu voim a le ascunde de la fiii lor,
Narând lauda lui Iehova generațiunei viitoare,
Și puterea lui și minunile lui, ce le-au făcut.
- 5 Căci stabili o mărturie în Iacob,
Și aședă o lege în Israel,
Ce le ordonă părinților nostri,
Spre a le face cunoscute fiilor lor;
- 6 Ca se le cunoscă generațiunea viitoare,
Fiii, ce se vor nasce ;
Ca acestia se se scôle și se nareze fiilor lor.
- 7 Și se pună în Dumnezeu speranța lor,
Și se nu uite faptele lui Dumnezeu,
Și preceptele lui se le păzescă ;
- 8 Și se nu devină ca părinții lor:
O generațiune abătătoră și resculătoră,
O generațiune, ce nu 'și-au pregătit ânima,
Și al cărei spirit nu era credincios către Dumnezeu.
- 9 Fiii lui Efraim, arcași înarmați,
Se întorseră înderăpt în ziua luptei.
- 10 Nu ținură alianța lui Dumnezeu,
Și refuseră de a âmbra în legea lui ;
- 11 Și uită faptele sale
Și minunile sale, ce li aretase lor :
- 12 Înaintea părinților lor făcuse minuni
În pământul Egiptului, în câmpia Zoan :
- 13 Despică marea, și'i trecu pre ei,
Și făcu se stee apele ca o grămadă.
- 14 Și'i conduse ziua prin nuor,
Și totă nóptea prin lumină de foc.
- 15 Despică stînci în pustiă,
Și'i adăpă ca din adâncimile cele mari.
- 16 Scóse din stîncă riuri,
Făcu se curgă apă ca fluviu,

- Ei înse tot continuară a păcătui contra lui,
 A se revolta contra celui Pré-Înalt în pustiă. 17
 Și ispitiră pre Dumnezeu în ânima lor,
 Cerënd mâncare pentru pofta lor. 18
 Și vorbiră contra lui Dumnezeu, dicënd:
 „Pute-va ôre Dumnezeu găti o masă în pustiă?” 19
 Eca ! el lovi stîncă, și ape curseră,
 Și riuri se revărsară. 20
 „Pute-va încă și pâne a da ?
 „Pregăti-va ôre carne pentru populus seŭ ?“ 21
 De aceea aŭdi Iehova *acésta*, și se mânia ;
 Și se aprinse foc în Iacob,
 Și urgiă se rădică în Israel. 22
 Fiind că nu creșură în Dumnezeu,
 Și nu se încreșură în ajutorul lui. 23
 Cu tôte acestea el ordonă nuorilor de sus,
 Și deschise porțile cerului ; 24
 Și ploă preste dênșii Mana spre mâncare,
 Și grănele cerului li dede lor. 25
 Pânea celor puterici mănă fiă-carele,
 Nutriment li trâmise spre săturare. 26
 El porni vântul de resărit în ceriŭ,
 Și conduse prin puterea sa vântul de mēlă-đi. 27
 Și ploă carne preste dênșii ca pulbere,
 Și paseri aripate ca năsipul mării. 28
 Și le făcu se cadă în meșilocul castrului seŭ,
 În jurul locuințelor sale. 29
 Și ei măncară și fôrte se săturară,
 Și dorința lor li o împlini. 30
 Nu erau departe de dorința lor,
 Măncarea lor *era* încă în gura lor : 31
 Atunci mânia lui Dumnezeu se rădică contra lor,
 Și ucise între grașii lor,
 Și doborî pre tēnerii lui Israel. 32
 Cu tôte acestea mai păcătură încă,
 Și nu creșură în minunile lui. 33
 Și el lăsă se péră în deșertăciune đilele lor,
 Și aniŭ lor în spaimă. 34
 Când 'i ucise, atunci întrebără după dēnsul,
 Și se întôrseră și căutară pre Dumnezeu ; 35
 Și 'și aduseră amintē, că Dumnezeu *este* stîncă lor,
 Și cel Pré-Înalt mântuitorul lor. 36
 Și 'l îmblândiră cu gura lor,
 Dară cu limba lor 'i mințiră lui ; 37
 Căci ânima lor nu fu tare cu dēnsul,

- Și nu fură credincioși alianței lui.
38 Totuși el *era* îndurător,
Li iertă inicitățile lor și nu 'i nimici pre ei:
Și adese ori 'și reținu mânia sa,
Și nu desceptă totă urgia sa.
39 Căci 'și aduse aminte, că *sunt* carne,
Un vânt, ce trece și nu se mai 'ntorce.
40 De câte ori se revoltară contra lui în pustiă,
'L întristară în singuritate!
41 Și ispitiră din nou pre Dumnezeu,
Și supărară pre Sântul lui Israel!
42 Nu'și aduseră aminte de mâna lui,
De ziua, când 'i-au mântuit de inamic:
43 Când au făcut în Egipt semnele sale,
Și minunile sale în câmpia Zoan.
44 Când au prefăcut în sânge fluviile lor,
Și ei *din* riurile lor nu putură be.
45 Când au trimis contra lor tot feliul de insecte, ce'i mâncau,
Și brósce, ce li aduceau lor stricăciune,
46 Și au dat omișilor venitul lor,
Și lucrul lor locustelor.
47 Când au bătut cu grădină viele lor,
Și sicomorele lor cu furtună.
48 Au trădat grădinei vitele lor,
Și fulgerilor turmele lor.
49 Au trimis contra lor aprinderea mâniei sale, urgiă,
Indignațiune și apăsare;
O solă de angeli ai nefericirei.
50 Au gătit o cale mâniei sale,
N'au cruțat de mörte sufletul lor,
Ci vieța lor au trădat-o ciumei.
51 Și au bătut pre tot primogenitul în Egipt,
Primițiile puterei în corturile lui Ham.
52 Și au pornit pre populusul seü ca pre oi,
Și 'i-au condus în pustiă ca pre o turmă.
53 Și 'i-au dus în siguritate, încât ei nu s'au temut de nimic;
Era pre inimișii lor 'i-au acoperit marea.
54 'l-au adus pre ei la sânta sa frontariă, la acest munte,
Pre care 'l-au dobândit drépta sa.
55 Și goni înaintea lor populiș,
Și li însemnă prin măsură moscenirea lor,
Și făcu se locuască în corturile lor semențiile lui Israel.
56 Ei înse ispitiră și se revoltară contra Pré-Înaltului Dumnezeu,
Și mărturiile sale nu le păziră;
57 Se abătură și se făcură infideli ca părinții lor,

Se întorseră ca un arc amăgitor.	
Și-l mănără cu înălțimile lor,	58
Și cu idoli lor provocară jalusia lui.	
Dumnezeu auzi <i>acésta</i> , și se aprinse de mânia,	59
Și desprețui tare pre Israel.	
Și părăsi locuința de la Șilo,	60
Cortul, ce 'l-aședat între ómenî.	
Și dade în captivitate puterea sa,	61
Și gloria sa în mâna inamicului.	
Și trădă pre populusul seú sabiei,	62
Și contra moscenirei sale se aprinse de mânia :	
Pre tēnerii seî 'i consumă focul,	63
Și feciórele sale nu fură laudate <i>cu cântări de nuntă</i> ;	
Preoții seî cădură prin sabiă,	64
Și vėduvele sale nu plānseră.	
Atunci Domnul se desceptă ca un dormitor,	65
Ca un erou înveselit de vin,	
Și lovi pre inimi seî de la spate,	66
Și puse rușine perpetuă preste dēnșii.	
Și lepădă cortul lui Iosef,	67
Și nu alese semenția lui Efraim.	
El alese semenția lui Iuda, pre muntele Zion,	68
Pre care 'l iubi.	
Și zidi Sanctuariul seú ca înălțimî ceresci,	69
Ca pământul, pre care 'l-aș întemeiat pentru eternitate.	
Și alese pre David, servul seú,	70
Și 'l luă de la turmele oilor,	
Din urma oilor alăptānde 'l luă pre el,	71
Spre a pasce pre Iacob, populusul lui,	
Și pre Israel, moscenirea lui.	
Și el 'i păstori pre ei după integritatea ānimei sale,	72
Și cu iscusința mânelor sale 'i conduse pre ei.	

PSALMUL LXXIX.

Plângere pentru devastarea Ierusalimului.

Un psalm al lui Asaf.

D umnezeule! națiunî veniră în moscenirea ta,	1
Întinără sântul tēu templu,	
Reduseră Ierusalimul în ruine,	
Dederă corpurile cele mórte ale servilor tēi	2
Māncare paserilor ceriului,	
Carnea cuvioșilor tēi	
Férelor pământului,	

- 3 Vărsară sângele lor ca apă împrejurul Ierusalimului,
Și nemine nu 'î înmormântă.
- 4 Oprobriu deveniram vecinilor nostri,
Deridere și batjocură celor dimprejurul nostru.
- 5 Până când, Iehova, te vei mânia?
Va arde pururea zelul tău ca foc?
- 6 Vărsă mânia ta preste națiunile, ce nu te cunosc,
Și preste regatele, ce nu învoca numele tău.
- 7 Căci mănăra pre Iacob,
Și devastară locuința lui.
- 8 Nu'ți aduce aminte contra noastră de inicitățile noastre de mai
Iute se ne întâmpine îndurarea ta: [înainte;
Căci forțe miseri suntem.
- 9 Ajută-ne, Dumnezeu al mântuirii noastre,
Pentru gloria numelui tău;
Eliberă-ne și iertă-ni nouă peccatele noastre
Pentru numele tău.
- 10 Pentru ce se dă națiunile: „Unde este Dumnezeu lor?”
Se se facă cunoscută între națiuni înaintea ochilor nostri
Resbunarea sângelui vărsat al servilor tăi.
- 11 Vină înaintea ta suspinul celui încătușat;
După mărimea puterii tale susține pre fiii morții,
- 12 Și întorțe vecinilor nostri
De șapte ori în sinul lor
Defaima, cu care te-au defaimat pre tine, Dómné!
- 13 Dară noi, populusul tău și oile pășunii tale,
'Ţi vom mulțumi în etern;
Din generațiune în generațiune vom anunția lauda ta.

PSALMUL LXXX.

Rugă pentru conservarea viei lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare, după Șoșanim-eduth. Un psalm al lui Asaf.

- 1 **P**ăstorul lui Israel! iea în urechie, tu, ce conduci pre Iosef
Tu, ce tronezi preste Cherubimi, arătă-te. [ca pre oi;
- 2 Înaintea lui Efraim, lui Beniamin și a lui Manasse descéptă puterea ta,
Și vino în ajutorul nostru.
- 3 Dumnezeu! re'ntorțe-ne éráși pre noi,
Și fă se lucéscă fația ta, ca se fim mântuiți.
- 4 Iehova, Dumnezeu al oștirilor!
Până când te vei mânia contra rugăciunei populusului tău?
- 5 Li-ai dat de mănăra pâne de lacrimi,
Și cu lacrimi 'i-ai adăpat cu măsură plină.

Ne-ai pus pre noi spre c�rt� vecinilor nostri,	6
�i inimizii nostri rid între d�n�ii.	
Dumnezeul o�tirilor! re'ntórce-ne éráși pre noi,	7
�i f� se luc�c� fa�ia ta, ca se fim m�ntuii.	
Un butuc de vi� ai transportat din Egipt,	8
Ai gonit națiunile, �i 'l-ai plantat.	
Loc ai făcut înaintea lui,	9
�nc�t prinse r�dicine �i �mplu țerra.	
Mun�ii se acoperiră de umbra lui,	10
�i de ramurile lui cedrii cei înalți;	
�tinse crăcile sale p�n� la mare,	11
�i până la fluviu germinile sale.	
Pentru ce ai surpat gardurile lui,	12
Ca se'l smulgă to�i trecătorii pre drum?	
'L r�m� verul selbatic din pădure,	13
�i férele câmpului 'l pasc.	
Dumnezeul o�tirilor! te rugăm: �nt�rce-te;	14
Caută din ceriu �i u�t�-te, �i adu'ți aminte de acest butuc de vi�;	
�i susține ceea ce au plantat dr�pta ta,	15
�i ramura, ce '�-ai întărit �ie.	
Ars de foc, tăiat <i>este</i> el;	16
De mustrarea fației tale per ei.	
Fă m�na ta pre barbatul dreptei tale,	17
Pre fiul omului, pre carele �i 'l-ai întărit �ie.	
Apoi nu ne vom abate de la tine;	18
Re'nviez�-ne pre noi, �i numele tău 'l vom �nvoca.	
Iehova, Dumnezeul o�tirilor! re'ntórce-ne éráși pre noi,	19
Fă se luc�c� fa�ia ta, ca se fim m�ntuii.	

PSALMUL LXXXI.

C ntare de laudă pentru charurile, ce Dumnezeu le-au dat popoului se .

Maestrului de c ntare, după Ghittith. *Un psalm al lui Asaf.*

Jubila�i lui Dumnezeu, tăriei n�stre,	1
C�nta�i de bucuri� Dumnezeului lui Iacob.	
�ntona�i c�ntare, bate�i timpana,	2
Pl�cuta gitară împreună cu harpa.	
Suna�i în trimbiță la lună nouă,	3
La lună plină, în ziua serb�rei n�stre.	
Căci statut <i>este</i> ac�sta pentru Israel,	4
O lege a Dumnezeului lui Iacob.	

- 5 Spre mărturiă în Iosef aședă acésta,
Când eși contra pământului Egiptului.
„Vócea unui *popul*, ce nu'mi *era* cunoscut am audit:
- 6 „Depărtat-am de la sarcină umerile lui,
„Mănele lui aū părăsit coșnița.
- 7 „În strimtorarea *ta* ai strigat, și eū te-am eliberat;
„Ți-am răspuns în locul cel ascuns al tunetului,
„Te-am cercat la apa Meriba (cértă). Sela.
- 8 „Ascultă, *populul* meū, și voiū mărturisi contra *ta*;
„Israel! de m'ai asculta pre mine,
- 9 „Ca se nu fiă între tine nici un *deū* strein,
„Și se nu te închină vre unui *deū* strein.
- 10 „Eū, Iehova, *sum* Dumneđeul tēū,
„Carele te-am scos din pământul Egiptului;
„Lărgesce'ți gura *ta*, și o voiū împli.
- 11 „Înse *populul* meū nu ascultă de *vócea* mea,
„Și Israel nu me voi pre mine.
- 12 „De aceea 'i-am lăsat în duritatea *ânimei* lor,
„Și ei *ămblară* în *propriele* lor consilie.
- 13 „O! de m'ar asculta *populul* meū,
„De ar *ămbla* Israel în *căile* mele:
- 14 „În *dată* ași *umili* pre *inimici* lor,
„Și contra *apăsătorilor* lor ași întórce *mâna* mea;
- 15 „Ceī ce uresc pre Iehova 'l-ar *linguși*,
„Dară *timpul* lor ar fi în etern.
- 16 „Și el 'i-ar da de *măncare* din *grăsimea* grâului,
„Și cu *miere* din *stîncă* te-ași satura.“

PSALMUL LXXXII.

Îndemnare judecătorilor de a judeca drept.

Un psalm al lui Asaf.

- 1 **D**umneđeū stă în adunarea lui Dumneđeū,
În međilocul *deilor* judecă.
- 2 Până când voiți a judeca nedrept,
Și veți fi *părtinitori* ai *nelegiuiților*? Sela.
- 3 Judecați pre *seracul* și pre *orfanul*;
Apăsatului și *sermanului* faceți *dreptate*;
- 4 Scăpați pre *seracul* și pre *neavutul*,
Din *mâna* *nelegiuiților* eliberați'i.
- 5 Ei nu cunosc, nici nu înțeleg,
Ămblă în *întuneric*:
Se clătesc *tóte* *temeliile* pământului,

Am ȕis : „Ȑei sunteȕi,
 „ȕi fii ai celui Ȑe-Ȑnalt voi toȕi.“
 Dară ca ômenii veȕi muri,
 ȕi ca unul dintre principii veȕi căde.
 Scôlă-te, Dumneȕeule, judecă pământul,
 Căci tu esci stăpânul tuturilor populilor.

6

7

8

PSALMUL LXXXIII.

Rugă pentru ajutor contra inamicilor.

O cântare saŭ un psalm al lui Asaf.

1

Dumneȕeule ! nu tăce ;
 Nu tăce, nici nu te linisci, o Dumneȕeule !

2

Căci éca ! inimiȕii tēi bubuiŭ,

3

ȕi cei ce te uresc rădică capul.

Contra populului tēu uneltesc planuri viclene,

ȕi se consultă contra ocrotiȕilor tēi,

4

ȕicēnd : „Veniiȕi, voim se'i estirpim, ca se nu mai fiă popul,

5

„Ȑncât se nu se mai amintēscă numele lui Israel.“

Căci s'aŭ consultat în unanimitate,

6

Contra ta aŭ încheiat o alianȕă

Corturile lui Edom ȕi Ismaeliȕii,

7

Moab ȕi Agariȕii,

Ghebal ȕi Ammon ȕi Amalek,

8

Filistia cu locuitorii Tirului ;

ȕi Asur s'aŭ unit cu dēnȕii ;

9

Aŭ ajutat pre fiii lui Lot. Sela.

Fă-li lor ca lui Madian, ca lui Sisera,

10

Ca lui Iabin la păriul Kiȕon,

Carii fură nimiciȕi în En-Dor,

11

Fură gunoiul pământului.

Fă pre dēnȕii, pre principii lor, ca pre Oreb ȕi Zeeb ;

12

Ca pre Zebah ȕi Zalmuna pre toȕi capiȕi lor,

Carii ȕiseră : „Voim se ni concerim noue

13

„Locuinȕele lui Dumneȕeŭ.“

Dumneȕeul meŭ ! fă'i ca vârtejul,

14

Ca miriscea înaintea vântului,

Ca focul, ce consumă pădurea,

15

ȕi ca flacăra, ce aprinde munȕii ;

Aȕia gonesce 'i cu furtuna ta,

16

ȕi cu vijelia ta spaimântă'i.

Imple faȕia lor cu ruȕine,

Ca se caute numele tēu, Iehova !

- 17 Se se rușineze și se se spaîmânte pentru tot de-a-una,
Se se roșescă și se péră.
18 Și se cunoscă, că tu, al cărui nume *este* Iehova, tu numai
Esci cel Pré-Înalt preste tot pâmântul.

PSALMUL LXXXIV.

Plângerile psalmistului, că este constrins de a fi absent de adunările cele sante.

Maestrului de cântare, după Ghittith. Un psalm de la fiii lui Korah.

- 1 Cât de iubite sunt locuințele tale, Iehova, *Dumneșul* oști-
2 Suflul meu doresce, lăngedșce [rilor!
După curțile lui Iehova;
Ânima mea și carnea mea strigă
Cătră viul Dumneșu.
3 Da, paserea aș aflat o casă, rundinica un cuib,
Unde aș pus puii ei;
Și eu altarele tale, Iehova, *Dumneșul* oștirilor,
Regele meu și Dumneșul meu!
4 Ferice de cei ce locuesc în casa ta;
Pururea te tot laudă. Sela.
5 Ferice de omul, a cărui putere *este* în tine,
În a căror animă *sunt* câile tale;
6 Trecând prin valea plângerilor o prefac în isvor,
Și cu bine-cuvântări o acopere plóea.
7 Ei merg din putere în putere,
Se arétă înaintea lui Dumneșu în Zion.
8 Iehova, Dumneșul oștirilor! ascultă ruga mea,
Iea în urechie, Dumneșul lui Iacob! Sela.
9 Privesce, Dumneșule, scutul nostru,
Și caută spre fația unsului têu.
10 Căci mai bună *este* o și în curțile tale, decât una mie aiurea,
Mai bucuros voi păzi pragul în casa lui Dumneșu,
Decât se locuesc în corturile nelegiuiților.
11 Căci sóre și scut *este* Iehova, Dumneșu;
Îndurare și onóre dă Iehova;
Nu reține nici un bine
De cei ce âmblă în integritate.
12 Iehova, *Dumneșul* oștirilor! ferice de omul,
Ce se încrede în tine.

PSALMUL LXXXV.

Mulțumire pentru eliberare din captivitate.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiii lui Korah.

G rațiat-ai, Iehova, pământul tău,	1
Adus-ai îndărăpt captivii lui Iacob,	2
Iertat-ai inicitatea popoului tău,	3
Acoperit-ai toate pecatele lor. Sela.	4
Retras-ai totă mânia ta,	5
Te-ai potolit de aprinderea mâniei tale.	6
Re'ntorce-ne éráși pre noi,	7
Dumnezeul mântuirii noastre!	8
Se înceteze mânia ta contra noastră.	9
Voesci ore a te mânia în etern asupra noastră?	10
A prelungi mânia ta de la o generațiune la altă?	11
Au nu voesci a ne învia éráși,	12
Ca popoul tău se se bucure în tine?	13
Arătă-ni, Iehova, îndurarea ta,	
Și mântuirea ta dă-ni o noue.	
Voiu se aud, ce grăesce Dumnezeu, Iehova ;	
Căci grăesce pace către popoul său și către cuvioșii săi:	
Numai se nu se mai întorcă la neroșia lor.	
Da, aprópe de cei ce se tem de dânsul va fi ajutorul lui,	
Ca éráși se locuască gloria în pământul nostru.	
Îndurarea și fidelitatea se vor întimpina,	
Dreptatea și pacea se vor săruta;	
Adevărul din pământ va resări,	
Dreptatea va căuta din ceriú;	
Da, Iehova va da bunul,	
Și pământul nostru va da venitul său;	
Dreptatea âmbă înaintea lui,	
Și 'l va urma pre calea pașilor lui.	

PSALMUL LXXXVI.

David cere cu ardóre ajutorul lui Dumnezeu.

O rugăciune a lui David.

P lecă, Iehova, urechia ta, răspunde'mi,	1
Căci serman și serac sum.	2
Păzesce sufletul meu, căci cuvios sum,	
Ajută, Dumnezeu, meu, pre servul tău, carele se încrede în tine.	

- 3 Îndură-te de mine, Dómnne!
Căci cătră tine strig tótă ziua.
- 4 Veselesce sufletul servului tēu,
Căci cătră tine, Dómnne, rădic sufletul meū.
- 5 Căci tu, Dómnne, *esci* bun și iertător
Și plin de îndurare cătră toți cei ce te chiamă.
- 6 Iea în urechie, Iehova, ruga mea,
Și ascultă de vócea împlorărilor mele.
- 7 În ziua nevoieii mele te invoc,
Căci tu 'mă vei răspunde.
- 8 Nemine nu *este* ca tine între ȝei, Dómnne!
Și nimic ca faptele tale.
- 9 Tóte națiunile, pre care le-ai făcut,
Vor veni și se vor închina înaintea ta, Dómnne!
Și vor da gloriă numelui tēu.
- 10 Căci mare *esci* tu și făcător de minuni,
Tu numai *esci* Dumneȝeū.
- 11 Învéȝă-me, Iehova, calea ta;
Voiū se âmbliu în adevêrul tēu;
Unesce ânima mea, spre a se teme de numele tēu.
- 12 Voiū se te laud, Dómnne, Dumneȝeul meū, cu tótă ânima mea,
Și se măresc numele tēu în etern.
- 13 Căci îndurarea ta asupra mea *este* mare,
Și tu ai eliberat sufletul meū din infernul cel mai adânc.
- 14 Dumneȝeule! cei îngânfați s'aū resculat contra ta,
Și cêta violenȝilor aū căutat sufletul meū,
Și nu te-aū pus pre tine înaintea lor.
- 15 Tu înse, Dómnne, *esci* Dumneȝeū îndurător și milos,
Târȝiū la mânia și plin de îndurare și fidelitate.
- 16 Întórce-te cătră mine și îndură-te de mine;
Dă tăria ta servului tēu,
Și ajută pre fiul servei tale.
- 17 Arétă'mă un semn spre bine,
Ca se o védă acêsta cei ce me uresc, și se se roșéscă;
Căci tu, Iehova, m'ai ajutat și mângăiat.

PSALMUL LXXXVII.

Strălucirea Zionului.

Un psalm saū o cântare de la fii lui Korah.

- 1 Fundat pre munȝii cei sânti *este* Zion;
2 Iehova iubesc portile lui mai mult, decât tóte locuinȝele
3 Mărite se spun de tine, [lui Iacob.
Tu cetate a lui Dumneȝeū! Sela.

Dacă amintesc pre Rahab și pre Babel ca pre cunoscuții mei, 4
 Éca! *dacă amintesc* Filistia și Tirul împreună cu Etiopia,
Apoi dic: „Acesta s'aũ nascut acolo.”
 Éra *despre fiă-carele* din Zion se va dice: „El s'aũ nascut într'ênsul.” 5
 Căci el 'l va face fôrte înalt.
 Iehova va numera la înscrierea populilor: 6
 „Acesta s'aũ nascut acolo!” Sela.
 Atât cântătorii cât și dăntătorii *vor dice*: 7
 „Tôte cugetările mele *sunt în tine.*”

PSALMUL LXXXVIII.

Psalmistul descrie relele, de care aũ fost apăsai.

O cântare saũ un psalm de la fiii lui Korah. Maestrului de cântare,
 pre Mahalath-Leanoth. O învețatură a lui Heman, Ezraheului.

Iehova, Dumneșcul mântuirei mele! 1
 Țiua și nóptea am strigat înaintea ta. 2
 Vină înaintea ta ruga mea,
 Plécă urechia ta spre strigarea mea. 3
 Căci săturat de calamități *este* sufletul meũ,
 Și vieța mea se apropiă de infern. 4
 Numerat sum între cei ce se cobor în mormânt;
Sum ca un om fără putere: 5
 Culcat între morți ca cei uciși,
 Carij jac în mormânt,
 De cari nu'ți mai aduci aminte,
 Și cari sunt tăiați de mâna ta. 6
 Pre mine m'ai pus în grópa cea mai adâncă,
 În întuneric, în adâncime. 7
 Asupra mea jace mânia ta, 8
 Și cu toate valurile tale *me apeși pre mine.* Sela. 9
 Ai depărtat pre cunoscuții mei de la mine, 10
 M'ai făcut abominațiune loru'și;
 Închis *sum* și nu pot eși. 11
 Ochiul meũ lăngeșce de apăsare; 12
 Eũ te chiâm pre tine;
 Iehova! în fiă-care ți
 Întind câtră tine mânele mele.
 Óre morților li vei face minuni? 13
 Scula-se-vor umbre, ca se te laude? Sela.
 Se naréză óre în mormânt de îndurarea ta? 14
 De fidelitatea ta în perdere?
 Se cunosc în întuneric minunile tale, 15
 Și dreptatea ta în pământul uitărei?

- 13 Și eă, eă cătră tine, Iehova, strig,
Și demănéța ruga mea te întimpină.
14 Pentru ce, Iehova, lepădă sufletulmeă,
Ascundă fața ta de la mine?
15 Apăsat *sum* și aprópe de mórte din tēnereță,
Port spaîmele tale, sum în desperare;
16 Preste mine trec mâniale tale,
Înfricoșările tale me nimicesc,
17 Me încunjură ca apa tótă ziua,
Me ocolesc împreună.
18 Aă depărtat de la mine amic și soçiă,
Cunoscuții mei *sunt*—spație întunecóse.

PSALMUL LXXXIX.

Regatul lui David.

O învețătură a lui Ethan, Ezraheului.

- 1 **I**ndurările lui Iehova le voiă cânta în etern,
Din generațiune în generațiune voiă anunția fidelitatea ta
2 Căci diseiă: În etern îndurarea se va întemeia; [cu gura mea.
Veă întări fidelitatea ta în chiar ceriul.
3 „Încheiat-am o alianță cu alesul meă,
„Jurat-am lui David, servului meă:
4 „În etern voiă întări semēța ta,
„Și voiă edifica din generațiune în generațiune tronul tēă.“ Sela.
5 Și ceriurile laudă minunile tale, Iehova!
Și fidelitatea ta în adunarea sântilor.
6 Căci cine în ceriă sémenă cu Iehova?
Cine este asemenea lui Iehova între fiă deilor?
7 Un Dumneđeă fórte înfricoșat în consiliul sântilor,
Și teribil preste toți cei dimprejurul lui.
8 Iehova, Dumneđeul oștirilor! cine este puteric ca tine, Iehova?
Și fidelitatea ta *este* împrejurul tēă.
9 Tu domnescă preste înflarea mări;
Când valurile ei se rădic, tu le alini.
10 Tu ai sfărămat ca pre uciși pre Rahab,
Cu bračiul tēă cel tare ai împrăsciat pre inimiă tēă.
11 Al tēă *este* ceriul, al tēă pământul,
Lumea și plinitatea ei tu le-ai întemeiat.
12 Méďă-nópte și méďă-đi tu le-ai creat,
Taborul și Hermonul se bucură în numele tēă.
13 Al tēă *este* un bračiă cu putere eroică,
Tare este mâna ta, înaltă drépta ta,

Dreptate și judecată <i>sunt</i> fundamentele tronului tău, Îndurare și fidelitate merg înaintea faței tale.	14
* Ferice de populus, ce cunoște sunetul trimbiței, Ce âmbă în lumina faței tale, Iehova !	15
Se bucură în numele tău totă ziua, Și se înalță prin dreptatea ta ;	16
Căci tu <i>esci</i> ornamentul puterii lor ; În buna-voință ta înalți cornul nostru.	17
Căci Iehova <i>este</i> scutul nostru, Și Sântul lui Israel regele nostru.	18
O dată ai grăit în viđiune câtră cuviosul tău, Și ai ȑis : „Am pus ajutor asupra unui eroi, „Am înălțat pre un tēnēr ales din populus :	19
„Am aflat pre David, servul meu ;	20
„Cu oleul meu cel sânt 'l-am uns pre el, „Cu carele mână mea va fi pururea,	21
„Și brațul meu 'l va întări. „Se nu 'l strimțoreze inimicul,	22
„Și se nu 'l apese fiul reuțatei. „Și eū voiū sfărăma înaintea lui pre inimiții sei,	23
„Și voiū bate pre cei ce 'l uresc. „Fidelitatea mea și îndurarea mea <i>sunt</i> cu dēnsul,	24
„Și în numele meu se înalță cornul lui ; „Și mâna lui o voiū pune asupra mării,	25
„Și asupra fluviilor drēpta lui. „El 'mī va striga : Părintele meu <i>esci</i> ,	26
„Dumneȑeul meu și stīnca mântuirei mele ! „De asemenea 'l voiū face pre el primogenit,	27
„Înalt preste regii pământului. „În etern 'i voiū reserva îndurarea mea,	28
„Și alianța mea se fiă neviolată cu dēnsul. „Și voiū face se dureze în etern semēnța lui,	29
„Și tronul lui ca ȑilele ceriului. „Când fiii lui vor părăsi legea mea,	30
„Și în judecările mele nu vor âmbă ; „Când vor profana statutele mele,	31
„Și preceptele mele nu le vor păzi : „Atunci voiū pedepsi cu toēgul abaterile lor,	32
„Și cu plāgi inicitate lor. „Nu voiū retrage înse îndurarea mea de la dēnsul,	33
„Și nu voiū tăȑădui fidelitatea mea. „Nu voiū strica alianța mea,	34
„Și ceea ce aū eșit din buzele mele nu o voiū schimba. „O dată am jurat pre sântitatea mea ;	35
„Nu voiū minți lui David :	

- 36 „Semënța lui se fiă în etern,
 „Și tronul lui ca sórele înaintea mea;
 37 „Ca luna se stee în etern,
 „Și ca martorul cel credincios în nuorî.“ Sela.
 38 Cu tóte acestea 'l-ai lepădat și 'l-ai desprețuit,
 Te-ai máníat contra unsului tîu.
 39 Ai lepădat alianța servului tîu,
 Ai profanat coróna lui, *aruncându-o* la pămînt.
 40 Ai surpat tóte gardurile lui,
 Ai prefăcut în ruine întăriturile lui.
 41 Pre dînsul 'l prédă toți trecătorii pre drum;
 Oprobriu aú devenit vecinilor lui.
 42 Ai înălțat drépta adversarilor lui,
 Ai veselit pre toți inimiții lui;
 43 De asemenea ai întors ascuțitul sabiei lui,
 Și nu 'l-ai lăsat se se pótă ține în resbel;
 44 Ai făcut se înceteze strălucirea lui,
 Și tronul lui 'l-ai dat la pămînt;
 45 Ai scurtat dílele tîneretelor lui,
 'L-ai acoperit cu rușine. Sela.
 46 Pîná când, Iehova, te vei ascunde?
 Va arde pururea mânia ta ca foc?
 47 Adu'ti aminte, cât de trecător *sum*;
 Pentru ce ai creat în zadar pre toți fiii ómenilor?
 48 *Căci* carele *este* omul, care se trăescă și se nu védă mórtea,
 Care se pótă scăpa sufletul seú din infern? Sela.
 49 Unde *sunt* îndurările tale cele trecute, Dómné!
 Pre care *le-ai* jurat lui David în fidelitatea ta?
 50 Adu'ti aminte, Dómné, de oprobriul servilor tîi,
 Ce port în sinul meú de toți populi cei mulți,
 51 Carií, inimiții ai tîi, *me* defaimă, Iehova!
 Carií defaimă urmele unsului tîu.
 52 Bine cuvîntat *fiă* Iehova în etern. Amin și Amin!

PSALMUL XC.

Descrierea scurtei durate și a miseriei vieții umane.

Rugăciunea lui Moise, omului lui Dumnezeu.

- 1 Dómné! locuință ni-ai fost noue din generațiune în gene-
 2 Maí înainte de a se nasce munții, [rațiune;
 Și de a se forma pămîntul și luna,
 Și din eternitate în eternitate *esci* tu, o Dumnezeu!
 3 Tu reduci pre om în țerră,
 Și dici: „Re'ntórceți-ve, fiii ómenilor!“

Căci una mie de ani <i>sunt</i> în ochii tăi	4
Ca ziua de eră, care a trecut,	
Și ca o sentinelă în noapte.	5
I răpesci pre ei; un vis <i>sunt</i> ;	
Demăneta <i>sunt</i> ca érba, ce cresce,	6
Ce înflorește demăneta și cresce,	
Dară séra veșteșce și sécă.	7
Căci noi ne-am consumat prin mânia ta,	
Și prinurgia ta ne-am spaimăntat.	8
Ai pus inicitățile noastre înaintea ta,	
Cele ascunse ale noastre înaintea luminei faței tale.	9
Căci toate zilele noastre se trec înaintea mâniei tale;	
Noi petrecem anii nostri ca o gândire.	10
Zilele anilor nostri <i>sunt</i> șapte-deci de ani,	
Și dacă cu putere mare, opt-deci de ani;	
Atunci mândria lor devine ostenelă și durere,	
Căci cu grăbire trec, și noi dispărem.	11
Cine cunósce puterea mâniei tale?	
Căci duple temerea de tine <i>este</i> și mânia ta.	12
Învéță-ne a numera zilele noastre,	
Se căpătăm o animă înțeleptă.	13
Întórce-te, Iehova, până când?	
Și fiă'ți milă de servii tăi.	14
Satură-ne demăneta de îndurarea ta,	
Ca se ne bucurăm și se ne veselim în toate zilele noastre.	15
Bucură-ne atâtea zile, pre câte ne-ai apăsă,	
Atăția ani, în câți vedurăm nefericirea.	16
Arete-se servilor tăi faptele tale,	
Și gloria ta fiilor lor.	17
Vină buna-voința lui Iehova, Dumneșeului nostru, preste noi,	
Și fapta mânelor noastre întăresce-o preste noi,	
Da, fapta mânelor noastre întăresce-o!	

PSALMUL. XCI.

Descrierea protecțiunei lui Dumneșeul asupra cuvioșilor.

Cel ce locuesce sub scutul celui Pré-Înalt	1
Va rămâne sub umbra a tot Putintelui.	
Eū dic de Iehova: el <i>este</i> refugiul meu, tăria mea,	2
Dumneșeul meu, în care me încred.	
Căci el te va mântui de lațul păsărariului	3
Și de ciurma perșetora.	

- 4 Cu aripele sale el te va acoperi,
Și sub aripele sale vei afla refugiū;
Scut și pavăză *este* fidelitatea lui.
- 5 Nu te vei teme de frica de nópte,
De săgéta, ce sbóră ziua,
- 6 De ciuma, ce âmblă prin întuneric,
De epidemia, ce devastéază la mēdă-ți.
- 7 De vor căde de a lătura ta una mie, și de ce miț de a drépta ta:
De tine nu se va apropia.
- 8 Numai cu ochii tēi te vei uita,
Și resplătirea nelegiuiților o vei vede.
- 9 Fiind că ai făcut pre Iehova, *care este* refugiul meū,
Pre cel Pré-Înalt locuința ta,
- 10 De aceea nu ți se va întempla nici o nefericire,
Și nici o plagă nu se va apropia de cortul tēu.
- 11 Căci ângerilor se li va ordona pentru tine,
Spre a te păzi în tóte căile tale.
- 12 Pre mâne te vor purta,
Ca se nu se lovéscă de pétră piciorul tēu.
- 13 Preste leū și viperă vei păși,
Vei strivi pre lei tēneri și pre dracon.
- 14 „Fiind că el puse încrederea *sa* în mine,
„De aceea 'l voiū scăpa, 'l voiū înălța,
„Fiind că cunósce numele meū.
- 15 „El me va învoca, și eū 'l voiū respunde,
„Cu dēnsul *voiū fi* în nevoie,
„'L voiū elibera și 'l voiū mări.
- 16 „Cu dīle îndelungate 'l voiū sătura,
„Și 'l voiū face se védă mântuirea mea.“

PSALMUL XCII.

*Îndemnare de a medita asupra lucrărilor lui Dumnezeu, declarațiunea
fericirei celor drepți.*

Un psalm saū o cântare pentru ziua de Sabbat.

- 1 **B**ine *este*, a mulțumi lui Iehova,
Și a cânta numelui tēu, o Pré-Înalte;
- 2 A anunția demănéța îndurarea ta,
Și fidelitatea ta nópte,
- 3 Cu *instrumente* cu de ce corde și cu harpă,
Cu Higgaion și cu citară.
- 4 Căci tu, Iehova, m'ai desfătat prin lucrarea ta,
De lucrurile mânelor tale me voiū bucura.

Cât de mari sunt lucrurile tale, Iehova!	5
Förte adânce <i>sunt</i> cugetările tale.	6
Omul fără de minte nu cunósce acésta,	7
Și nerodul nu înțelege una ca acésta:	8
Când nelegiuitii resar ca érba,	9
Și toți făcătorii de rele înfloresc;	
Acésta este, spre a fi estirpiți pentru tot de-a-una.	
Tu înse <i>tronezi</i> în înălțime în eternitate, Iehova!	
Câci éca! inimizii tēi, Iehova!	
Câci éca! inimizii tēi vor peri;	
Se vor împrăscia toți făcătorii de rele.	10
Tu ai înălțat înse	
Ca al unicornului cornul meü;	
Sum uns cu oleü próspet;	
Și ochiul meü 'și vede <i>dorința sa</i> asupra adversarilor mei,	11
Și de cei rēi, ce se rădică contra mea, aude urechia mea <i>dorin-</i>	12
Cei drepti înfloresc ca palna, [ta sa.	
Cresc ca un cedru pre Liban.	13
Plantați în casa lui Iehova,	
În curțile Dumneđeului nostru înfloresc.	14
Chiar în bătrânețe dau fruct,	
Sucoși și próspeți sunt;	15
Spre a areta, câ drept este Iehova, stinca mea,	
Și câ nici o nedreptate nu este într'ênsul.	

PSALMUL XCIII.

Majestatea, puterea și sântitatea lui Dumneđeü.

Iehova este rege, cu majestate este îmbrăcat;	1
Iehova s'aü îmbrăcat cu puterea, cu care s'aü încins;	
De aceea lumea este tare și nu se clătesce.	2
Tare este tronul tēü de la început,	
Din eternitate <i>esci</i> tu.	3
Fluviele aü înălțat, Iehova!	
Fluviele aü înălțat vócea lor,	
Fluviele aü înălțat mugetul lor.	4
Din vócele multor ape,	
Din putericele valuri ale mării <i>resună</i> :	
„Iehova în înălțime este puteric,”	
Mărturiile tale sunt förte sigure,	5
Casei tale, Iehova, se cuvine sântitate pentru tot de-a-una.	

PSALMUL XCIV.

Rugă contra celor răi și a ipocriților.

- 1 **D**umnezeul resbunăreii, Iehova,
Dumnezeul resbunăreii! arătă-te.
- 2 Înălță-te, judecătorul pământului!
Dă resplătire celor mândri.
- 3 Până când nelegiuirii, Iehova!
Până când nelegiuirii se trăsălte?
- 4 Ei rostesc, vorbesc îngânfat,
Se laudă toți făcătorii de rele.
- 5 Populul tău, Iehova, 'l calcă în picioare,
Și moscenirea ta o apasă.
- 6 Pre veduvă și pre strein zugrumă,
Și pre orfanii 'i ucid,
- 7 Și dic: „Iehova nu vede acésta,
„Nici nu iea sēma de acésta Dumnezeu lui Iacob.“
- 8 Înțelegeți, voi cei fără de minte dintre popul!
Și voi, nerodilor, când ve veți face cu minte?
- 9 Cel ce aș plantat urechia, se nu audă ore?
Cel ce aș format ochiul, se nu vedă ore?
- 10 Cel ce înțelepțesce populi,
Ce înveță pre ómenii sciință, se nu mustre?
- 11 Iehova cunoște cugetările ómenilor,
Că sunt deșertăciuni.
- 12 Ferice de omul, pre carele tu 'l înțelepțesci, Iehova!
Și din legea ta 'l înveți,
- 13 Spre a' l linisci de dăilele nefericirei,
Până se va săpa grópa nelegiuitului.
- 14 Căci Iehova nu va lepăda pre populul seú,
Și moscenirea sa nu o va părăsi.
- 15 Căci la dreptate se va re'ntórce judecata,
Și pre dēnsa o vor urma toți cei drepți la ánimă.
- 16 Cine se rescólă pentru mine contra celor răi?
Cine se înfăcioșeză pentru mine contra făcătorilor de rele?
- 17 Dacă Iehova nu 'mī-ar fi fost mie întru ajutor,
Puțin sufletul meú ar fi jăcut în locul tăcerei.
- 18 Dacă dīseiú: „Se clătesce piciorul meú,
Apoi îndurarea ta, Iehova, me sprijini.
- 19 În mulțimea grijelor mele în năuntrul meú
Măntuirile tale desfăteză sufletul meú.
- 20 Óre are cu tine împărțășire tronul reutăței,
Care otăresce nedreptate prin lege?

Ei se adună grămadă contra sufletului celui drept, 21
 Și condamnă sânge inocent.
 Dară Iehova 'mă este mie întăritură, 22
 Și Dumnezeuul meu stînca refugiului meu;
 Și va aduce asupra lor chiar reutatea lor proprie, 23
 Și prin reutatea lor 'i va estirpi pre ei;
 'I va estirpi pre ei Iehova, Dumnezeuul nostru.

PSALMUL XCV.

Luă Dumnezeu trebuie se'i mulțumim și se'l ascultăm.

Veniți, se cântăm lui Iehova, 1
 Se jubilăm stînței mântuirii noastre.
 Se venim înaintea faței lui cu mulțumire, 2
 Se'i jubilăm lui cu cântări.
 Căci Dumnezeu mare este Iehova, 3
 Și rege mare preste toți deii.
 În a cărui mână sunt locurile cele mai din năuntru ale pământului, 4
 Și ale căruia sunt înălțimile munților.
 A lui este marea, și el o-a făcut pre ea, 5
 Și mânele sale au format uscatul.
 Veniți, se ne închinăm și se ne plecăm, 6
 Se ingenunchiăm înaintea lui Iehova, creatorului nostru.
 Căci el este Dumnezeuul nostru, 7
 Și noi populusul pășunii sale și turma mănii sale,
 Chiar astăzi, de veți asculta de vócea lui:
 „Nu întăriți înima vóastră, ca la Meriba, 8
 „Ca în ziua ispitei în pustiă;
 „Unde părinții vostri me ispitiră pre mine, 9
 „Me cercară, cu toate că vedură faptele mele.
 „Patru-deci de ani avuiiú desgust de generațiunea aceea, și diseiú: 10
 „Un populus cu inimă retăcită sunt ei,
 „Și n'au cunoscut căile mele;
 „Încât am jurat în mânia mea: 11
 „Ei se nu între în repaosul meu!“

PSALMUL XCVI.

Mărirea lui Dumnezeu și generala sa judecată.

Cântați lui Iehova o cântare nouă, 1
 Cântați lui Iehova, tot pământul!
 Cântați lui Iehova, bine-cuvântați numele lui, 2
 Anunțați din zi în zi ajutorul lui.

- 3 Narați între națiuni gloria lui,
Între toți populi minunile lui.
- 4 Căci mare *este* Iehova și forte de laudat,
Înfricoșat *este* preste toți zei.
- 5 Căci toți zei popurilor *sunt* idoli;
Iehova înse a făcut ceriul.
- 6 Majestate și strălucire *sunt* înaintea lui,
Tăria și ornament în Sanctuariul său.
- 7 Dați lui Iehova, voi familiile popurilor,
Dați lui Iehova gloriă și putere.
- 8 Dați lui Iehova gloria numelui lui,
Aduceți daruri și veniți în curțile lui,
- 9 Închinați-ve lui Iehova în ornament sânt;
Tremurați înaintea lui, tot pământul!
- 10 Duceți între națiuni: „Iehova *este* rege;“
De aceea lumea este tare și nu se clătesce.
El judecă populi cu dreptate.
- 11 Bucure-se ceriul, și veselăcă-se pământul,
Mugăcă marea și tot ce o împle,
- 12 Tresalte câmpia și tot ce *este* pre ea,
Atunci jubileze toți arborii pădurei
- 13 Înaintea lui Iehova; căci vine,
Vine, spre a judeca pământul:
Va judeca lumea cu dreptate,
Și populi cu fidelitatea sa.

PSALMUL XCVII.

Majestatea lui Dumnezeu și judecata sa asupra idolatrilor.

- 1 Iehova *este* rege: veselăcă-se pământul,
Bucure-se mulțimea insulelor.
- 2 Nuor și negură *sunt* împrejurul său,
Dreptate și judecată *sunt* basa tronului său.
- 3 Foc merge înaintea lui,
Și consumă împrejur pre inimiții lui:
- 4 Fulgerile sale luminează lumea;
Pământul o vede *acésta*, și se cutremură;
- 5 Munții ca ceară se topesc înaintea lui Iehova,
Înaintea Domnului a tot pământului.
- 6 Cериurile anunță dreptatea lui,
Și toți populi ved gloria lui.
- 7 Se se rușineze toți cei ce servesc imaginilor sculpate,
Cei ce se fălesc de idoli.
Închinați-ve lui, toți zei!

Zion auzi <i>acésta</i> , și se bucură,	8
Și fiele lui Iuda se veseliră	
Pentru judecățile tale, Iehova!	9
Căci tu, Iehova, ești cel mai înalt preste tot pământul,	
Pre înălțat preste toți deii.	10
Cei ce iubiți pre Iehova, urâți rēul;	
El păzesce sufletele cuvioșilor sei;	
Din mâna nelegiuiților 'i eliberéză.	11
Lumină <i>este</i> seminată pentru cel drept,	
Și pentru cei integri la inimă bucuriă.	12
Bucurați-ve, dreptilor, în Iehova,	
Și mulțumiți la amintirea sântității sale.	

PSALMUL XCVIII.

Psalmistul îndemnă pre toți populi și toate ființele, de a lauda pre Dumnezeu.

• Un psalm.

Cântați lui Iehova o cântare nouă,	1
Căci minuni au făcut.	
'L-au ajutat pre el	
Drepta sa și sântul seǔ brațu.	
Iehova au făcut cunoscut ajutorul seǔ;	2
Înaintea ochilor populilor	
Au descoperit dreptatea sa.	
'Și-au adus aminte de îndurarea sa și de fidelitatea sa	3
Cătră casa lui Israel.	
Tote marginile pământului au vădut ajutorul Dumnezeului nostru.	
Cântați de bucuriă lui Iehova, tot pământul!	4
Chiuiți, jubilați și cântați.	
Cântați lui Iehova cu gitară,	5
Cu gitară și voce cântătoră;	
Cu trimbiță și sunet de corn	6
Cântați de bucuriă înaintea lui Iehova, regelui,	
Mugescă marea și tot ce o împle,	7
Lumea și cei ce locuiesc într'ênsa;	
Fluvieile bată în palme,	8
Jubileze munții împreună <i>cu ele</i>	
Înaintea lui Iehova; căci vine, spre a judeca pământul:	9
Va judeca lumea cu dreptate,	
Și populi cu ecitate.	

PSALMUL XCIX.

Îndemnare de a adora pre Dumnezeu pre Zion.

- 1 **I**ehova *este* rege; populi se cutremură;
El tronéză preste Cherubim, pământul se clătesce.
- 2 Iehova în Zion *este* mare
Și înălțat preste toți populi.
- 3 Se se laude numele tău, cel mare și înfricoșat,
Care *este* sânt.
- 4 Și puterea regelui iubesc judecata;
Tu ai întemeiat ecitatea;
Judecată și dreptate ai făcut în Iacob.
- 5 Înălțați pre Iehova, Dumnezeuul nostru;
Închinați-ve înaintea scaunelului picioarelor lui,
Care *este* sânt.
- 6 Moise și Aaron *erau* între preoții sei,
Și Samuel între cei ce învoca numele lui;
El învoca pre Iehova, și el li respunse lor.
- 7 În columna de nuori grăi câtră dênșii;
Ei păziră mărturiile lui
Și statutele, ce li-au dat.
- 8 Iehova, Dumnezeuul nostru! li-ai respuns lor;
Un Dumnezeu iertător li-ai fost lor,
Și un resbunător al faptelor lor.
- 9 Înălțați pre Iehova, Dumnezeuul nostru;
Închinați-ve înaintea sântului lui munte;
Căci sânt *este* Iehova, Dumnezeuul nostru.

PSALMUL C.

Mulțumire pentru bunătatea lui Dumnezeu.

Un psalm de mulțumire.

- 1 **J**ubilați lui Iehova, tot pământul!
- 2 **S**erviți lui Iehova cu bucuriă,
Veniți înaintea lui cu cântare.
- 3 Cunósceți, că Iehova *este* Dumnezeu;
El ne-au făcut, și nu noi ênși-ne;
Populul lui *suntem* și turma pășuneii sale.
- 4 Întrați în porțile lui cu mulțumire,
În curțile lui cu laudă;

Mulțumiți-l lui, bine-cuvântați numele lui,
Căci bun este Iehova, în etern îndurarea sa,
Și din generațiune în generațiune fidelitatea sa.

5

PSALMUL CI.

Scopul lui David de a protegia pre ómenii binelui și de a pedepsi pre cei răi.

Un psalm al lui David.

Milă și judecată voiū cânta, 1
Ție, Iehova, 'ți voiū cânta.
Voiū lua aminte la calea integrităței; 2
Când vei veni la mine?
Voiū se âmbli în integritatea ânimei mele
În năuntrul casei mele.
Nu voiū se pun înaintea ochilor mei nici un rău; 3
Uresc a face lucrările celor abătători;
Se nu se lipescă de mine.
O ânimă dērēptnică se se depărteze de mine, 4
Reutate nu voiū se cunosc.
Pre cel ce calomniēză în secret pre aprópele seū, 5
Pre acela 'l estirpesc;
Pre cel ce are ochi mândri și ânimă îngânfată,
Pre acela nu 'l sufer.
Ochii mei sunt asupra celor credincioși ai țerrei, ca se locuescă cu mine, 6
Cel ce âmbli pre calea integrităței, numai acela se'mi servescă.
Se nu locuescă în năuntrul casei mele cel ce practică vicleșug, 7
Cel ce spune minciuni se nu stee înaintea ochilor mei.
În toate demănețele voiū se estirpesc pre toți nelegiuiții țerrei,
Nimicind din cetatea lui Iehova pre toți făcătorii de rele.

PSALMUL CII.

Psalmistul rógă pre Dumnezeu a elibera populus lui Israel.

Rugăciunea unui apăsător, când este turburat și revêrsă înaintea lui
Iehova plângerea sa.

Iehova! ascultă de rugăciunea mea, 1
Și strigarea mea vină câtră tine.
Nu ascunde fația ta de la mine în ziua nevoiei mele, 2
Plécă urechia ta câtră mine în ziua, când strig,
Grăbesce-te a'mi răspunde.
Căci dīlele mele aū perit ca fum, 3
Și ósele mele ard ca arșiță.

- 4 Părlită ca érbă este ânima mea și secată,
Câci uit de a mânca pânea mea.
- 5 De vócea suspinului meu
Ósele mele se lipesc de carnea mea.
- 6 Me asemen pelicanului din deșert,
Sum ca buha ruinelor.
- 7 Veghiez și sum ca o pasere singurelă pre acoperimént.
- 8 Tótă ziua me batjocuresc inimiții mei,
Ceî ce se înfuriéză contra mea se jură pre mine.
- 9 Căci cenușă am mâncat ca pâne,
Și bêtura mea cu lacrimi am amestecat
- 10 Din cauza mâniei tale și a indignațiunei tale;
Căci tu m'ai rădicat și m'ai asvărlit.
- 11 Dilele mele *sunt* ca o umbră înclinată,
Și eũ ca érba me usuc.
- 12 Tu înse, Iehova, tronezi în etern,
Și numele têu din generațiune în generațiune.
- 13 Te vei scula, te vei îndura de Zion,
Căci *este* timp de a se îndura de el, căci aũ venit timpul deter-
- 14 Căci serviî têi aũ plăcere de petrele lui, [minat.
Și iubesc pulberea lui.
- 15 Și populiî se vor teme de numele lui Iehova,
Și toți regiî pământului de gloria ta.
- 16 Fiind că Iehova aũ zidit Zionul,
S'aũ aretat în gloria sa;
- 17 S'aũ întors câtră rugăciunea celui părăsit,
Și n'aũ desprețuit ruga lor.
- 18 Se va scrie acésta generațiunei viitoare,
Ca populus, ce se va crea, se laude pre Iehova;
- 19 Căci el aũ privit din sânta sa înălțime,
Iehova din ceriũ s'aũ uitat pre pământ,
- 20 Ca se audă suspinul captivului,
Ca se elibereze pre fiiî mórței;
- 21 Ca se se anunție în Zion numele lui Iehova,
Și lauda lui în Ierusalim,
- 22 Când populiî împreună se vor aduna,
Și regatele, spre a servi lui Iehova.
- 23 Aũ slăbit pre cale puterea mea,
Aũ scurtat dillele mele.
- 24 Eũ dic: „Dumneđeul meu! nu me răpi la jumétatea dillelor mele;
„Din generațiune în generațiune *sunt* anii têi.
- 25 „În vechime ai întemeiat pământul,
„Și lucrul mânelor tale *este* ceriul.
- 26 „Ele vor peri, tu înse vei sta,
„Da, tóte ca un vestiment se vor învechi;

„Ca un vestiment le vei schimba, și ele se vor schimba.
 „Tu înse *esci* tot același,
 „Și anii tăi nu se vor fini.
 „Fiii servilor tăi vor rămâne,
 „Și semința lor va fi stabilită înaintea ta.“

27

28

PSALMUL CIII.

Cântare de recunoștință pentru bine-facerile lui Dumnezeu către cei credincioși.

Un psalm al lui David.

Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova, 1
 Și toate cele din năuntrul meu numele lui cel sânt. 2
 Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova, 3
 Și nu uita toate bine-facerile lui. 4
 Carele iertă toate inicitățile tale, 5
 Carele vindică toate bătăliile tale, 6
 Carele mântuie din mormânt viața ta, 7
 Carele te încununază cu milă și îndurare, 8
 Carele satură cu bunătați sufletul tău, 9
 Încât tineretea ta se înnoiesc ca vulturul. 10
 Dreptăți face Iehova și judecăți 11
 Tuturor apăsătorilor. 12
 Făcu cunoscute căile sale lui Moise, 13
 Fiilor lui Israel faptele sale. 14
 Îndurat și milos este Iehova, 15
 Târziu la mânia și plin de îndurare; 16
 Nu muștră pururea, 17
 Nici nu ține mânia sa în etern; 18
 Nu ni-a făcut nouă după pecatele noastre, 19
 Nici nu ni-a răsplătit nouă după inicitățile noastre. 20
 Căci, pre cât de înalt este cerul preste pământ, 21
 Pre atât de mare este îndurarea sa către cei ce se tem de dânsul; 22
 Pre cât de depărtat este răsăritul de la apus, 23
 Pre atât a depărtat de la noi abaterile noastre. 24
 Precum se îndură un părinte de fiii săi, 25
 Așa se îndură Iehova de cei ce se tem de dânsul. 26
 Căci cunoște cugetările noastre, 27
 Și amintesce, că țerrână suntem. 28
 Omul, ca erba sunt țăilele lui, 29
 Ca flăcarea câmpului, așa înfloresce: 30
 Căci un vânt trece preste dânsa, și ea nu mai este, 31
 Și nu o mai cunoște locul ei. 32
 Îndurarea lui Iehova înse este din eternitate în eternitate preste 33
 Și dreptatea sa preste fiii fiilor. [cei ce se tem de dânsul, 34

- 18 Cariî păzesc alianța lui
Și'și aduc aminte de ordinele lui, ca se le facă.
- 19 Iehova în ceriū aū aședat tronul seū,
Și împărăția sa preste tóte domnesce.
- 20 Bine-cuvěntați pre Iehova, anleriî seî!
Voi eroi puterici, cariî fac cuvěntul lui,
Ascultând vócea preceptelor lui!
- 21 Bine-cuvěntați pre Iehova, tóte oștirile sale!
Servii seî, cariî fac voia lui!
- 22 Bine-cuvěntați pre Iehova, tóte lucrările sale
În tóte locurile dominărei lui!
Bine-cuvěntéză, sufletul meū, pre Iehova.

PSALMUL CIV.

Psalmistul celebră îngrijirile, ce iea Providența pentru tóte lucrurile.

- 1 **B**ine-cuvěntéză, sufletul meū, pre Iehova;
Iehova, Dumneđeul meū! tu esci fórtē mare,
Cu majestate și strălucire esci îmbrăcat.
- 2 Cel ce se învėlesce cu lumină ca cu o mantă,
Ce întinde ceriul ca o tapetă,
- 3 Cel ce acopere camerele sale de sus cu ape,
Cel ce face nuorī carul seū,
Ce âmblă pre aripele vėntului,
- 4 Cel ce face vėnturi nuniî seî,
Flacări de foc servii seî.
- 5 El întemeiă păměntul pre temeliele sale,
Încât nu se va clăti în etern și perpetuū;
- 6 Cu undele mări ca cu un vestiment 'l-aî acoperit;
Preste munți steteră ape.
- 7 De muștrarea ta fugiră,
De vócea tunetului tēū fură spaîmăntate.
- 8 Munți se rădicară, vâi se coborîră
În locul, în care tu le-aî întemeiat.
- 9 Margine aî pus, pre care ele se nu o trécă,
Nici se se re'nlórcă, spre a acoperi păměntul.
- 10 El trămite isvóre în vâi,
Care curg între munți;
- 11 Ele adapă tóte férele câmpului,
Asiniî selbatici și potolesc setea lor.
- 12 Lângă dēsele locuesc paserile ceriului,
Care fac se resune vócea lor dintre ramuri.
- 13 El adapă munți din camerele sale,
Din fructul lucrărilor tale se satură păměntul,

El face se resară érbă pentru vite,	14
Și verdéță pentru trebuința omului,	
Și scóte pâne din pământ,	
Și vinul, ce veselesce ânima omului	15
Și face se strălucéscă fația lui mai mult decât oleũ,	
Și pânea, ce întăresce ânima omului.	
Arboriĩ lui Iehova se satură,	16
Cedrii Libanului, pre carii 'i-aũ plantat ;	
Unde paserile 'și fac cuiburile lor:	17
Cocostircul, brađi <i>sunt</i> locuința sa.	
Munții cei înalți <i>sunt</i> pentru caprióre,	18
Stíncele un adăpost șoricelui de munte.	
Făcut-aĩ luna pentru timpuri,	19
Sórele cunósce apusul seũ.	
Făcut-aĩ întunericul, ca se fiă nópte,	20
În care se mișcă tóte férele pădurei :	
Puii de leũ, carii rag după prédă,	21
Spre a căuta de la Dumneđeũ măncareá lor.	
Sórele resare: ei se retrag,	22
Și în viđuinile lor se culcă.	
Omul ese la lucrul seũ,	23
Și la munca sa până în séră.	
Cât de multe <i>sunt</i> lucrările tale, Iehova!	24
Tóte cu înțelepciune le-aĩ făcut;	
Plin este pământul de creaturele tale.	
Marea acésta, întinsă și largă,	25
Acolo <i>sunt</i> tărítóre fără numer,	
Animale mici și mari.	
Acolo merg nave;	26
Leviatanul, pre carele 'l-aĩ format,	
Spre a se juca într'énsa:	
Tóte pre tine te ascéptă,	27
Spre a li da măncareá lor la timpul <i>cuvénit</i> .	
Ce li dai lor ele o adună;	28
Tu deschidĩ mâna ta, ele se satură de bine ;	
Tu ascunđi fația ta, ele se turbură;	29
Tu icĩ suflarea lor, ele per și în pulbere se re'ntorc;	
Tu trămiți spiritul tēũ, ele se creéză;	30
Și tu innouesci fația pământului.	
Fiă gloria lui Iehova în etern;	31
Iehova se se bucure de lucrările sale!	
El caută spre pământ, și acesta se cutremură,	32
El atinge munții, și ei fumegă.	
Voiũ cânta lui Iehova tótă vieța mea,	33
Voiũ psalmodia Dumneđeului meũ, cât voiũ fi,	

- 34 Fiă 'î plăcută meditațiunea mea!
Me bucur în Iehova.
- 35 Păcătoșii trebuie se péră de pre pământ,
Și nelegiuiții se nu mai fiă.
- 36 Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova!
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CV.

Espunerea istorică a bine-facerilor lui Dumnezeu către populusul său.

- 1 **L**audați pre Iehova, învocați numele lui,
Faceți cunoscute faptele lui între populi;
- 2 Cântați 'î lui, psalmodiați 'î,
Vorbiți de toate minunile lui;
- 3 Laudați 'l în sântul lui nume;
Bucure-se ânima celora ce caută pre Iehova.
- 4 Căutați pre Iehova și puterea lui,
Căutați tot de-a-una fața lui.
- 5 Amintiți-ve de minunile lui, pre care le-ați făcut,
De semnele lui și de judecățile gurei lui,
- 6 Voi semënța lui Abraam, servului lui!
Fiii lui Iacob, aleșii lui!
- 7 El, Iehova, *este* Dumnezeul nostru,
Preste tot pământul *sunt* judecățile sale.
- 8 El pururea 'și aduce aminte de alianța sa,
De cuvântul, ce 'l-ați ordonat pentru mii de generațiuni,
- 9 Pre care 'l-ați încheiat cu Abraam,
Și de jurământul său către Isaac,
- 10 Și *pre care* 'l-ați confirmat lui Iacob drept așezământ,
Lui Israel drept alianță eternă,
- 11 Dicând: „Ție 'ți voi da pământul Canaan
„De sorțiș al moscenirei vóstre.
- 12 Când ei erau încă un numer mic,
Pușini și streini acolo,
- 13 Și merșeră de la popul la popul,
De la un regat la alt popul,
- 14 Atunci nu permise nemiului, se 'î apese,
Și pedepsi regi pentru dênșii:
- 15 „Nu ve atingeți de unșii mei,
„Și profetilor mei nu li faceți nici un rău!“
- 16 Și chiamă fómete asupra țerrei,
Sfărâmă orî-ce susținere de pâne.
- 17 Trămise înaintea lor pre un om;
Iosef se vëndu ca sclav,

Strinseră în cătușe piciorul lui,	18
'L apăsă cu fer,	19
Până la timpul, când veni cuvântul lui,	20
Cuvântul lui Iehova 'l curăți pre el.	21
Regele trâmise, de 'l-aŭ deslegat,	22
Domnitorul populilor, de 'l-aŭ eliberat.	23
'L făcu domn preste casa sa,	24
Și stăpănitor preste totă averea sa;	25
Ca se lege pre principii lui după voința sa,	26
Și pre bătrânii lui se 'i facă înțelepți.	27
Și Israel veni la Egipt,	28
Și Iacob peregrină în pământul lui Ham.	29
Și el înmulți pre populul seŭ fôrte,	30
Și 'l făcu pre el mai tare decât apăsătorii lui.	31
Întôrse ânima lor, ca se urască pre populul lui,	32
Ca se facă vicleșug contra servilor lui.	33
Trâmise pre Moise, servul seŭ,	34
Pre Aaron, pre carele 'l-aŭ ales.	35
Ei făcură între dênșii semnele lui,	36
Și minuni în pământul lui Ham:	37
El trâmise întunecime, și se făcu întuneric,	38
Și ei nu se opuseră la euvênțele lui.	39
Prefăcu apa lor în sânge,	40
Și omorî pescii lor.	
Pământul lor furnică de brósce	
Până în camerele regilor lor.	
El grăi: și veni musca cânelui,	
Musce rele în tot cuprinsul lor.	
În loc de plôe li dede grândină,	
Flacări de foc în pământul lor.	
Și bătu viele lor și smochinii lor,	
Și sfărâmă arborii cuprinsului lor.	
El grăi: și veni locusta;	
Și omiđi fără numer,	
Carele mâncară totă verdêța în țerra lor,	
Și consumară fruptul câmpului lor.	
Și el bătu tot primogenitul în țerra lor,	
Primiția a totă a lor putere.	
'I scôse pre ei cu argint și aur,	
Și în sementiile sale nu era nici un înfirm.	
Egiptul se bucură de plecarea lor,	
Căci frica lor căduse preste dênșii.	
El întinse nuori spre acoperimânt,	
Și foc, spre a lumina nóptea.	
Ei cerură, și el aduse prepelițe,	

- Și cu pânea ceriului 'i sătură.
 41 Deschise stînca, și se vîrșă apă;
 Ea curse prin locuri secetose ca fluviu.
 42 Căci 'și aduse aminte de cuvîntul seŭ cel sânt,
 De Abraam, servul seŭ.
 43 Și scose pre populus seŭ în bucuriă,
 În jubilări pre aleșii seî.
 44 Și li dede lor țerrile națiunilor,
 Și munca populilor o luară în posesiune;
 45 Ca se păzescă statutele lui,
 Și legile lui se le țină.
 Laudați pre Iehova!

PSALMUL CVI.

*Psalmistul aduce aminte populusului lui Israel nemulțumirea lor și bine-facerile
 lui Dumnezeu.*

- 1 **L**audați pre Iehova!
 Mulțumiți lui Iehova, căci *este* bun,
 Căci în etern *este* îndurarea sa.
 2 Cine pôte se esprimă faptele cele mari ale lui Iehova?
 Se anunție tótă lauda sa?
 3 Ferice de cei ce țin judecata,
 Și fac dreptate în tot timpul.
 4 Adu'ți aminte de mine, Iehova, cu bună-voință de populus tîŭ,
 Iea sémă de mine cu ajutorul tîŭ;
 5 Ca se ved fericirea aleșilor tîi,
 Ca se me bucur de bucuria populusului tîŭ,
 Ca se me laud cu moscenirea ta.
 6 Noî am păcătuit cu părinții nostri,
 Am lucrat pervers, am nelegîuit.
 7 Părinții nostri în Egipt nu voiră se iee sémă de minunile tale,
 Nu'si aduseră aminte de mulțimea îndurărilor tale,
 Ci se opuseră la Marea, la Marea Roșiă.
 8 Totuși el 'i mîntui pentru numele seŭ,
 Ca ei se facă cunoscute faptele cele mari ale lui.
 9 Și el muștră Marea Roșiă, și se uscă,
 Și 'i trecu prin adîncime ca prin pășune.
 10 Și 'i mîntui din mîna urîtorului,
 Și 'i eliberă din mîna inamicului.
 11 Și apele acoperiră pre apăsătorii lor:
 Nici unul dintr'ênșii nu remase.
 12 Atunci cređură în cuvîntele sale,
 Căntară lauda lui.

<i>Dară iute uitară faptele lui,</i>	13
<i>Nu asceptară consiliul lui.</i>	14
<i>Și doriră o poftă în pustiă,</i>	15
<i>Ispitiră pre Dumneșeu în singuritate.</i>	16
<i>Și el li dade cererea lor,</i>	17
<i>Dară trămise consumăciune în corpurile lor.</i>	18
<i>Și ei invidiară pre Moise în cort,</i>	19
<i>Pre Aaron, sântul lui Iehova.</i>	20
<i>De aceea se deschise pământul, și înghiți pre Dathan,</i>	21
<i>Și acoperi căta lui Abiram;</i>	22
<i>Și foc arse în căta lor,</i>	23
<i>Flacăra consumă pre nelegiuiții.</i>	24
<i>Ei făcură un vițel în Horeb,</i>	25
<i>Și se închinară unei imagine vârsate;</i>	26
<i>Și schimbară gloria lor</i>	27
<i>Cu figura unui taur, ce mănâncă erbă.</i>	28
<i>Uitară pre Dumneșeu, mântuitorul lor,</i>	29
<i>Carele au făcut lucruri mari în Egipt,</i>	30
<i>Minunate în pământul lui Ham,</i>	31
<i>Înfricoșate la Marea Roșie.</i>	32
<i>Și el dîse, că 'i-ar estirpi;</i>	33
<i>Dacă Moise alesul seü nu ar fi stat în spărtură,</i>	34
<i>Spre a înlătura mânia lui de la destrugere.</i>	
<i>Dară ei desprețuiră doritul pământ,</i>	24
<i>Nu creșură în cuvîntul lui;</i>	25
<i>Ci murmurară în corturile lor,</i>	26
<i>Nu ascultară de vócea lui Iehova.</i>	27
<i>Atunci rădică el contra lor mâna sa,</i>	28
<i>Se jură, că 'i va face se cadă în pustiă,</i>	29
<i>Și că va arunca semînța lor printre națiuni,</i>	30
<i>Și că 'i va împrăscia prin țări.</i>	31
<i>Și ei se alipiră de Baal-Peor,</i>	32
<i>Și mîncară sacrificie ale idolilor morți.</i>	33
<i>Ast feliu mîniară pre Dumneșeu prin faptele lor,</i>	34
<i>Și plagă erumpse între dînșii.</i>	
<i>Atunci se sculă Pinchas și judecă,</i>	30
<i>Și plaga încetă.</i>	31
<i>Acésta 'i se socoti lui spre dreptate</i>	32
<i>Din generațiune în generațiune până în etern.</i>	33
<i>Și ei 'l mîniară la apa Meriba (cértă),</i>	34
<i>Încât lui Moise 'i merse reü din cauza lor;</i>	
<i>Căci se opuseră spiritului lui,</i>	33
<i>Încât el vorbi nesocotit cu buzele sale.</i>	34
<i>Ei nu estirpiră populi,</i>	34
<i>Pre cari Iehova li-au ordonat lor,</i>	

- 35 Ci se amestecară cu națiunile,
- Și învețară faptele lor;
- 36 Și serviră idolilor lor,
Carii li se făcură lor spre cursă ;
- 37 Și sacrificară pre fiii lor
Și pre fiiele lor demonilor :
- 38 Vărsară sânge inocent,
Sângele fiilor lor și al fiilor lor,
Pre carii 'i sacrificară idolilor Canaanului ;
Și pământul era pângărit de sânge.
- 39 Și așa se făcură necurați prin faptele lor,
Și fonicară prin lucrarea lor.
- 40 Atunci se aprinse mânia lui Iehova contra populului,
Și el urî moscenirea sa ;
- 41 Și 'i dede pre ei în mânele națiunilor,
Incât preste dênșii domniră uritorii lor ;
- 42 Și inimiții lor 'i apăsă pre ei,
Și ei fură umiliți sub mânele lor.
- 43 De multe ori 'i mântui pre ei,
Dară ei *tot* se opuseră în consiliul lor,
Și se perdură prin inicitatea lor.
- 44 Cu toate acestea el se uita la nevoia lor,
Când auđi strigarea lor,
- 45 Și 'și aduse aminte de alianța sa cu dênșii,
Și se îndură după mulțimea îndurarei sale ;
- 46 Și 'i făcu se afle îndurare
Înaintea tuturilor captivatorilor lor.
- 47 Mântui-ne, Iehova, Dumnezeuul nostru !
Și adună-ne dintre națiuni,
Spre a mulțumi sântului tău nume,
Spre a ne fali în lauda ta.
- 48 Bine-cuvântat *fiă* Iehova, Dumnezeuul lui Israel,
Din eternitate în eternitate ;
Și tot populus se ȳică : Amin !
Laudați pre Iehova !

PSALMUL CVII.

Psalmistul celebră minunile Providenței.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci *este* bun,
Căci în etern *este* îndurarea sa.
- 2 *Așa* ȳică cei mântuiți de Iehova,
Pre carii 'i-aŭ mântuit din mâna apăsătorului ;
- 3 Și din țerrî 'i-aŭ adunat,
De la resărit și de la apus,

De la mēdă-nópte și de la mēdă-đi.	4
În pustiă retăciră, în cale singuratică.	
Cetate de locuință nu aflară ;	5
Flămândi și setoși,	
Sufletul lor în ei lángeđi.	6
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor,	
Și el din strimtorările lor 'i eliberă ;	7
Și 'i duse pre ei pre cale dréptă,	
Ca se mērgă la o cetate de locuință.	8
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui cătră fii ómenilor ;	9
Căci aű saturat sufletul însetat,	
Și sufletul flămând 'l-aű implut de bunățăđi.	10
Cei ce ședeaű în întuneric și în umbra mórței,	
Prinși în apăsare și fer ;	11
Pentru că se opuseră la cuvētele lui Dumneđeű,	
Și consiliul celui Pré-Înalt 'l desprețuiră ;	12
De aceea umili sufletul lor prin suferințe ;	
Ei căđură, și nemine nu 'i ajută <i>pre ei</i> .	13
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor,	
Și el din strimtorările lor 'i ajută ;	14
'I scóse pre ei din întuneric și din umbra mórței,	
Și lanțurile lor le rumpse.	15
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui cătră fii ómenilor ;	16
Fiind că aű sfărămat porțile de aramă,	
Și zevórele de fer le-aű tăiat.	17
Nerođi se apăsară din cauza păcătóseí lor căí,	
Din cauza inicităđilor lor ;	18
Tótă măncaarea urí sufletul lor,	
Ei sosiră până la porțile mórței.	19
Atunci strigară cătră Iehova în nevoia lor,	
Și el din strimtorările lor 'i ajută ;	20
Trămise cuvēntul seű, ca se 'i vindice,	
Și se 'i scape din grópa lor.	21
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui cătră fii ómenilor ;	22
Și se sacrifice sacrificie de laudă,	
Și se anunțe faptele lui cu jubilarē.	23
Cei ce merșeră cu nave pre 'mare,	
Ce făcură comerciű pre ape mari :	24
Ei vėđură faptele lui Iehova,	
Și minunile lui în adâncime.	25
Căci el ordonă, și se rădică furtună,	
Care înălță valurile mării ;	

- 26 Se rădăcară spre ceriū,
Se pogorîră în adâncuri,
Sufletul lor în nevoie se topi.
- 27 Se clătiră și se șovăiră ca cel băt,
Și totă înțelepciunea lor fu nimicită.
- 28 Atunci strigară către Iehova în nevoia lor,
Și el din strimtorările lor 'i scose.
- 29 Opri furtuna, *schimbându-o* în lină adiere,
Și valurile ei tăcură.
- 30 Și ei se bucurară, că ele s'aū liniscit,
Și el 'i conduse la țermurea cea dorită de ei.
- 31 Mulțumescă lui Iehova *pentru* îndurarea lui,
Pentru minunile lui către fiii ómenilor.
- 32 Și se'l înalțe în adunarea populului,
Și în ședința celor bătrâni se'l laude.
- 33 Prefăcu fluvie în pustiă,
Și isvóre de apă în uscăciune;
- 34 Pământ fructifer în pământ sărat,
Din cauza reutăței locuitorilor lui;
- 35 Făcu deșertul un iéz de apă,
Și pământul uscat isvóre de apă;
- 36 Și lăsă se locuescă acolo cei flămânđi,
Ca se fundeze o cetate de locuit,
- 37 Și se semine câmpie, și se planteze vie,
Care se producă fructul anual.
- 38 Și el 'i bine-cuvântă, încât fôrte se înmulțiră,
Și nu lăsă vitele lor se se împuțineze.
- 39 Și fură împuținați și umiliți
De puterea nefericirei și întristare;
- 40 Vêrsând desprețu asupra principilor
'I făcu se retăcescă într'un deșert fără căi;
- 41 Așia înălță pre cel serac din apăsare,
Și făcu ca turme familiile.
- 42 Cei drepti ved acésta și se bucură,
Și totă reutatea 'și închide gura ei.
- 43 Cine *este* înțelept,
Observe acésta și înțelégă îndurările lui Iehova.

PSALMUL CVIII.

Psalm de mulțumire și de rugăciune.

O cântare saū un psalm al lui David.

- 1 **G**ata este ânima mea, Dumnezeuule!
Voiū cânta și voiū psalmodia;
Sufletul meū de asemenea.

Descéptă-te, harpă și gitară!	2
Voiū se descept aurora.	
Te voiū lauda între populi, Iehova,	3
Ți voiū psalmodia între națiuni.	
Câci mare preste ceriuri <i>este</i> îndurarea ta,	4
Și până la nuori fidelitatea ta.	
Înalță-te pre tine preste ceriuri, Dumneđeule,	5
Preste tot pământul gloria ta.	
Ca se fiă eliberați iubiții tēi,	6
Ajută cu drépta ta, și respunde-ni.	
Dumneđeū promise în sântia sa:	
Voiū se me bucur, se împărțesc Sichem,	7
Și valea Succoth se o măsur;	
Al meū <i>este</i> Galaad, și al meū Manasse,	8
Efraim <i>este</i> tăria capului meū, Iuda legislatorul meū;	
Moab <i>este</i> basinul meū de spălat,	9
Asupra lui Edom arunc papucul meū,	
Asupra Filistiei cânt de bucuriă.	
Cine me duce la cetatea cea întărită?	10
Cine me conduce până la Edom?	
Nu <i>esci</i> tu óre, Dumneđeule, cel ce ne-ai lepădat,	11
Și tu, Dumneđeule, care n'ai eșit cu oștirile nóstre?	
Dă-ni ajutor, <i>ca se scăpăm</i> din strimtorare,	12
Câci amăgitor <i>este</i> ajutorul omului.	
Cu Dumneđeū vom esecuta fapte mari,	13
Și el va călca în piclóre pre inimizii nostri.	

PSALMUL CIX.

David decide pre inimizii seī la peire.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

D umneđeul laudei mele, nu tăce;	1
Câci gura nelegiuitului și gura vicleniei s'aū deschis	2
Vorbit-aū cu mine cu limba minciunei, [contra mea;	
Și cu cuvēte de ură m'aū încunjurat,	3
Și m'aū combătut fără causă;	
Pentru iubirea mea ei me acasă;	4
Dară eū, eū <i>sum numai</i> rugăciune.	
Și ei 'mī-aū resplătit rău pentru bine,	5
Și ură pentru iubirea mea.	
Pune un nelegiuit preste dēnsul,	6
Și un acusatōr se stee de a drépta lui;	
Când va fi judecat, se ésă culpabil,	7
Și ruga sa fiă spre pecat.	

- 8 Dilele sale fiă puține ;
Dirigētoria sa altul se o iee ;
- 9 Fiă fiī seī orfanī,
Și femeea sa vēduvā.
- 10 Retācēscā fiī seī și cerșitorēscā,
Și caute *pāne* afarā dintre ruinele lor.
- 11 Rāpēscā împrumutătorul tōte cāte el are,
Și streinī prede cāștigul lui.
- 12 Se n'aibā pre nemine care se'ī arete îndurare,
Și se nu fiā nicī un bine-fācētor al orfanilor seī.
- 13 Posteritatea sa fiā estirpitā,
În generațiunea viitorā fiā sters numele lor ;
- 14 Culpă părinților seī fiā amintitā înaintea lui Iehova, ,
Și pecatul mamei sale se nu se stērgā ;
- 15 Se fiā pururea înaintea lui Iehova,
Ca el se estirpēscā de pre pāmēnt amintirea lor.
- 16 Fiind cā nu'și aduce aminte se facā îndurare,
Ci persecutā pre cel serman și serac,
Și pre cel cu ānimā sdrobitā, spre a'z omorī.
- 17 Fiind cā iubi blāstemul, de aceea el se vinā asupra lui ;
Fiind cā nu voi bine-cuvēntare, de aceea ea se fiā depārtatā de el.
- 18 Fiind cā se îmbrācā cu blāstem ca cu un vestiment,
De aceea el se între ca apă în nāuntru lui,
Și ca oleū în ósele lui.
- 19 Fiă 'ī *acesta* ca un vestiment, în care se se îmvelēscā,
Și ca cingētōrā, cu care se se încinge tot de-a-una.
- 20 *Acēsta fiā* plata inamicilor mei de la Iehova,
Și a acelora ce vorbesc reutate contra sufletului meu.
- 21 Tu înse fă'mī mie, o Dómne, Iehova,
Pentru numele tēū ;
Cāci bună *este* îndurarea ta ; eliberēzā-me ;
- 22 Cāci serman și serac *sum*,
Și ānima mea rānitā în nāuntru meu.
- 23 Ca o umbrā, cānd se plēcā, per,
Alungat *sum* ca locustele.
- 24 Genunchiele mele se clātesc de ajunare,
Și carnea mea aū scāđut de grāsime.
- 25 Și eū li-am devenit lor oprobriū ;
Cānd me ved, clatinā capul lor.
- 26 Ajutā-me, Iehova, Dumneđeul meu !
Māntuī-me dupā îndurarea ta ;
- 27 Ca ei se cunōscā, cā *acēsta este* māna ta,
Cā tu, Iehova, o-aī fācut.
- 28 Blāsteme ei, tu înse bine-cuvēntēzā ;
Cānd se scōlā, se fiā rușinați ;

Servul tău înse se se bucure.	
Inimicii mei se se îmbrace cu rușine,	29
Și se se învălescă în rușinea lor ca într'o mantă.	
Forțe voiū mulțumi lui Iehova cu gura mea,	30
Și în meșilocol multora 'l voiū lauda.	
Căci el stă de a drépta seracului,	31
Spre a'l scăpa de cei ce condamnă sufletul lui.	

PSALMUL CX.

Psalm profetic despre împărăția lui Mesia.

Un psalm al lui David.

Iehova aū ȡis domnului meu:	1
„Șeȡi de a drépta mea,	
Până voiū face pre inimicii tēi scaunul piciorélor tale.“	
Ƞoégul puterei tale 'l va trāmite Iehova din Zion;	2
Domnesce în meșilocol inimicilor tēi.	
Ƞopulul tău ofere daruri voluntarie în ȡiua puterei tale	3
n ornament sacru; ca din sinul aurorei	
Ƞi va fi atunci roua tēnereȡelor tale.	
Iehova aū jurat, și nu se căesce:	4
„Tu escȡi preot în etern după modul lui Melchizedek!“	
Domnul de a drépta ta va sfārāma,	5
În ȡiua māniei sale, regȡi.	
El va judeca între naȡiuni:	6
Le va împle de cadavre,	
Va sfārāma capȡi de preste multe țerri.	
Din pāriū în cale el va be,	7
De aceea va rădica capul.	

PSALMUL CXI.

Îndemnare de a celebra lucrările cele admirabile ale lui Dumnezeu.

Laudaȡi pre Iehova!	1
Voiū lauda pre Iehova din tótă ānima,	
În consiliul celor dreȡȡi și în adunare.	
Marȡi sunt faptele lui Iehova,	2
Cāutate de toȡi cei ce aū plăcere de ele.	
Majestate și strălucire este fapta sa,	3
Și dreptatea sa duréză în etern.	
Memorabile făcu minunile sale;	4
Milos și îndurat este Iehova.	
Nutrimēt dā celora ce se tem de dēnsul;	5
'Și aduce în etern aminte de alianȡa sa.	

- 6 Puterea faptelor sale aŭ făcut-o cunoscută populului seŭ,
Spre a li da lor moscenirea naŭiunilor.
- 7 Faptele mânelor sale *sunt* fidelitate și drept,
Sigure *sunt* toate ordinele sale,
- 8 Întărite în etern și perpetuŭ,
Făcute cu fidelitate și dreptate.
- 9 Rescumpărare trămise populului seŭ,
Ordonă pentru eternitate alianța sa ;
Sânt și înfricoșat *este* numele lui.
- 10 Începutul înțelepciunei *este* frica lui Iehova ;
Bună minte aŭ toți cei ce le fac pre ele ;
Lauda lui duréză în etern.

PSALMUL CXII.

Fericirea omului, ce se teme de Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Ferice de omul, ce se teme de Iehova,
Ce are mare plăcere în preceptele lui.
- 2 Puterică pre pământ va fi semënța lui ;
Generațiunea celor drepti va fi bine-cuvântată.
- 3 Bunuri și avuție *sunt* în casa sa,
Și dreptatea sa duréză în etern.
- 4 O lumină aŭ resărit în întuneric pentru cei drepti :
El este milos, îndurat și drept.
- 5 Ferice de omul, ce dăruiesce și împrumută ;
El îngrijesce afacerile sale după cuviință.
- 6 Căci în etern nu se va clăti,
Spre memoriă eternă va fi cel drept.
- 7 De o veste rea nu se va teme,
Tare este ânima sa, încredându-se în Iehova ;
- 8 Întărită ânima sa, nu se va teme,
Până ce va vede *dorința sa* asupra inamicilor sei.
- 9 Aŭ împărțit, aŭ dat seracilor ;
Dreptatea sa duréză în etern,
Cornul seŭ se înalță în onóre.
- 10 Nelegiuitul o vede *acésta*, și se mähnesce,
Dinții sei 'i crășnesce și se topesce :
Dorința nelegiuiților pere.

PSALMUL CXIII.

Îndemnare de a celebra laudele lui Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudați, voi serviți lui Iehova,	
Laudați numele lui Iehova.	2
Fia numele lui Iehova bine-cuvântat	
De acum și până în etern.	3
De la resăritul soarelui până la apusul lui	
Fia numele lui Iehova laudat.	4
Înalt preste toate națiunile <i>este</i> Iehova,	
Preste ceriuri gloria sa.	5
Cine <i>este</i> ca Iehova, Dumnezeul nostru?	
Carele tronéză în înălțime,	6
Carele se înjosesce, spre a se uita	
În ceriuri și pre pământ;	7
Carele rădică pre cel serman din pulbere,	
Din tină înalță pre cel serac;	8
Ca se 'l pună lângă principii,	
Lângă principii populului seú;	9
Carele face, ca stérpa casei se locuésca	
O mamă voiósă de fiú.	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXIV.

Psalmistul cântă trecerea miraculoasă a Mării Roșii și a Iordanului.

C ând Israel eși din Egipt,	1
Casa lui Iacob dintr'un popul al unei limbe streine:	
Atunci Iuda deveni Sanctuariul lui,	2
Israel domnia lui.	
Marea o vădu, și fugi,	3
Iordanul se întórse înděrpt,	
Munții săltară ca berbeci,	4
Colnicile ca mnei.	
Ce 'ți <i>este</i> ție, Mare, că fugi?	5
Ție, Iordan, de te întorci înděrpt?	
Voue, munților, de săltați ca berbeci?	6
Voue, colnicilor, ca mnei?	
Înaintea Dumnezeului cutremură-te, pământule!	7
Înaintea Dumnezeului lui Iacob,	
Carele prefăce stínca în iéz de apă,	8
Și pétrea cea tare în isvor de apă.	

PSALMUL CXV.

Lepădarea idolatriei. Îndemnare de a lauda pre Iehova pentru bine-cuvântarea lui.

- 1   Nu noue, Iehova, nu noue,
          Ci numelui tău dă-ți gloriă
          Pentru îndurarea ta, pentru fidelitatea ta.
  - 2 Pentru ce se ȳică națiunile:
      „Unde este Dumnezeuul lor?”
  - 3 Dară Dumnezeuul nostru este în ceriuri,
      Tóte câte 'i-aũ plăcut le-aũ făcut.
  - 4   Idoliĩ lor sunt argint și aur,
      Lucru de mâne omenesci.
  - 5 Gură aũ, și nu vorbesc;
      Ochi aũ, și nu ved;
  - 6 Urechie aũ, și nu aud;
      Nas aũ, și nu miros;
  - 7 Mâne, și nu pipăiũ;
      Picióre, și nu âmbă;
  - Nu daũ nici un sunet prin gũtlejul lor.
  - 8 Ceĩ ce 'i fac sunt ca dênșii,
      Tot cel ce se încrede în ei.
  - 9   Israel, încrede-te în Iehova!
      Ajutorul lor și scutul lor este el.
  - 10 Casa lui Aaron, încredeți-ve în Iehova!
      Ajutorul lor și scutul lor este el.
  - 11 Ceĩ ce ve temeți de Iehova, încredeți-ve în Iehova!
      Ajutorul lor și scutul lor este el.
  - 12   Iehova, carele 'și-aũ adus aminte de noi, va bine-cuvânta;
      Va bine-cuvânta casa lui Israel,
      Va bine-cuvânta casa lui Aaron,
  - 13 Va bine-cuvânta pre cei ce se tem de Iehova,
      Pre cei mici cu cei mari.
  - 14 Iehova se vi adaugă voue,
      Voue și fiilor vostri.
  - 15 Bine-cuvântați se fiți de Iehova,
      Carele făcu ceriul și pământul.
  - 16   Ceriurile sunt ceriurile lui Iehova,
      Și pământul 'l-aũ dat fiilor ómenilor.
  - 17 Nu morțiĩ laudă pre Iehova,
      Nici toți cei pogoriți în locul tăcereĩ;
  - 18 Ci noi voim se bine-cuvântăm pre Iehova
      De acum și până în etern.
      Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CXVI.

Recunoștința lui David pentru eliberarea, ce Dumnezeu i-a făcut dintr'un mare pericol.

I ubesc pre Iehova: căci va auzi	1
Vócea mea, plângerea mea.	2
Căci 'aũ plecat urechia sa câtră mine;	3
În <i>tóte</i> dǐlele mele 'l voiũ invoca.	4
Funiele mórteĩ m'aũ încunjurat,	5
Strimtorârile infernului m'aũ aflat,	6
Nevoiă și întristare am întimpinat:	7
Atunci numele lui Iehova 'l-am învocat:	8
„Ah, Iehova! scapă sufletul meu.”	9
Milos și drept <i>este</i> Iehova,	10
Îndurat Dumnezeuul nostru.	11
Iehova păzesce pre cei simpli;	12
Eũ eram slab, și pre mine m'aũ ajutat.	13
Întórce-te, sufletul meu, la repaosul tẽũ,	14
Căci Iehova 'ți-aũ făcut ție bine.	15
Căci tu ai eliberat sufletul meu de mórte,	16
Ochiul meu de lacrimi, piciorul meu de cădere.	17
Voiũ ămbla înaintea lui Iehova	18
În țerrile celor vii.	
Eũ cred, de aceea vorbesc;	
Sum fórte apăsát.	
Eũ am ȓis în uĩmirea mea:	
„Toți ómenii mint.”	
Cum se resplătesc lui Iehova	
Tóte bine-facerile lui câtră mine?	
Cupa mǎntuirei voiũ lua,	
Și voiũ invoca numele lui Iehova.	
Voturile mele le voiũ plăti lui Iehova	
Înaintea tot populului lui.	
Scumpă este în ochiũ lui Iehova	
Mórtea cuvioșilor sei.	
Ah, Iehova! cu adevêr <i>sum</i> servul tẽũ,	
Servul tẽũ, fiul servei tale;	
Tu ai deslegat legăturile mele.	
Ție 'ți voiũ sacrifica sacrificie de mulțumire,	
Și voiũ invoca numele lui Iehova.	
Voturile mele le voiũ plăti lui Iehova	
Înaintea tot populului lui,	

- 19 În curțile casei lui Iehova,
În meșulocul tău, Ierusalim!
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXVII.

Proclamare de a lauda pre Iehova.

- 1 **L**audați pre Iehova, toți populi!
Laudați-l, toate națiunile!
2 Căci îndurarea lui asupra noastră este puterică,
Și fidelitatea lui Iehova în etern.
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXVIII.

Sub imaginea psalmistului se esprime venirea lui Mesia și a împărăției sale.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci este bun,
Căci în etern este îndurarea lui.
2 Dică dar Israel:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
3 Dică dar casa lui Aaron:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
4 Dică dar cei ce se tem de Iehova:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
5 Din strimtorare am învoat pre Iehova;
Iehova „mă-a răspuns și m'a scos la un loc larg.
6 Iehova este pentru mine; nu me tem;
Ce mă poate face omul?
7 Iehova este pentru mine, între ajutători mei,
Și voi vă vede dorința mea asupra urșiloror mei.
8 Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decât ași pune încrederea în omeni;
9 Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decât ași pune încrederea în principii.
10 Toate națiunile m'a încunjurat:
În numele lui Iehova le-am estirpit;
11 Încunjuratu-m'a,
Da, m'a încunjurat:
În numele lui Iehova le-am estirpit;
12 M'a încunjurat ca albine,
Se strinseră ca focul din spine:
În numele lui Iehova le-am estirpit,

Tare m'ai împins, ca se cad:	13
Dară Iehova m'aū ajutat.	
Tăria mea și cântarea mea <i>este</i> Iehova,	14
Și el 'mî-aū fost mie de ajutor.	
Vócea cântărei de bucuriă și de mântuire <i>este</i> în corturile celor	15
„Drépta lui Iehova face fapte mari.“	[drepti:
Drépta lui Iehova înalță,	16
Drépta lui Iehova face fapte mari.	
Nu voiū muri, ci voiū trăi,	17
Și voiū nara faptele lui Iehova.	
Iehova m'aū muștrat,	18
Dară mórței nu m'aū dat pre mine.	
Deschideți'mî porțile dreptăței;	19
Voiū se întru printr'ênsele, voiū se laud pre Iehova.	
Acésta <i>este</i> pórla lui Iehova,	20
Cei drepti întră printr'ênsa.	
Voiū se te laud, că 'mî-aī respuns,	21
Și 'mî-aī fost spre mântuire.	
Pétra, <i>pre care</i> ziditorii aū lepădat-o,	22
Aū devenit pétra ânghiului;	
De la Iehova s'aū făcut acésta;	23
Acésta <i>este</i> minunat în ochii nostri.	
Acésta <i>este</i> diua, <i>pre care</i> o-aū făcut Iehova,	24
Se ne bucurâm și se jubilâm într'ênsa.	
Ah, Iehova! ajută, rogu-te;	25
Ah, Iehova! trâmite prosperare, rogu-te.	
Bine-cuvântat <i>fiă</i> cel ce vine în numele lui Iehova;	26
Ve bine-cuvântâm pre voi din casa lui Iehova.	
Iehova <i>este</i> Dumneđeū, și ne luminează;	27
Legați sacrificiul cu funie, până la córnel altariului.	
Dumneđeul meū <i>esci</i> tu, și eū voiū se te laud;	28
Dumneđeul meū, voiū se te înalțiū.	
Mulțumiți lui Iehova, căci <i>este</i> bun,	29
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	

PSALMUL CXIX.

Escelența legii lui Dumneđeū. Fericirea celor ce o obserdă.

Alef.

Ferice de cei a căror cale <i>este</i> integră,	1
Ce âmblă în legea lui Iehova.	
Ferice de cei ce păzesc mărturiile sale,	2
Și 'l caută pre el din tótă ânima;	

- 3 Ce nu fac nici o reutate,
Ci âmbălă în căile lui.
- 4 Tu ai ordonat, comandamentele tale
Se fiă păzite cu îngrijire.
- 5 Ah! de s'ar întări căile mele,
Spre a păzi statutele tale.
- 6 Atunci nu me voiî ruşina,
Când me voiî uita la tóte preceptele tale.
- 7 Voiî se te laud cu sinceritatea ânimei,
Când înveţiî judecâţile dreptăţei tale.
- 8 Statutele tale voiî se le ţin;
Nu me părăsi de tot!

Beth.

- 9 În ce mod un tēner póte ţine curată calea sa?
Când o va ţine după cuvēntul tēu.
- 10 Cu tótă ânima mea te-am căutat;
Nu me lăsa se me abat de la preceptele tale.
- 11 În ânima mea am ascuns cuvēntul tēu,
Ca se nu pēcătuesc contra ta.
- 12 Bine-cuvēntat se fiî, Iehova!
Învēţă-me statutele tale.
- 13 Cu buzele mele am narat
Tóte judecâţile gurei tale.
- 14 De calea mărturiilor tale me bucur
Ca de tóte avuţiele.
- 15 Asupra comandamentelor tale voiî se cuget,
Şi voiî se me uî la căile tale.
- 16 În statutele tale voiî se me desfătez,
Nu voiî se uî cuvēntul tēu.

Ghimel.

- 17 Fă bine servului tēu, ca se trăesc,
Şi voiî păzi cuvēntul tēu.
- 18 Descopere ochii mei,
Ca se ved minunile legei tale.
- 19 Strein *sum* pre pāmēnt,
Nu ascunde de la mine preceptele tale.
- 20 Sfărămat este sufletul meû
De dorinţa după judecâţile tale în tot timpul.
- 21 Muştrat-ai pre cei mândri, cei blăstemaţi,
Ce se abat de la preceptele tale.
- 22 Rădică de deasupra mea oprobriul şi despreţul,
Căci mărturiile tale le-am păzit.
- 23 Chiar şi principî au şedut şi vorbit contra mea;
Dară servul tēu cugetă asupra statutelor tale.

Și mărturiile tale sunt desfătările mele,
Consiliarii mei. 24

Daleth.

Sufletul meu se lipesc de pulbere;
Înviează-me după cuvântul tău. 25
Căile mele le-am narat, și tu 'm-ai răspuns;
Învăță-me statutele tale. 26
Calea comandamentelor tale fă-me se înțelege,
Și voi cugeta asupra minunilor tale. 27
Sufletul meu lacrimă de întristare;
Rădăcă-me după cuvântul tău. 28
Calea minciunei depărtă de la mine,
Învăță-me a nu da legea cu îndurare. 29
Calea adevărului am ales, 30
Judecățile tale am pus înaintea mea.
Sum lipit de mărturiile tale; 31
Iehova, nu me lăsa să fiu rușinat.
Pre calea preceptelor tale voi să alerg; 32
Căci tu vei lărgi înima mea.

He.

Învăță-me, Iehova, calea statutelor tale, 33
Și o voi păzi până la fine.
Dă 'mi înțelepciune, ca să păzesc legea ta, 34
Și să nu se oștăiești cu toată înima.
Fă-me să mă aflu în calea preceptelor tale, 35
Căci de dănaș am plăcut.
Plăcu-ți înima mea la mărturiile tale, 36
Și nu la avariție.
Întoarce ochii mei de la căutarea după vanitate; 37
Înviează-me în calea ta.
Îndeplinesc servului tău cuvântul tău, 38
Ce 'l-ai grăit către cei ce se tem de tine.
Depărtă oprobriul meu, de care mă tem, 39
Căci judecățile tale sunt bune.
Eca! doresc după comandamentele tale; 40
În dreptatea ta înviează-me.

Vaf.

Și vină preste mine îndurările tale, Iehova, 41
Mântuirea ta după cuvântul tău.
Apoi voi răspunde înșelătorului meu; 42
Căci m-am încredut în cuvântul tău.
Și nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului, 43
Căci judecățile tale am acceptat.

- 44 Și voiū se păzesc legea ta pururea,
in etern și perpetuū.
45 Și voiū ămbra într'un loc larg,
Căci comandamentele tale le caut.
46 Și voiū vorbi de mărturiile tale înaintea regilor,
Și nu voiū fi rușinat.
47 Și eu me desfățez în preceptele tale,
Pre care le iubesc;
48 Și rădic mânele mele cătră preceptele tale, pre care le iubesc,
Și voiū se cuget asupra statutelor tale.

Zain.

- 49 Adu'ți aminte de cuvântul tău cătră servul tău,
Pre care m'ai făcut se 'l ascept.
50 Acesta este mângăierea mea în apăsarea mea:
Căci cuvântul tău m'aū înviat.
51 Mândri forte m'aū defaimat;
De legea ta nu m'am depărtat.
52 'Mi-am adus aminte de judecățile tale din eternitate, Iehova,
Și m'am mângăiat.
53 Fiori m'aū cuprins din cauza nelegiuiților,
Cari părăsesc legea ta.
54 Cântări 'mi-aū fost statutele tale
În casa peregrinării mele.
55 Noptea 'mi-am adus aminte de numele tău, Iehova,
Și am păzit legea ta.
56 Acesta 'mi-aū fost mie:
Căci comandamentele tale le-am păzit.

Heth.

- 57 „Partea mea esci tu, Iehova!“
Am ăis, spre a păzi cuvintele tale.
58 Cu totă ânima am împlorat fața ta;
Îndură-te de mine duple cuvântul tău.
59 Precugetat-am căile mele,
Și am întors piciorle mele cătră mărturiile tale.
60 Me grăbesc și nu întârziū,
A păzi preceptele tale.
61 Cetele nelegiuiților m'aū încunjurat;
Legea ta nu o-am uitat.
62 La međiul nopței me scol, spre a'ți mulțumi
Pentru judecățile dreptăței tale.
63 Amic sum tutulor celora ce se tem de tine,
Și celora ce țin comandamentele tale.
64 De îndurarea ta, Iehova, pământul este plin;
Învță-me statutele tale,

Teth.

Bine ai făcut servului tău, Iehova,	65
Dupre cuvântul tău.	
Bună înțelepciune și cunoștință învețe-me,	66
Căci în preceptele tale cred.	
Înainte de a fi umilit, m'am abătut;	67
Acum înse cuvântul tău 'l păzesc.	
Bun <i>esci</i> și bine-făcător;	68
Învețe-me statutele tale.	
Minciună au uneltit contra mea cei mândri;	69
Eu cu totă anima păzesc comandamentele tale.	
Grasă ca sêu <i>este</i> anima lor;	70
În legea ta eu me desfățez.	
Spre bine 'mă-aș fost mie, că am fost umilit:	71
Ca se înveți statutele tale.	
Mai bună 'mă <i>este</i> mie legea gurei tale,	72
Decât mil <i>de bucăți</i> de aur și argint.	

Iod.

Mănele tale m'au făcut și format;	73
Înțelepțesce-me, ca se înveți preceptele tale.	
Cei ce se tem de tine me vor vede și se vor bucura,	74
Căci cuvântul tău am asceptat.	
Sciū, Iehova, că drepte <i>sunt</i> judecățile tale,	75
Și <i>că</i> pre drept m'ai umilit.	
Fiă, rogu-te, îndurarea ta, spre a me mângăia	76
Dupre cuvântul tău către servul tău.	
Vină asupra mea mila ta, ca se trăesc,	77
Căci legea ta <i>este</i> desfătarea mea.	
Se se rușineze cei mândri, fiind că fără cauză m'au umilit;	78
Eu cuget asupra comandamentelor tale.	
Se se întorcă către mine cei ce se tem de tine	79
Și cei ce cunosc mărturiile tale.	
Fiă anima mea integră în statutele tale,	80
Ca se nu fiu rușinat.	

Caf.

Sufletul meu lăngheșce după ajutorul tău;	81
Cuvântul tău am asceptat.	
Ochi mei lăngheșc după cuvântul tău,	82
Dicând: „Când me vei mângăia?”	
Căci am devenit ca un fole în fum;	83
Statutele tale nu le-am uitat.	
Câte <i>sunt</i> dîilele servului tău?	84
Când vei face judecată persecutorilor mei?	

- 85 'Mi-aŭ săpat gropi cei mândri,
Cei ce nu *sunt* după legea ta.
86 Tóte preceptele tale sunt adevăr;
Fără cauză ei m'aŭ persecutat; ajută-me!
87 Eraŭ se me stérgă de pre pământ;
Dară eŭ n'am părăsit statutele tale.
88 După îndurarea ta înviéză-me,
Şi voiŭ ține mărturia gurei tale.

Lamed.

- 89 În etern, Iehova,
Stă cuvântul tēŭ în ceriuri,
90 Din generațiune în generațiune fidelitatea ta;
Tu ai întemeiat pământul, și el stă.
91 După ordinele tale ele staŭ astăzi;
Căci tóte *sunt* servele tale.
92 Dacă legea ta nu *era* desfătarea mea,
Apoi ași fi perit în apăsarea mea.
93 Nici o dată nu voiŭ uita comandamentele tale,
Căci printr'ênsele tu m'ai înviat.
94 Al tēŭ *sum*; mântu-i-me;
Căci comandamentele tale le-am căutat.
95 Pre mine m'aŭ asceptat nelegiuiții, spre a me perde;
Eŭ ieŭ aminte la mărturiile tale.
96 Orî cărei perfecțiuni am vădut un fine,
Preceptul tēŭ *înse este* nemărginit.

Mem.

- 97 Cât iubesc legea ta!
Tótă ziua ea *este* cugetarea mea!
98 Mai mult decât pre inimiții mei me înțelepțesc pre mine prin pre-
Căci în etern *sunt* cu mine. [ceptele tale;
99 Mai mult decât învețatorii mei am devenit înțelept,
Căci mărturiile tale *sunt* cugetarea mea.
100 Mai mult decât bătrâni sum luminat,
Căci comandamentele tale am păzit.
101 De orî ce cale rea am reținut piciorul meŭ,
Ca se țin cuvântul tēŭ.
102 De judecățile tale nu m'am depărtat,
Căci tu m'ai învețat.
103 Cât de dulci sunt ceriului gurei mele cuvintele tale!
Da, mai *dulci* decât miere gurei mele.
104 Din comandamentele tale me înțelepțesc,
De aceea uresc tótă calea minciunei.

Nun.

- 105 O candelă piciorului meŭ *este* cuvântul tēŭ,

Și o lumină cărarei mele. 106
 M'am jurat, și am ținut,
 Păzind judecățile dreptății tale. 107
 Fărte sum apăsă, Iehova!
 Înviéză-me duple cuvântul tîu. 108
 Sacrificiele voluntarie ale gurei mele priimesce-le, Iehova!
 Și judecățile tale învăță-me. 109
 Sufletul meu *este* pururea în mâna mea,
 Și legea ta nu o-am uitat. 110
 Cursă 'mî-aũ tins nelegiuiții;
 Dară de la comandamentele tale nu m'am abătut. 111
 Am dobândit mărturiile tale spre moscenire în etern,
 Căci desfătarea ânimei mele *sunt*. 112
 Am plecat ânima mea spre a face statutele tale
 În etern, *până* la fine.

Samech.

Pre cei neconstanți 'i uresc, 113
 Dară legea ta o iubesc.
 Pititura mea și scutul meu *esci* tu; 114
 Cuvântul tîu 'l ascept.
 Depărtați-ve de la mine, făcători de rele, 115
 Ca se păzesc preceptele Dumneșului meu.
 Sprijini-me după cuvântul tîu, ca se trăesc, 116
 Și nu me lăsa se fiu rușinat în speranța mea.
 Sprijini-me, ca se fiu mântuit, 117
 Ca se caut la statutele tale pururea.
 Tu calci pre toți cei ce se abat de la statutele tale, 118
 Căci amăgire *este* viclenia lor.
 Ca sgură ai înlăturat pre toți nelegiuiții pămîntului; 119
 De aceea iubesc mărturiile tale.
 Carnea mea se spaîmîntă de temerea ta, 120
 Și de judecățile tale me tem.

Ain.

Făcut-am judecată și dreptate; 121
 Nu me delăsa apăsătorilor mei.
 Pune-te garant pentru servul tîu spre bine, 122
 Nu lăsa pre cei mândri se me apese.
 Ochii mei lăngedesc după ajutorul tîu; 123
 Și după cuvântul dreptății tale.
 Fă servului tîu duple îndurarea ta; 124
 Și statutele tale învăță-me.
 Servul tîu *sum*, înțelepșesce-me, 125
 Ca se cunosc mărturiile tale.
Este timp, ca se lucreze Iehova: 126
 Ei aũ stricat legea ta.

- 127 De aceea iubesc preceptele tale *mai mult* decât aur,
Da, decât aur curat.
128 De aceea toate comandamentele tale le-am ținut de drepte;
Totă calea minciunei uresc.

Pe.

- 129 Minunate *sunt* mărturiile tale,
De aceea le-aș păzit sufletul meu.
130 Descoperirea cuvântelor tale luminează,
Înțeleșce pre cei simpli.
131 Gura mea o-am deschis, și am respirat,
Căci după preceptele tale am dorit.
132 Întorce-te către mine și îndură-te de mine,
După cum obișnuiesc către cei ce iubesc numele tău.
133 Pașii mei întăresc 'i prin cuvântul tău,
Și nu lăsa se domnescă preste mine vre o nedreptate.
134 Elibereză-me de apăsarea omenilor,
Ca se țin comandamentele tale.
135 Fața ta fă se lucască preste servul tău,
Și înveță-me statutele tale.
136 Riuri de apă curg din ochii mei,
Fiind că nu se păzesce legea ta.

Zadik.

- 137 Drept *esci*, Iehova,
Și integre *sunt* judecățile tale.
138 Ai ordonat în dreptate mărturiile tale,
Și foarte în adevăr.
139 Zelul meu m'aș consumat,
Fiind că apăsătorii mei au uitat cuvintele tale.
140 Foarte lămurit *este* cuvântul tău,
Și servul tău 'l iubesc.
141 Mic *sum* și desprețuit;
Comandamentele tale nu le-am uitat.
142 Dreptatea ta *este* dreptate eternă,
Și legea ta adevăr.
143 Nevoia și strimtorare au dat preste mine;
Preceptele tale *sunt* desfătarea mea.
144 Dreptatea mărturiilor tale *este* în etern;
Înțeleșce-me, ca se trăesc.

Kof.

- 145 Eu strig cu totă înima; răspunde 'mi, Iehova!
Statutele tale voiș se le păzesc.
146 Te învocat; ajută-me,
Și voiș păzi mărturiile tale.

Am venit înaintea *ta* în *șilor* de *șiuă*, și am strigat ; 147
 Cuvintele tale le-am ascepat.
 Ochiul meu aș întâmpinat custodii de noapte, 148
 Spre a medita asupra cuvântului tău.
 Ascultă de vocea mea după îndurarea ta ; 149
 Iehova, după judecățile tale înviează-me.
 S'aș apropiat cei ce urmăzeșă răul, 150
 De legea ta s'aș depărtat.
 Aprôpe *esci* tu, Iehova, 151
 Și toate preceptele tale *sunt* adevăr.
 De mult am cunoscut din mărturiile tale, 152
 Că în etern le-ai întemeiat pre ele.

Reș.

Privesce apăsarea mea, și eliberăzeșă-me, 153
 Căci legea ta nu o-am uitat.
 Apără cauza mea, și mântuieșă-me, 154
 Înviezeșă-me după cuvântul tău.
 Departe *este* mântuirea de nelegiuieșă, 155
 Căci statutele tale nu le caută.
 Mare *este* îndurarea ta, Iehova ! 156
 După judecățile tale înviezeșă-me.
 Mulți *sunt* persecutorii și apăsătorii mei ; 157
 Dară de mărturiile tale nu am declinat.
 Am vedut trădători, și m'am îngreșoșat, 158
 Carii n'aș ținut cuvântul tău.
 Privesce, cât iubesc comandamentele tale ; 159
 Iehova, după îndurarea ta înviezeșă-me.
 Suma cuvântului tău *este* adevăr, 160
 Și în etern totă judecata dreptăței tale.

Schin.

Principii m'aș persecutat fără cauză ; 161
 Dară ânima mea tremură *numai* de cuvântul tău.
 Me bucur de cuvântul tău, 162
 Ca cel ce găseșce prădă mare.
 Minciună uresc și o abominez, 163
Numai legea ta o iubesc.
 De șapte ori pre ți te laud 164
 Pentru judecățile dreptăței tale.
 Multă pace aș cei ce iubesc legea ta, 165
 Și nici o împedicare nu'i *întimpină*.
 Sperat-am în ajutorul tău, Iehova, 166
 Și preceptele tale le-am făcut.
 Sufletul meu ține mărturiile tale, 167
 Și forte le iubesc pre ele.

- 168 Am ținut comandamentele și mărturiile tale,
Căci toate căile mele *sunt* înaintea ta.

Tav.

- 169 Apropie-se tănguirea mea înaintea ta, Iehova!
Dupre cuvântul tău înțelepțesce-me.
170 Vină implorarea mea înaintea ta;
Dupre cuvântul tău eliberază-me;
171 Ca buzele mele se isvorască laudă;
Căci tu me înveți statutele tale.
172 Vorbescă limba mea de cuvântul tău;
Căci toate preceptele tale *sunt* dreptate.
173 Fiă mâna ta în ajutorul meu,
Căci comandamentele tale am ales.
174 Doresc după ajutorul tău, Iehova,
Și legea ta *este* desfătarea mea.
175 Trăescă sufletul meu și laude-te;
Și judecățile tale ajute-me.
176 Retăcit sum ca o oie perdută; caută pre servul tău;
Căci preceptele tale nu le-am uitat.

PSALMUL CXX.

Psalmistul roagă pre Dumnezeu, a'l protegia contra calomniei inamicilor săi.

O cântare de suire.

- 1 Cătră Iehova în strimtorarea mea am strigat,
Și el 'mî-a răspuns.
2 Iehova, eliberază sufletul meu din buza minciunei,
Din limba vicleniei.
3 Ce 'ți dă ție,
Ce 'ți adauge limba vicleniei?
4 Săgete ascuțite ale unui erou
Împreună cu cărbuni de juniper.
5 Vai mie, că petrec cu Meșech,
Că locuiesc aproape de corturile lui Kedar.
6 Pré mult aș locuit sufletul meu
Cu uritorul păcei.
7 Eă iubesc pace, dară când vorbesc de dînsa,
Ei se pregătesc la resbel.

PSALMUL CXXI.

Încrederea psalmistului în Dumnezeu.

O cântare de suire.

Ochii mei 'î rădic câtră munți,	1
De unde vine ajutorul meu.	
Ajutorul meu vine de la Iehova,	2
Carele au făcut ceriul și pământul.	
Nu lasă se se clătescă piciorul tău,	3
Nu dórme păzitorul tău.	
Éca! nu dórme	4
Nici nu dormiteză păzitorul lui Israel.	
Iehova este păzitorul tău,	5
Iehova umbra ta de a dreapta mânei tale.	
Diua sórele nu te va lovi,	6
Nici luna nóptea.	
Iehova te va păzi de tot réul,	7
Va păzi sufletul tău.	
Iehova va păzi eșirea și întrarea ta	8
De acum și până în etern.	

PSALMUL CXXII.

Rugă pentru prosperitatea Ierusalimului.

O cântare de suire a lui David.

M'am bucurat, când au ȝis:	1
„Se mergem la casa lui Iehova!“	
Picioarele nóstre stau	2
În porțile tale, Ierusalim!	
Ierusalim este edificat,	3
Ca un oraș bine unit.	
Unde se suiau sementiile,	4
Sementiile lui Iehova după ordonanța dată lui Israel,	
Spre a mulțumi numelui lui Iehova.	
Căci acolo erau aședate tronurile spre judecată,	5
Tronurile casei lui David.	
Rugați-ve pentru pacea Ierusalimului,	6
Se prospere cei ce te iubesc pre tine.	
Pace fiă în murul tău,	7
Prosperitate în palaturile tale.	
Pentru frații și amicii mei voiū se ȝic acum:	8
„Pace fiă ȝie.“	
Pentru casa lui Iehova, Dumnezeului nostru,	9
Voiū se caut fericirea ta.	

PSALMUL CXXIII.

Starea și mângăierea cuvioșilor.

O cântare de suire.

- 1 Cătră tine am rădicat ochii mei,
Tu carele tronezi în ceriuri.
- 2 Éca! precum ochii servilor *sunt îndreptați* cătră mâna domni-
Precum ochii servei cătră mâna dómnei ei, [lor lor,
Așia și ochii nostri *sunt îndreptați* cătră Iehova, Dumneđeul [nostru,
Până se va îndura de noi.
- 3 Îndură-te de noi, Iehova, îndură-te de noi,
Căci pré sătúi suntem de desprețu;
- 4 De ajuns este săturat sufletul nostru
De batjocura celor fără de grijă,
De desprețul celor mândri. —

PSALMUL CXXIV.

Mulțumire pentru eliberarea, ce Dumneđeul a acordat-o populului seú.

O cântare de suire a lui David.

- 1 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Dica acum Israel!
- 2 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Când ómení s'aú resculat contra nóstră,
- 3 Apói ne-ar fi înghițit pre noi de vii
În aprinderea mâniei lor contra nóstră;
- 4 Apói apele ne-ar fi înundat,
Un fluviú ar fi trecut preste sufletul nostru;
- 5 Apói apele înflate ar fi trecut preste sufletul nostru.
- 6 Bine-cuvéntat fiă Iehova,
Că nu ne-aú dat pre noi prédă dinților lor.
- 7 Sufletul nostru ca o pasere aú scăpat din lațuul pásérarilor:
Lațuul s'aú rumpt, și noi suntem scăpați.
- 8 Ajutorul nostru *este* în numele lui Iehova,
Carele aú făcut ceriul și pământul.

PSALMUL CXXV.

Dumneđeul este apărarea și siguranța cuvioșilor.

O cântare de suire.

- 1 Cei ce se încred în Iehova *sunt* ca muntele Zion,
Ce nu se clătesce, ci stă în etern.
- 2 Precum munți *sunt* în jurul Ierusalimului,

Așia este Iehova în jurul populului său
De acum și până în etern.

Câci sceptrul reuțatei nu va repaosa pre sorțiul celor drepți,
Ca se nu întindă cei drepți mânele lor la nedreptate.

Fă bine, Iehova, celor buni,
Și celor drepți în ânima lor.

Eră pre cei ce se abat în căile lor cele sucite,
Iehova 'i va face se mérgă cu făcătorii de rele.
Pace preste Israel !

3

4

5

PSALMUL CXXVI.

Eliberarea Judeilor din captivitatea Babilonului.

O cântare de suire.

Când Iehova re'ntórse pre cei captivi ai Zionului,
Noi eram ca visători.

Atunci gura noastră era plină de ris,

Și limba noastră de jubilare ;

Atunci diceau între națiuni :

„Marī lucruri au făcut Iehova cu acestia !“

Da, marī lucruri au făcut Iehova cu noi :

Noi am fost veseli.

Re'ntórce, Iehova, pre captivii nostri,

Ca pârle în țerră sécă.

Cei ce au seminat cu lacrimi

Vor secera cu bucuriă.

El merge și plânge, purtând aruncătura seminței.

Va veni înse cu bucuriă, purtând snopii sei.

1

2

3

4

5

6

PSALMUL CXXVII.

Nimic nu prosperă fără bine-cuvântarea lui Dumnezeu.

O cântare de suire a lui Solomon.

Dacă Iehova nu zidesce casa,
În zadar se ostenesc cu ea ziditorii ;

Dacă Iehova nu păzesce cetatea,

În zadar veghiéză păzitorul.

În zadar ve sculați demănéta, și ședeți târziu,

Măncând pânea durerilor :

El acésta o dă iubitului său în somn.

1

2

- 3 Éca! o moscenire de la Iehova *sunt* fii,
O resplătire fructul mitrei.
4 Ca săgete în mâna eroului,
Aşa *sunt* fiii tănereţelor.
5 Ferice de omul, a cărui tolă este plină de ele;
Ei nu se vor ruşina,
Când vor vorbi cu inimi în pôtă.

PSALMUL CXXVIII.

Fericirea celor drepti.

O cântare de suire.

- 1 Ferice de orî-şi-cine se teme de Iehova,
Care âmbă în căile lui.
2 Căci tu vei mânca munca mânelor tale,
Ferice de tine, şi bine 'ţi *merge*;
3 Femea ta *este* ca un butuc de via fructifer în năuntru casei
Fiii tēi ca ramuri de oliv în jurul mesei tale. [tale,
4 Éca! aşia se bine-cuvēntēză omul,
Ce se teme de Iehova.
5 Bine-cuvēnteze-te Iehova din Zion,
Se veđi fericirea Ierusalimului în tôte dīlele vieţii tale,
6 Se veđi pre fiii fiilor tēi.
Pace preste Israel!

PSALMUL CXXIX.

Israel tot de a-una persecutat şi nici o dată nimicit.

O cântare de suire.

- 1 Adese m'aŭ strimtorat ei din tănereţele mele,
Dică acum Israel,
2 Adese m'aŭ strimtorat din tănereţele mele,
Dară nu m'aŭ învins.
3 Pre spinarea mea aŭ arat plugari,
Aŭ făcut lungi brasdele lor.
4 Iehova, *fiind* drept,
Aŭ tăiat funia nelegiuitilor.
5 Ruşineze-se şi întorcă-se îndērēpt
Toţi cei ce uresc Zionul;
6 Fiă ca érba de pre acoperinēt,
Care este uscată înainte de a se smulge,

Cu care nu 'și împli secerătorul mâna sa,
 Nici legătorul de snopi brațul său.
 Și trecătorii nu dic:
 „Bine-cuvântarea lui Iehova preste voi!
 „Noi ve bine-cuvântăm în numele lui Iehova!“

7

8

PSALMUL CXXX.

*Rugă infocată a credinciosului în sentimentul pecatelor sale și încrederea sa
 în îndurarea lui Dumnezeu.*

O cântare de suire.

Dintre adâncimi te învocat, Iehova!
 Dómnne, ascultă vócea mea,
 Iee urechile tale sémă de vócea împlorârei mele!
 Dacă tu, Iehova, vei lua aminte la inicitățile *nóstre*,
 Dómnne, cine va subsista?
 Dară la tine *este* iertare,
 Ca se fii temut.

1

2

3

4

5

Ascept pre Iehova, sufletul meu 'l ascéptă,
 Și în cuvântul său sper.

6

Sufletul meu *ascéptă* pre Domnul
 Mai mult decât custodii demănéța,
Da, mai mult decât custodii demănéța.

7

Ascéptă, Israel, pre Iehova;
 Căci la Iehova *este* îndurare, și multă mântuire la dēnsul.
 Și el va mântui pre Israel
 Din toate inicitățile lui.

8

PSALMUL CXXXI.

Umilitatea și pietatea psalmistului.

O cântare de suire.

Iehova, âniina mea nu s'aũ îngănfat,
 Și ochii mei nu s'aũ înălțat,
 Și n'am ămblat în lucruri mari
 Nici în lucruri pré înalte pentru mine;
 Ci am liniscit și supus tăcerei sufletul meu;
 Ca un înțercat lângă mama sa,
 Așia este înțercat în mine sufletul meu.
 Ascéptă, Israel, pre Iehova
 De acum și până în etern.

1

2

3

PSALMUL CXXXII.

Rugăciune în privirea promisiunilor date lui David.

O cântare de suire.

- 1   **A** du-ți aminte, Iehova, de David,
      Și de toate suferințele lui,
- 2 Carele jură lui Iehova,
   Făcu vot Putintelui lui Iacob :
- 3 „Nu voiū intra în cortul casei mele,
   „Nici nu me voiū sui pre patul, în care me cule;
- 4 „Nu voiū da somn ochilor mei,
   „Nici pleópelor mele dormitare:
- 5 „Până voiū afla un loc pentru Iehova,
   „Locuință Putintelui lui Iacob.“
- 6 Eca! noi auđirăm de ea în Efratha,
   O aflarăm în câmpiele pădurei.
- 7 Se întrâm în locuința sa,
   Se ne închinâm înaintea scaunelului picíórelor lui.
- 8   Scólă-te, Iehova, *spre a veni* la repaosul tēū,
   Tu, și arca puterei tale.
- 9 Preoții tēi fiă îmbrăcați cu dreptate,
   Și cuvioșii tēi se jubileze.
- 10 Pentru David, servul tēū,
   Nu întórce fația *ta* de la unsul tēū.
- 11   Iehova aū jurat lui David adevér,
   Nu se va întórce de la acésta:
   „Din fructul pântecelui tēū voiū pune pre tronul tēū.
- 12 „Dacă fii tēi vor păzi alianța mea,
   „Și mărturiile mele, pre care 'i învețiū,
   „Apoi și fii lor pururea vor șede pre tronul tēū.“
- 13 Căci Iehova aū ales Zionul,
   'I-aū plăcut se locuěscă pre el:
- 14 „Acesta *este locul* meū de repaos în etern,
   „Aci voiū se locuesc, fiind că am plăcere de dēnsul;
- 15 „Nutrimēntul lui 'l voiū bine-cuvēnta,
   „Pre seracii lui 'i voiū satura *de* pāne,
- 16 „Și pre preoții lui 'i voiū îmbrăca *cu* mǎntuire,
   „Și cuvioșii lui vor cānta de mare bucuriă.
- 17 „Acolo voiū face se crēcă cornul lui David,
   „O candelă am pregătit unsului meū.
- 18 „Voiū îmbrăca pre inimiții lui cu rușine,
   „Și coróna lui de pre el va înflori.

PSALMUL CXXXIII.

Laudă despre unirea și concordia frățească.

O cântare de suire a lui David.

É ca! cât de frumos și cât de plăcut este,	1
Când frați locuesc împreună.	
<i>Acésta este</i> ca mirul cel bun pre cap,	2
Ce curge pre barbă, pre barba lui Aaron,	
Ce se cobóre pre marginile vestimentelor sale;	3
Ca roua Hermonului,	
Ce se cobóre pre munții Zionului;	
Căci acolo aș stabilit Iehova bine-cuvântarea,	
Viéță până în etern.	

PSALMUL CXXXIV.

Îndemnare preoților și Leviților de a lauda pre Dumnezeu.

O cântare de suire.

É ca! bine-cuvântați pre Iehova,	1
Toți servii lui Iehova,	
Carii stați noptea în casa lui Iehova!	
Rădicați mânele vóstre în Sanctuariu,	2
Și bine-cuvântați pre Iehova!	
Din Zion se te bine-cuvănteze Iehova,	3
Carele aș făcut ceriul și pământul.	

PSALMUL CXXXV.

Îndemnare populului de a celebra bine-facerile lui Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudați numele lui Iehova!	
Laudați'l, voi servii lui Iehova,	
Carii stați în casa lui Iehova,	2
În curțile casei Dumnezeului nostru!	
Laudați pre Iehova, căci bun este Iehova,	3
Psalmodiați numelui lui, căci este plăcut.	
Căci pre Iacob Iehova 'și-aș ales,	4
Pre Israel de proprietate a sa.	
Căci sciū, câ mare este Iehova,	5
Și Domnul nostru <i>muș pre sus</i> de toți deii.	
Tóte câte 'i-aș plăcut le-aș făcut Iehova	6
În ceriuri și pre pământ,	

În mare și în toate adâncimile.

- 7 Carele rădică nuori de pre marginea pământului,
Fulgere face pentru plôe,
Vânt scôte din camerele sale de rezervă.
- 8 Carele bătu pre primogeniții Egiptului
De la om până la animal.
- 9 Trămise semne și minuni în meșilocul tău, Egipt!
Contra lui Faraon și contra tuturilor servilor sei.
- 10 Carele bătu multe națiuni,
Și ucise regi puterici:
- 11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Și pre Og, regele Bașanului,
Și toate regatele Canaanului;
- 12 Și dede pământul lor spre moscenire,
Spre moscenire lui Israel, populusul său.
- 13 Iehova, numele tău *este* în etern;
Iehova, memoria ta din generațiune în generațiune.
- 14 Căci Iehova apără cauza populusului său,
Și de servii sei se îndură.
- 15 Idoli națiunilor *sunt* argint și aur,
Lucru de mâne omenesci.
- 16 Gură aș, și nu vorbesc;
Ochi aș, și nu ved;
- 17 Urechie aș, și nu aud;
Și nici suflare nu *este* în gura lor.
- 18 Cei ce 'i fac sunt ca dênșii,
Tot cel ce se încrede în ei.
- 19 Casa lui Israel, bine-cuvântați pre Iehova;
Casa lui Aaron, bine-cuvântați pre Iehova;
- 20 Casa lui Levi, bine-cuvântați pre Iehova;
Cei ce ve temeți de Iehova, bine-cuvântați pre Iehova.
- 21 Bine-cuvântat *fiă* Iehova din Zion,
Cel ce locuesce în Ierusalim.
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXXXVI.

Îndemnare de a celebra pre Dumnezeu pentru minunile crederii și pentru toate bine-facerile sale către populusul său.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci *este* bun,
Căci în etern *este* îndurarea lui.
- 2 Mulțumiți Dumnezeului deilor,
Căci în etern *este* îndurarea lui.

Mulțumiți Domnului domnilor,	3
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	4
Carele singur a făcut minuni mari,	5
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	6
Carele a făcut ceriurile cu înțelepciune,	7
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	8
Carele a întins pământul preste ape,	9
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	10
Carele a făcut pre luminătorii cei mari :	11
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	12
Sórele, ca se guverneze ziua,	13
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	14
Luna și stelele, ca se guverneze nóptea,	15
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	16
Carele bātu pre Egipt în primogeniții lui,	17
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	18
Și scóse pre Israel din meșilocul lor,	19
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	20
Cu mână tare și brațu întins;	21
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	22
Carele tăia Marea Roșia în bucăți,	23
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	24
Și trecu pre Israel prin meșilocul ei,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Și aruncă pre Faraon și oștirea lui în Marea Roșia ;	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Carele conduse pre populus seú prin deșert ;	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Carele bātu regii mari,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Și ucise regii puterici :	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Pre Sihon, regele Amoreilor,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Și pre Og, regele Bașanului,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Și dede pământul lor spre moscenire,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Spre moscenire lui Israel, servului seú,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Carele în înjosirea noastră 'și-aú adus aminte de noi,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	
Și ne-aú mântuit de apăsătorii nostri,	
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	

- 25 Carele dă nutrimēt la tōtă carnea,
Căci în etern *este* îndurarea lui.
26 Mulțumiți Dumneșcui ceriurilor,
Căci în etern *este* îndurarea lui.

PSALMUL CXXXVII.

Plângerile popului captiv la Babilon.

- 1 **L**ângă fluviile Babilonului, acolo ședurăm și plânserăm,
Când ni-am adus aminte de Zion.
2 Pre sălciele, ce erau acolo, spânzurăm harpele noastre;
3 Căci acolo captivatorii nostri ni-au cerut cântări,
Și despoiatorii nostri bucuria:
„Cântați-ni una din cântările Zionului.”
4 Cum se cântăm cântarea lui Iehova
Pre pământ strein?
5 De te voi uita, Ierusalim!
Uite dreapta mea *iscusița* ei;
6 Lipescă-se limba mea de ceriul gurei mele,
De nu 'mi voi aduce aminte de tine,
De nu voi pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.
7 Adu aminte, Iehova, fiilor lui Edom
În ziua Ierusalimului,
Cari diseră: „Surpați,
„Surpați până la temeliele lui.”
8 Fiia Babilonului, tu devastată,
Ferice de cea ce 'ți va resplăti
Trătarea ta, cu care ne-ai trătat;
9 Ferice de cea
Ce va apuca și va zdrobi pre pruncii tăi de pétră.

PSALMUL CXXXVIII.

Mulțumire pentru eliberarea dată lui David.

Un psalm al lui David.

- 1 **T**e voi lauda cu tōtă ânima mea,
Înaintea ȝeilor 'ți voi psalmodia ȝie.
2 Închina-me-voi înaintea sântului tēu templu,
Și voi lauda numele tēu pentru îndurarea și fidelitatea ta,
Căci ai mărit promisiunea ta preste tot numele tēu.
3 În ziua, când am strigat, tu 'mi-ai respuns, m'ai încuragiat,
În sufletul meu *este o nouă* putere.

Se te laude pre tine, Iehova, toți regiî pământului;	4
Căci aū auđit cuvētele gurei tale.	
Și se cānte cāile lui Iehova,	5
Căci mare <i>este</i> gloria lui Iehova.	
De și Iehova <i>este</i> înalt, totuși vede pre cel umilit;	6
Pre cel mândru înse 'l cunósce de departe.	
Când āmbļu în međilocul strintorārei, tu me vei învia,	7
Contra mānicii inimicilor mei vei estinde māna ta,	
Și drépta ta me va ajuta.	
Iehova va sfārși pentru mine <i>ceea ce aū început</i> ;	8
Iehova, îndurarea ta <i>este</i> în etern;	
Lucrările mânelor tale nu le părăsi.	

PSALMUL CXXXIX.

Psalmistul laudă a tot sciința și dreptatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

I ehova, m'ai cercat, și me cunoscî;	1
Tu cunoscî șederea mea și scularea mea,	2
Înțelegi cugetările mele de departe.	
Āmblarea mea și culcarea mea le-ai cercetat,	3
Și toate cāile mele le cunoscî.	
Cuvēntul <i>nicî</i> nu <i>este</i> āncă pre limba mea:	4
Éca, Iehova! tu 'l sciî de tot.	
Pre din dos și din fația m'ai încunjurat,	5
Și ai pus pre mine māna ta.	
Pré minunată <i>este</i> o ast feliū de sciința pentru mine,	6
Pré înaltă, nu o pot <i>ajunge</i> pre ea.	
Unde se me duc dinaintea spiritului tēū?	7
Saū unde se fug dinaintea fației tale?	
De me voiū sui în ceriū: tu acolo <i>escî</i> ;	8
Și de me voiū culca în infern: éca! tu și acolo <i>escî</i> .	
De voiū lua aripele aurorei,	9
Și me voiū așeđa la marginile mării:	
Și acolo māna ta me va conduce,	10
Și me va apuca drépta ta.	
Și de voiū ȑice: Da, întuneric acoperă-me,	11
Și nópte <i>fiă</i> lumina împrejurul meū:	
întunericul nu va întuneca înaintea ta,	12
Ci nóptea ca ȑiua va lumina;	
Întuneric și lumină 'l <i>sunt</i> egale.	
Căci tu ai format rerunchiî mei,	13
M'ai acoperit în pānteccele mamei mele.	

- 14 Ți mulțumesc, pentru că *sum* făcut atât de miraculos,
Minunate până la uimire *sunt* faptele tale,
Și sufletul meu o cunósce *acésta* fórte bine.
- 15 Ființa mea nu era ascunsă înaintea ta,
Când fui făcut într'ascuns,
Conțesut artificios în adâncimile pământului.
- 16 Neformată mea substanță o vędură ochii tēi,
Și tóte erau scrise în cartea ta,
Dilele, *câte* 'mă fură destinate, când *âncă* nu *era* nici una din ele.
- 17 O! cât de prețioase 'mă sunt cugetările tale, Dumneđeule!
Cât de mare suma lor!
- 18 De ași voi se le numer:
Ele sunt mai numeroase decât năsipul;
Când me descept, sum *âncă* cu tine.
- 19 În adevăr, Dumneđeule, tu vei ucide pre cel nelegiuit!
De aceea depărtați-ve de la mine, barbații sângiurilor!
- 20 Căci vorbesc contra ta cu reutate,
Inimicii tēi ieū în deșert *numele* tēu.
- 21 Se nu uresc, Iehova, pre cei ce te uresc pre tine?
Și se *nu* me îngreșez de cei ce se rescólă contra ta?
- 22 Cu deplină ură 'i uresc,
Inimicii 'mă-aū devenit mie.
- 23 Cércă-me, o Dumneđeule, și cunósce ânima mea,
Cercetéză-me, și cunósce cugetările mele.
- 24 Și veđi, dacă calea rea *este* în mine,
Și condu-me în calea eternătăței.

PSALMUL CXL.

David cere ajutorul lui Dumneđeū contra unui inimic puternic și nedrept.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **E**liberéză-me, Iehova, de omul cel rău,
De omul violenței păzesce-me;
- 2 Cari cugetă reutate în ânima lor,
Și tótă ziua ațiță resbel.
- 3 Ascut limba lor ca șerpele,
Venin de viperă *este* sub buzele lor. Sela.
- 4 Feresce-me, Iehova, de mânele nelegiuitului,
De omul violenței păzesce-me,
Cari cugetă, se restórne piclórele mele.
- 5 'Mă ascund cei mândri cursă și lașiuri,
Tind curse pre lângă cale,
Capcane 'mă pun. Sela.
- 6 Eū đic cătră Iehova: „Dumneđeul meu *esci* tu;
„lea în urechie vócea implorărei mele.

„Iehova, Dómnne, puterea mântuirii mele!	7
„Acopere capul meu în ziua bataiei.	8
„Nu da, Iehova, nelegiuitului dorințele lui,	
„Nu lăsa se se îndeplinescă cugetarea lui;	
„Căci s'ar înălța.“ Sela.	9
Reutatea buzelor va acoperi	
Capitele celora ce me încunjură.	10
Cărbuni vor căde asupra lor,	
În foc 'l va arunca,	
În gropi adânci, ca se nu se mai scóle.	11
Omul calomniei nu va esista pre pământ;	
Omul violenței, nefericirea 'l va goni până la ruinare.	12
Sciū, că Iehova va apăra cauza celui serman,	
Judecata seracilor.	13
Da, cei drepti vor mulțumi numelui tēu,	
Integrii vor șede înaintea ta.	

PSALMUL CXLI.

Rugă infocată a lui David, spre a fi întărit contra ispitelor.

Maestrului de cântare. *Un psalm* al lui David.

Iehova, te-am învocat; grăbesce-te către mine,	1
Iea în urechie vócea mea, când strig către tine.	2
Vină rugăciunea mea ca tămâie înaintea ta,	
Rădicarea mânelor mele ca sacrificiul de séră.	3
Pune, Iehova, sentinelă gurei mele,	
Păzesce ușa buzelor mele.	4
Nu pleca ânima mea către vre un lucru réu,	
Ca se nu fac fapte în reutate cu ómenii, făcători de rele;	
Și nici se nu mănânc din alesele lor mănăcări.	5
De me lovesce cel drept: <i>acésta este milă;</i>	
De me muștră: <i>acésta este oleu pentru capul meu: capul meu nu</i>	
<i>[o refușă acésta, chiar și cât de adese ar fi;</i>	
Ci chiar me voiū ruga în suferințele lor.	6
De se aruncă în stînce judecătorii lor,	
Ei ascultă cuvênteles mele, căci sunt plăcute.	7
După cum se brădușește și se spintecă pământul,	
Așia sunt ósele nóstre împrăsciate la gura infernului.	8
Dară către tine, o Iehova, Dómnne, <i>sunt îndreptați</i> ochii mei,	
La tine caut refugiū: nu vërșă sufletul meu.	9
Păzesce-me de cursa, ce ei 'mă-aū tins,	
Și de lațurile făcătorilor de rele.	10
Cadă în lațurile lor nelegiuiții cu toți,	
Pre când eu me scap.	

PSALMUL CXLII.

Ruga lui David într'un mare pericol.

O învețatură a lui David. O rugăciune, când era în pescere.

- 1 **C**u vócea mea strig câtră Iehova,
Cu vócea mea me rog lui Iehova.
- 2 Vers înaintea lui plângerea mea,
Espun înaintea lui necasul meu;
- 3 Când spiritul meu lăngeșce în mine,
Tu cunoscî calea mea;
În calea, în care âmbă ei,
'Mi-aŭ ascuns cursă.
- 4 Caută la drépta și veđi:
Nemine nu voesce a me cunósce,
Refugiul este perdut pentru mine,
Nemine nu se îngrijesce de sufletul meu.
- 5 Strig câtră tine, Iehova,
Și ȑic: „Tu escî refugiul meu,
„Partea mea în pămêntul celor vii.
- 6 „Iea aminte la strigarea mea, căci sum fórté apăsát;
„Eliberéză-me de persecutoriî mei,
„Căci sunt mai tarî decât mine.
- 7 „Scóte sufletul meu din închisóre,
„Ca se mulțumesc numelui têu;
„Pre mine me vor încunjura cei dreptî,
„Ca se 'mî faci bine.“

PSALMUL CXLIII.

Ruga lui David, spre a fi eliberat de inimizii seî.

Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova, ascultă de rugăciunea mea,
Iea în urechie împlorarea mea;
Raspunde 'mî cu fidelitatea ta, cu dreptatea ta.
- 2 Și nu intra în judecată cu servul têu,
Căci nici un om viu nu póte fi drept înaintea fației tale.
- 3 Căci inimicul urmăresce sufletul meu,
Calcă pre pămênt viéta mea,
M'aŭ pus pre mine în întuneric,
Ca pre cei morți de mult;
- 4 Și spiritul meu lăngeșce în mine,
Și ânima mea se turbură în năuntrul meu.
- 5 'Mi aduc aminte de ȑilele de de mult;
Gândesc la tóte faptele tale;
Cuget la lucrul mânelor tale.

Întind mânele mele câtră tine,	6
Sufletul meu <i>însetează</i> după tine ca un pământ însetat. Sela.	
Iute răspunde'mi, Iehova; căci spiritul meu se consumă;	7
Nu ascunde fația ta de la mine,	
Încât se sémene cu cei ce se cobor în mormânt.	
Fă-me se aud demăneta îndurarea ta,	8
Căci în tine me încred;	
Fă'mi cunoscută calea, în care se âmbli,	
Căci câtră tine înalți sufletul meu.	
Mântuî-me de inimiții mei, Iehova!	9
În tine me încred.	
Învéță-me se fac voia ta,	10
Căci tu <i>esci</i> Dumnezeuul meu,	
Spiritul tău cel bun conducă-me în țerra integrității.	
Pentru numele tău, Iehova, învieză-me,	11
În dreptatea ta scóte din strimtorare sufletul meu,	
Și în îndurarea ta nimicesce pre inimiții mei;	12
Perde pre toți apăsătorii sufletului meu,	
Căci eu <i>sum</i> servul tău.	

PSALMUL CXLIV.

*Mulțumire și rugăciune a lui David.**Un psalm al lui David.*

B ine-cuvântat <i>fiă</i> Iehova, stînca mea,	1
Carele deprinde mânele mele la luptă,	
Degetele mele la resbel.	
Îndurarea mea și forțereța mea,	2
Turnul meu înalt și eliberatorul meu,	
Scutul meu, și cel în care me încred,	
Carele supune pre populusul meu sub mine.	
Iehova, ce <i>este</i> omul, că tu 'l cunoscî?	3
Fîiul omului, că 'l considerî?	
Omul se asemănă suflărei,	4
Țilele sale <i>sunt</i> ca o umbră, ce trece.	
Iehova, plécă ceriurile tale, și cobóre-te,	5
Atinge munții, ca se fumege.	
Fulgeră fulgere, și împrăscieză-le,	6
Aruncă săgetele tale, și retăcesce-le.	
Întinde mîna ta din înălțime,	7
Și mîntuî-me și eliberéază-me din ape mari,	
Din mîna fiilor streinătății,	
A căror gură vorbesce falsitate,	8
Și a căror dréptă <i>este</i> o dréptă a minciunei.	

- 9 Dumneșule, o cântare nouă 'ți voi cânta ție,
'Ți voi psalmodia cu harpă cu zece corder.
- 10 Carele dă victorie regilor,
Carele mântuie pre David, servul său, de sabia nefericirii;
- 11 Mântuie-mă și eliberează-mă din mâna fiilor streinătății,
A căror gură vorbește falsitate,
Și a căror drăpă este o drăpă a minciunii.
- 12 Ca fiii nostri se fiă ca plante,
Crescuți în tineretele lor,
Fiile noastre ca petre ale anghiuului,
Dupre chipul unui palat;
- 13 Grânariile noastre pline,
Dând tot feliul de proviziuni;
Oile noastre se se înmulțescă cu mii
Și cu miriade în câmpiele noastre;
- 14 Boii nostri fiă tari la lucru;
Nici o daună, nici o pierdere,
Nici o strigare nu fiă în stradele noastre.
- 15 Ferice de populus, căruia 'i merge ast feliu;
Ferice de populus, al căru Dumneșu este Iehova.

PSALMUL CXLV.

David laudă în acest psalm gloria lui Dumneșu.

O cântare de laudă a lui David.

- 1 Te voi înălța, Dumneșul meu, o rege,
Și voi bine-cuvânta numele tău în etern și perpetuu.
- 2 În totă ziua te voi bine-cuvânta,
Și voi lauda numele tău în etern și perpetuu.
- 3 Mare este Iehova și forțe de laudat,
Și gloria sa nepătrunsă.
- 4 O generațiune va lauda către cea-l-altă lucrurile tale,
Va anunța faptele tale cele mari.
- 5 De strălucirea gloriei majestății tale
Și de minunile tale voi medita;
- 6 Și voi se narez de puterea înfricoșatelor tale fapte,
Și de lucrările tale cele mari voi se vorbesc.
- 7 Amintirea mării tale bunătași se se răspândescă,
Și de dreptatea ta se se bucure.
- 8 Îndurat și milos este Iehova,
Târziu la mânia și de mare îndurare.
- 9 Bun este Iehova către toți,
Și îndurarea sa preste toate lucrările sale.
- 10 Laude-te, Iehova, toate lucrările tale,
Și cuvioșii tăi bine-cuvânteze-te.

De gloria împărăției tale se se vorbescă,	11
Și de puterea ta se se nareze ;	
Spre a face cunoscute faptele sale cele mari fiilor ómenilor,	12
Și gloria majestății împărăției sale.	13
Împărăția ta <i>este</i> o împărăția eternă,	
Și domnirea ta în toate generațiunile.	14
Iehova, sprijine pre toți cei căduți,	
Și îndreptă pre toți cei încovăiați.	15
Ochiul tuturilor te ascéptă pre tine,	
Și tu li dai lor nutrimentul lor la timpul cuvenit,	16
Deschidând mână ta,	
Și săturând dorința a tot ce viează.	17
Drept <i>este</i> Iehova în toate căile sale,	
Și îndurat în toate lucrările sale.	18
Aprópe <i>este</i> Iehova tuturilor celora ce'l învócă,	
Tuturilor celora ce'l învócă în adevăr.	19
Dorința celora ce se tem de dânsul o îndeplinesce,	
Și strigarea lor o aude, și 'i ajută.	20
Iehova păzesce pre toți cei ce 'l iubesc,	
Dară pre toți nelegiuiții 'i nimicesce.	21
Lauda lui Iehova spună-o gura mea,	
Și numele lui cel sânt bine-cuvěnteze 'l tótă carnea în etern și perpetuū.	

PSALMUL CXLVI.

Slăbăciunea și fragețimea omului. Încrederea noastră trebuie se fiă în Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudă, sufletul meu, pre Iehova.	
Voiū lauda pre Iehova, cât voiū trăi,	2
Voiū psalmodia Dumnezeului meu, cât voiū esista.	
Nu ve încredeți în principii, în fiul omului,	3
La care nu <i>este</i> ajutor.	
De ese spiritul seū, el se întórce în pământ,	4
<i>Chiar</i> în ziua aceea per planurile sale.	
Ferice de cela al cărui ajutor <i>este</i> Dumnezeul lui Iacob,	5
A cărui speranță <i>este</i> în Iehova, Dumnezeul seū,	
Carele au făcut ceriul și pământul,	6
Marea și toate cele dintr'ênsa,	
Carele conservă fidelitatea în etern,	
Carele face dreptate celor apăsați,	7
Dă pâne celor flămândi ;	
Iehova eliberéză pre cei captivi.	
Iehova deschide <i>ochi</i> orbilor,	8
Iehova îndreptă pre cei încovăiați,	
Iehova iubescce pre cei drepti,	

- 9 Iehova păzesce pre cei streini,
 Susține pre orfan și pre văduvă,
 Calea nelegiuiților înse o perverte.
- 10 Iehova va regi în etern,
 Dumnezeuul tău, Zion, din generațiune în generațiune.
 Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXLVII.

Îndemnare de a lauda pre Dumnezeu pentru bine-facerile făcute populusului său.

- 1 **L**audați pre Iehova!
 Căci bine este a psalmodia Dumnezeuului nostru,
 Căci frumoasă și plăcută este cântarea de laudă.
- 2 Iehova zidesce Ierusalimul,
 Pre împrăsciații lui Israel îi adună.
- 3 Vindică ânimele zdrobite,
 Și lăgă rănele lor,
- 4 Determină numărul stelelor,
 Le chiamă pre toate după nume.
- 5 Mare este Domnul nostru și de multă putere,
 Înțelepciunea lui nemărginită;
- 6 Iehova susține pre cei apăsați,
 Dară aruncă pre cei nelegiuiți la pământ.
- 7 Întonați lui Iehova cântări de mulțumire,
 Psalmodiați Dumnezeuului nostru în citară.
- 8 Carele acopere ceriul cu nuori,
 Carele pregătesce pământului plôe,
 Carele face munții se producă érbă,
- 9 Carele dă vitei nutrimênul ei,
 Puilor de corb, când strigă.
- 10 Nu de puterea calului se bucură,
 Nicî de còpsele omului are plăcere:
- 11 Plăcere are Iehova de cei ce se tem de dânsul,
 Cariî ascéptă îndurarea sa.
- 12 Laudă, Ierusalim, pre Iehova;
 Laudă pre Dumnezeuul tău, Zion!
- 13 Căci el a întărit zevórele porților tale,
 A bine-cuvântat pre fiii tăi în meșilocul tău,
- 14 El dă pace frontarielor tale,
 Cu grăsimia grăului te satură,
- 15 El trimite cuvântul său pre pământ,
 Fórté iute alérgă cuvântul său;
- 16 El dă neua ca lâna,
 Brumă respândesce ca cenușă;
- 17 El aruncă în jos ghiația sa ca bucăți,

Înainte gerului său cine poate sta ?	
El trimite cuvântul său, și le topește,	18
Face se adie vântul său, ape curg;	
El face cunoscut lui Iacob cuvântul său,	19
Statutele și judecățile sale lui Israel.	
Nu au făcut ast feliu vre unei națiuni,	20
Și judecăți ele nu cunosc.	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXLVIII.

Îndemnare tuturilor ființelor de a lauda pre Iehova.

L audați pre Iehova!	1
Laudați pre Iehova în ceriuri!	
Laudați-l în înălțime!	
Laudați-l, toți angeli săi!	2
Laudați-l, totă oștirea sa!	
Laudați-l, soare și lună!	3
Laudați-l, toate stelele luminei!	
Laudați-l, ceriurile ceriurilor,	4
Și apele, ce sunt preste ceriuri!	
Se se laude numele lui Iehova,	5
Căci el ordonă, și se crează,	
'I-au stabilit în etern și perpetuu;	6
Statut au dat, și nu se calcă.	
Laudați pre Iehova de pre pământ,	7
Ceții mării și toate adâncimile!	
Foc și grândină, nea și negură,	8
Furtună, ce îndeplinesce cuvântul lui!	
Munți și toate colnicile!	9
Arbori fructiferi și toți cedrii!	
Animale și toate ferele!	10
Tăritori și paseri aripate!	
Regi ai pământului și toți populi!	11
Principi și toți judecătorii pământului!	
Tâneri și fecioare!	12
Bătrâni împreună cu prunci!	
Se laude numele lui Iehova,	13
Căci numele lui singur este înalt;	
Majestatea sa este preste pământ și ceri,	
Și el înalță cornul populusului său;	14
Laudă fiă 'i de toți cufioși săi, fii lui Israel,	
Populusului, ce este aproape de el!	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXLIX.

Îndemnare cuvioșilor de a cânta laudele lui Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Cântați lui Iehova o cântare nouă,
Lauda lui în adunarea cuvioșilor.
- 2 Bucure-se Israel de creatorul său,
Fiii Zionului se se veselăscă de regele lor.
- 3 Se laude numele lui în chor,
În timpane și citare se'i psalmodieze lui.
- 4 Căci Iehova are plăcere de populusul său,
Ornéză pre cei seraci cu ajutorul său.
- 5 Se se bucure cuvioșii în onóre,
Se jubileze pre paturile lor.
- 6 Înălțări ale lui Dumnezeu *fiă* în gura lor,
Și sabie cu duce tăiașuri în mâna lor ;
- 7 Spre a face resbunare între națiuni,
Pedepse între populi ;
- 8 Spre a lega pre regii lor cu obezi,
Și pre laudații lor cu lanțuri de fer.
- 9 Ca se esecule între ei judecata scrisă ;
Acéstă onóre o-aũ toți cuvioșii sei.
Laudați pre Iehova !

PSALMUL CL.

Îndemnare de a cânta laudele lui Dumnezeu în sunetul instrumentelor.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Laudați pre Dumnezeu în Sanctuariul lui !
Laudați'l în firmamentul puterei lui !
- 2 Laudati'l pentru faptele sale cele mari !
Laudati'l după mărimea gloriei lui !
- 3 Laudati'l cu sunet de trimbiță !
Laudati'l cu harpe și citare !
- 4 Laudati'l cu timpane și chor !
Laudati'l cu corde și flaute !
- 5 Laudati'l cu cimbale bine-resunătoare !
Laudati'l cu cimbale de alarmă !
- 6 Tótă suflarea laude pre Iehova !
Laudati pre Iehova !